

Hind 29 krooni

HEA LAPS

Topeltnumber

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Postriid:
David Radcliffe
IceCream

Salo lauluvõistluselt
Kes on urson?
Lemmikloomavõistlus

Söödavad
maalid

Muinas-Julle
konkurss

Lahendaid mänge
Puhh aitab koolilapsi
Kirjasõpsid

SAJAD LAPSED PIDASID PIDU JA SEISID OMA ÕIGUSTE EEST

30. mail korraldasid Lastekaitse Liidu infokeskus Märka last ja Sokos Hotel Viru heategevuspeo enam kui kahesajale lapsele lastekodudest, noortehendustest ning lastekaitseorganisatsioonidest. Ülemaailmsele lastekaitsepäevale pühendatud pidu algas laste rongkäiguga. Enam kui 200 last marssis läbi vanalinna, saatjaks õhupallid, rõõmus vilekoor ja linlaste hämmeldunud imestunud pilgud. Rongkäiguga juhti tähelepanu tõsiasjale, et lapse hääl peab ühiskonnas senisest enam kuulda olema.

Päeva juhtinud Eda-Ines Etti Viru kutsus restoran Amarillo väliterrassile esinema andekad noored breikarid ja rullisutrikitajad. Viru kokad õpetasid lastele, kuidas kokku keerata maitsvaid tortillasid. Köht "mehhiko võileivast" täis, suunduti vaatama projekti "Ei vägivalle" – noorte poolt kokku pandud sotsiaalteatrit, milles arutati läbi mitmeid laste elus ette tulevaid raskeid olukordi. Heategevuspeo lõpetasid lastedisko, idamaade võitluskunstide harrastajate etteasted ja erinevaid tegutsemisvõimalusi pakkunud mängude tuba.

SÄÄSTA, ÄRA SAASTA!

Kõigil, kes tahaksid ka tulevikus puhast õhku hingata ja värske veega janu kustutada, on põhjust kaasa lüüa **ÖKOKRATIGA!** Aga võib-olla oled juba asjaga kursis? Ökokrati juhatuse esimehe Priit Adleri sõnul oli 2004. aastal Ökokrati keskkonnaprojektis osalejaid 11 maakonnast, sealhulgas 28 vallast ja linnast kokku ligi 14 000 lapsega. Kõige rohkem oli osalejaid Harjumaalt – üle 6600 lapse. Maikuu pidas Ökokratt oma fännidega Jüri gümnaasiumi staadionil suurt prügipidu ja juunis rännati Keskkonnatelgiga Türi ja Sauele. 10. juulil saab telki astuda Lääne-Virumaal Porkuni päevadel. Kõigil loodusesõpradel soovitame vaadata ka Ökokrati kodulehekülge, mille aadress on: www.okokratt.ee

KÕIK LAPSED LOOMAAEDA TARKUST SAAMA!

Tallinna Loomaaed ja Riigimetsa Majandamise Keskus (RMK) avasid Loomaaia läänvärava juures (alpinaariumi ja elevantipuuri läheduses) RMK teabepunkti, mis annab huvilistele infot liikumisvõimaluste kohta Eesti riigimetsas ja jagab soovitusi loodud võimaluste säästvaks kasutamiseks. Loomaaia direktori Mati Kaalu sõnul plaanitakse edaspidi koos RMK-ga valmis ehitada ka loomaaia läänvärava kompleksi põhjatiib. Seal hakkavad paiknema õppeklassid ja muud vajalikud ruumid näiteks zookooli tundide ja muude loodusariduslike ettevõtmiste läbi viimiseks.

RMK teabepunkt Tallinna Loomaaias on avatud 1. juunist kuni 15. septembrini iga päev kell 10.00-18.00. Lisaks võimalusele kohapeal loodusinfot saada nõustavad RMK teabepunkti kaks töötajat huvilisi ka telefonitsi (tel 502 0564).

Muidugi ei jäta ükski loomasõber imetlemata ka loomade kolleksiooni, millesse aastavahetuse seisuga kuulus 3672 elukat 360 liigist. Kas teate, et meie loomaaial on varsti sünnipäev? 25. augustil 1939 asutatud zoo öeldakse olevat põhjamaade põnevaim. Erilist uhkust tunneb loomaaed kaljukitsede ja mägilammaste eksponeerimisala ning kakkude ja kotkaste valiku üle.

VIIMSI LASTE JA NOORTE SUUR PÄEV

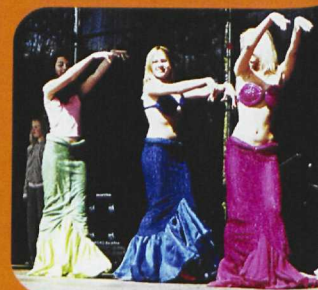
Viimsis tähistati lastekaitsepäeva suurüritusega. Kogu päeva vältel astusid laval üles Viimsi huviringid, korraldati erilaadilisi võistlusi ning avatud olid ka kõik võimalikud töötodad.

Lastevanematele oli avatud mitu infotelki, kust nad said infot suvelaagrite ja -ürituste kohta. Peale selle avanes emadel-isadel võimalus lastega koos ringmänge mängida ning nautida laval esinevaid truppe.

Üritusel astusid üles nii tantsuklubid, Viimsi Muusikakooli Big Band, mitmed noortebändid ja ka väikesed ning suured laululapsed. Päeva peaesineja oli Blacky ning õhtujuhiks Venno Loosaar. Kõige pisemad esinejad olid beebikool Tipsu ja beebiklubi Lora võsukesed, kes esinesid vapralt koos emmede-issidega.

Teavet jagasid üritusel YFU Eesti esindus, Eesti Skautide Ühing ning Noorkotkaste ja Kodutütarde Püüsi rühmad. Skaudid, noorkotkad ja kodutütred tegid koos huvilistega sõbrapaelu ning korraldasid mitmeid võistlusi. Tegutsesid ka käsitöö- ja kunstituba, kus oli võimalik võõsid punuda, puuklotsidest ja naeltest huvitavaid vigureid meisterdada, voolida, kividele maalida ning lasta endale näomaalinguid teha.

Pargi asfaltteel toimus Tillude Jalgrattaralli, kus auhinna-ga said pärjatud kõik osavõtjad ning suurematele toimusid igal pooltunnil individuaalsed võistlused täpsusvisetes, hüppamises ja jooksudes.

Andrus Norak

ÖÖBIK

Ööbik öösel laulab,
kui tal ei tule und.
Ta ei laula üldse
siis, kui tuleb lund.

Kus on ööbik talvel?
Ausalt, ma ei tea.
Et ta on suvel valvel,
öösiti on hea.

KODU – SEE ON...

Kodu – see on kodupaik,
ainult pisut suurem.
Kodu – see on päikselaik,
su kestendavad huuled.

Kodumaa on kodupaik,
ainult pisut suurem.
Sinu huulte veremaik,
paik, kus on su juured.

VÄIKE MINA

Ma olen väike.
Kui õue lähen, paistab alati päike.
Mul on veel väiksed käed ja jalad.
Ja kui ma ujuma lähen, on alati vees kalad.

Mul on väiksed silmad, suu,
olen vallatu ja truu.
Vahel mängin õues lehma ja teen muu.
Kodus kutsutakse mind väike laps,
aga kas on väike see, kes on kaks?

Eha ja Agne Aaslaid Harjumaalt

NUPUMEEES

Elas ükskord suur nupumees,
kõigist oli ta teadmistega ees.
Ja kui miskit küsiti tarkpealt,
siis vastust teadis ta poole sõna pealt.
Ta oli teadmistes väga hea,
jagas kõike tema pea.
Oskas vene keelt ka hästi,
tegi kõik nii, nagu kästi.
Ingliseel tal väga sorav,
kehkas hüppas nagu orav!

Kunagi elas ka tainapea,
lugemisel ajas sassi luuleread,
matas olid tal ainult kahed,
ei teind liitmisel-lahutamisel vahet.
Tobul olid numbrid segi ajaloos,
kõik vihikud olid rebitud tal koost.
Lotas ta ei tundnud ära ühtegi looma,
tunnist tahtis aina välja minna – jooma.
Kunsta vastu puudus huvi,
nüüd tal täidetud on suvi:

suvel käima peab ta koolis,
suvetöö siis ära proovib.
Kui on sooritatud suvetöö
ehk saab targaks üle öö...

Kristiina Jakimenco Järvakandist

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU

Lilian Väli Tallinnast

MINU KODUMAA

Maailm on väga suur,
seal palju värve näeb me silm.
Igal lillel on oma juur
ja iga päev on imeline ilm.

Eestimaa on ilus maa,
kõik põõsad on siin suured.
Sest see on meie sünnimaa
nii imelistel juurtel.

Karoliina Männiste
Väike-Õismäe gümnaasiumist

**Täname
Kultuuriministeeriumi,
Haridusministeeriumi,
Kultuurkapitali,
ja Hasartmängu-
maksufondi**

Kristi Anderson

Olen tillukese kunstikiiksuga bioloogia-huviline tüdruk Eestimaa südamest. 15 sügist tagasi, ajal, mil sündisin, nimetasid vanemad mind Kristiks. Arvan, et elu on ilus, eriti kui see enda jaoks ilusaks teha. Muutkem maailm päikseliseks!

Kristi Anderson Väätša põhikoolist

...

Roheline – nii roheline on rohi
ja kerge on hingata.
Murru tikitud tähti noppides
tungib ninna varasuve kohin.

Visku maha ning unusta viivuks,
et kodus on koolitükk või pesemata nõud.
Sule silmad ja keerle tuulega taevas,
olles vaba kui lind, see looduselaps!

...

Pole mõtet aknaid pesta piimaga
ja lehmadele pakkuda kommi,
värvi lahjendada viinaga
ning ämbreid peksta lõmmi.

Teod ei armasta hiirematte,
karjades aplaid kanu,
kõrgelt kukkuvaid puulatte,
teokorjajaid vanu.

Pole mõtet kerjata kammi,
kui taskus on korralik juuksehari,
pesta määrdunud panni,
kui kapis on terveid veel terve kari.

Ma ei armasta süüa raudnaelu,
pesta muldpõrandat.
Ja palli viskate ilmaaegu.
Mina ootan jumalat!

...

Kollaste kardinate taga,
seal, kus kased suudlevad maad,
udu paitamas muru, vaga
muinasjutt alguse saab.

Kollaste kardinate taga
käib elu ebamaist rada.
Ma ütlen teile:
see on muinasjutt.

Lilled künkal laulavad lugu, kulunud pähe.
Kui usud, oled tööle lähedal.
Meid, unistajaid, alles jäänud vähe,
palun, ole meiega!

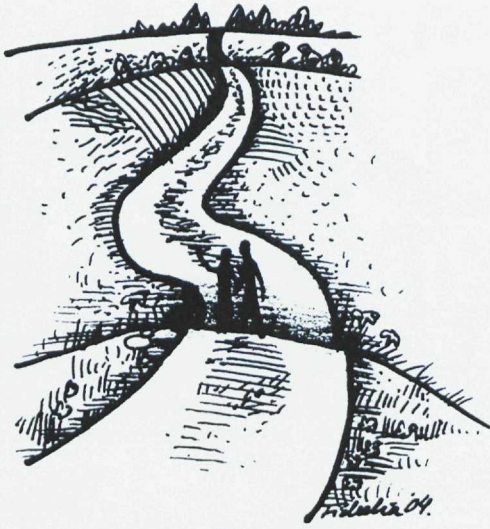
Seikleme koos võlumetsas,
põrkuvad hea ja halb,
ulub koer
ning jutustab mängutoos.

Kollaste kardinate taga
hoiame pea alati püsti.
Kõigile teada aga:
muinasjutud lõpevad hästi.

MIDA ROHKEM, SEDA UHKEM
(Minu versus Mari tuba)

Üksik läbipõlend elektrikipirn
kilo tolmu kapiäärtel
mõned papitükid
kopitanud hais

kaks läbipõlend elektrikipirni
kaks kilo tolmu
palju papitükke
ja
talumatu hais

Kalmetu luulepäev

Viljandimaa sulesepad ei kujuta vist enam ettegi, et kunagi oli aeg, kus Kalmetu koolis luulepäevi ei peetud. Selle kooli õpilasena alustas kirjutamist luuletaja Viivi Luik, ning õpetaja Ene Toomsalu kutsus igal varakevadel Mulgimaa noori poeete Kalmetu luulepäevast osa võtma. Siin leiate valiku viimase luulepäeva saagist.

Rutiin tapab,
aeglaselt praadides sind igaveses tules.
Rutiin vaigistab
kõik mässukatsed halastamatult.
Rutiin kurnab
sinust välja kogu elu.
Rutiin väsitab
kõiki ja kõike.
Ning alati.

Henri Viital
C. R. Jakobsoni nim. Gümnaasiumist

...

Sa lasid mul minna.
Sa jätsid mu sinna.
Seisma pisarates, üks
keset suurt vihma.

Veeks muutusid mu pisarad,
märjaks said mu kiharad.
Vettinud olid mu riided.
kuigi mu tunded olid ikka siirad.

Reet Iter Kalmetu põhikoolist

...

Mis mõtled, mees?
Ei midagi.
Mis teed sa, mees?
Ei midagi.
Kuhu lähed, mees?
Ei kuhugi.
Kes oled, mees?
Ei teagi.

Toomas Savi Valuoja põhikoolist

ÕHTU

Sirelid õitsevad aias,
maa on tühi ja paljas.
Lehm söi rohtu
oma tühjaks läinud kõhtu.
Perenaine kuskil räägib,
lauda taga lammas määgib.
Lapsed, kõik magama,
muidu saate pragada!

Raili Kukk Holstre põhikoolist

Joonistas: Fideelia-Signe Roots

SIIRAS ARMASTUS

Mulle meeldib päike
ja kuu
ja taevas
ja linnud
ja loomad.
Kui poleks ei päikest,
ei kuud,
ei taevast,
ei linde,
ei loomi,
poleks mul midagi.

Terje Loik Tarvastu gümnaasiumist

JALGRATAS

Minu jalgratas on hästi ilus,
praegu seisab see puude vilus.
Päikese käes see mõnusalt särab,
inimestele põnevust äratav.

Rattal on ka pakiraam,
millega oma sõpru vedada saan.
Käike kokku on tal kuus,
sellepärast olen tuus!

Jana Krotova Abja gümnaasiumist

Salapärase sõnumite saatjad paljastatud!

Kuid tee õ
 hääb tegu-ist õ
 laab stru sees
 imekine kumne
 misest su aegha
 ajastest aratub
 ja teile b.
 Jaga kista nist
 peabai
 and kumma
 J. J. R. R. R.

Marie Einmaa, Pelgulinna gümnaasium

Kristi Anderson, Väitsa põhikool

Ruth Reinup, Pelgulinna gümnaasium

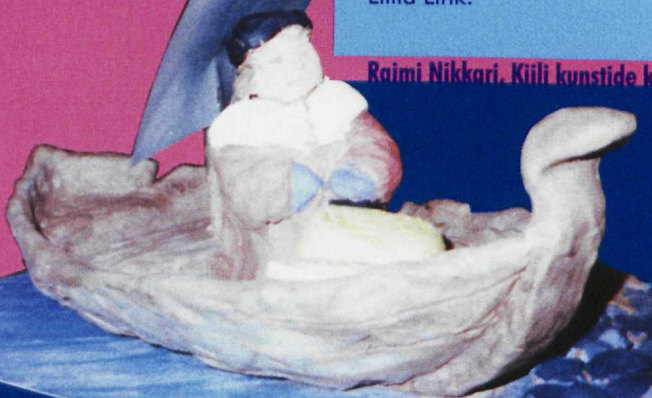

Tänavuse Muinas-Julle võistluse teemaks oli "Salapärase eelkäija sõnum minule". Võistlusele saabus 59 kirjatükki, 20 joonistust ja 18 meisterdust, üks uhkem kui teine.

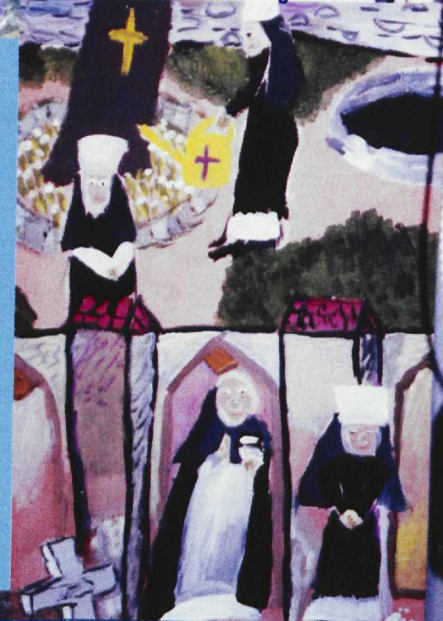
Auhinnasaajaid oli paras klassitäis, kõigi nimed mahuvad vaevu siia ära, sestap jätame koolid mainimata.

ELISA MÄNNISALU, ESTELLE SILM, JAN VIILMA, MARIA HEINMAA, MIRJAM MÄEOTS, MARKO LOOSAAR, KAUPU ARRO, RAIMI NIKKARI, SARAH MARION MIKK, KATRE-MAARJA HAINSALU, KRISTI ANDERSON, ALEKSANDR PAAL, RAUNO ARDEL, KELLY KALMHOLM, LÜGANUSE PÜHAPÄEVAKOOL, JANA PIPA MARIA SAUTER, ALEKSANDR MAZIKAS, ELISA VANASELJA, TIINA ALBERT, MARLEEN VARBLAS, KATHLEEN IREN KANERVIKKO, SIIVI LIIKANE. Kollektiivsed tunnustuskirjad said Vanalinna Hariduskollegiumi PK 2. klassi muinas-julled ja õp Airi Metspalu, Pelgulinna gümnaasiumi 5. ja 7. klass ja õpetaja Tiit Isok, sama kooli 6. klass ja õpetaja Tiia Vali, Tondiraba keskkooli muinas-julled ja õpetajad Heli Mänd ning Valmi Tuisk, Inglise Kolledži muinas-julled, Tallinna Ühisgümnaasiumi muinas-julled ja õpetaja Ene Liivaste, Tallinna 37. keskkooli muinas-julled ja õpetaja Liilia Link.

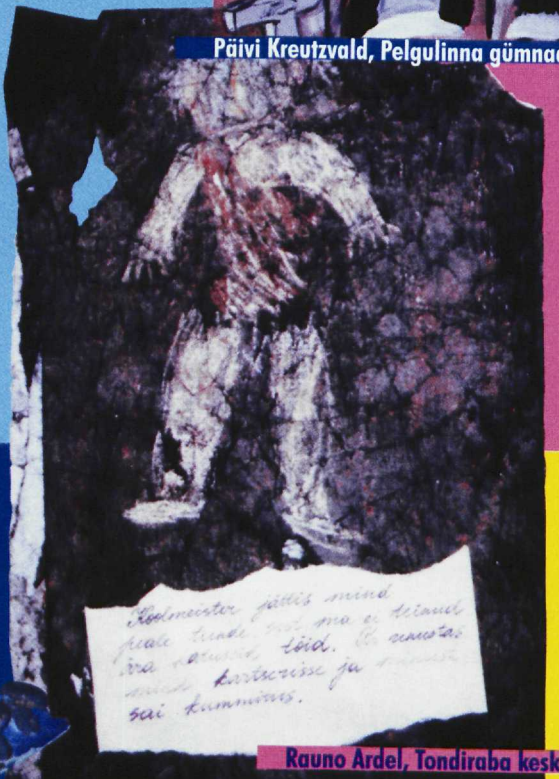
Raimi Nikkari, Kiili kunstide kool

Therese Iives, Westholmi gümnaasium

Päivi Kreutzvald, Pelgulinna gümnaasium

Rauno Ardel, Tondiraba keskkool

Puhh ulatab abistava käpa

Kes ei tunneks karupoeg Puhhi? Sedasama Winnie Puhhi, kellel on palju armsaid ja naljakaid sõpru, alustades Not-sust, jätkates Jänkuga ja lõpetades ees- sel liahiga! (Aga kui saatust on su vastu tõesti väga karm olnud ja A.A. Milne'i "Karupoeg Puhh" pole sulle pihku juhtunud, siis soovitame seda kindlasti lugeda – ainet naermiseks ja mõtisklemiseks on selles jutustuses ka täiskasvanutele!)

Puhh elab Saja Aakri Metsas, kus kõik on omavahel sõbrad – nii karvased kui sulelised, nii suured kui ka väikesed – ja sellepärast oskab karu sõprust hinnata. Selleks, et ka eesti noortel oleks rohkem sõpru üle terve maailma, otsustas karupoeg koos oma semudega lasta endast teha piltpostkaarte, mis aitaksid meie õpilastel pääseda välismaa koolidesse.

Kuidas see kõik toimub, seda küsis Triibu-Liine RIINA TALLOLT, kes on üks õpilastevahetusega tegeleva organisatsiooni YFU (Youth For Understanding) juhatuse liimetest.

Riina vastas: "YFU on rahvusvaheline organisatsioon, mis mujal tegutses juba alates 1951. aastast, meilt Eestist läksid kaks esimest vahetusõpilast Taani 1992. aastal. YFU Eesti loodi ametlikult 1993. aastal ja sestpeale on meie kaudu välismaale õppima sõitnud tublisti üle kahe ja poolesaja noore. YFU Eesti osakonnas tegutsevad enamalt jaolt vabatahtlikud, palgalisi on vähe: tegevdirektor Oliver Kontram, programmi spetsialist Terje Kruup Tallinnas ja Lõuna-Eesti koordinaator Helen Põllu Tartus.

Neid maid, kus meie õpilased on koolis käinud, ei saa enam ka kahe käe sõrmedelgi üles lugeda, ja pidevalt tuleb uusi sihtkohti juurde. Käidud on nii Soomes kui Norras, nii Ameerika Ühend-

riikides kui Hollandis. Sellel sügisel sõidab üks eesti tüdruk koguni Hiinasse õppima. Üsna eksootilised ja kauged on meie jaoks ka näiteks Lõuna-Aafrika Vabariik ja Venetsueela. Vahetusõpilaseks saab minna tervelt kahekümnesse riiki."

Kas lapsed tulevad välismaal toime? Koolivahetus on raske asi ju isegi oma kodulinnas, mis siis võõrsil elamisest rääkida...

"Need juhtumid, kus keegi on hätta jäänud, on väga vähe. Muidugi pole välismaal õppida kerge: oled ju äkki oma perest ja sõpradest eemal ja pead absoluutselt kõigega üksi toime tulema. Pead kiiresti harjuma võõraste kommetega ja eluviisiga, keele ja toitumega. Eks sellepärast ongi seatud ka vanusepiir: YFU põhiprogrammid on mõeldud 15-18-aastastele noortele, nii et enamasti on välismaale õppima sõitjad keskkoolinoored, kuigi nende hulgas on olnud ka põhikoolide viimase klasside õpilasi. Samas ei ole vahetusõpilane kunagi päris üksi: aasta jooksul on talle toeks nii sealne perekond kui ka YFU vabatahtlikud.

Nojah, ega's ainult keelt õpita – õpitakse tundma ka ilma ja inimesi! Kui palju on tänavu neid, kellel on soov välismaal õppida?

"YFU korraldab tänavu üle 80 vahetusõpilase asju. Kõige suurem probleem on vahetusõpilaste jaoks rahaküsimus: aastane välismaal õppimine läheb maksma 70 000 – 95 000 krooni, ja seda pole tavalisel perel kerge välja panna. On küll mitmeid fonde ja noored on ka ise aktiivsed sponsoreid otsima, kuid lihtne see pole. Seepärast olemegi rõõmsad, et karupoeg Puhh meile oma kaartidega appi tuli. Peale Puhhi on meil

abiks Eesti Post ja Positiivse Mõtlemise ja Kultuuri Edendamise Sihtasutus. See pika nimega asutus korraldas kenasti kaartide tegemise ja Eesti Post võttis enda peale müügitunde. Kaardid on viiekaupa komplektidesse koondatud, iga komplekti hind on 15 krooni ja saadud tuluga toetame abi vajavaid vahetusõpilasi. Osa kaarte on mõeldud ka värvimiseks – nende saatjate vahel loosime 1. septembril välja ka mitmesuguseid auhindu – alates Puhhi-särkidest ning lõpetades Helsingi ja Stockholm-reisidega."

Siinkohal vestlus katkes. Triibu-Liine tänas Riinat, pani hõlmad vöö vahele ja tõttas postkontorisse Puhhi-kaarte otsima.

Keda aga YFU huvitama hakkas, neil soovitame uurida kodulehekülge:

<http://www.yfu.ee/>

NB! YFU kaudu on võimalik ka palju muud põnevaid ette võtta – näiteks hakata kasupereks ühele õpilastest, kes sel suvel Eestisse tulevad!

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

■■■

NIMI: Lea Taklaja
VANUS: varsti 13
SÜNNA: 29. august 1991
LEMMIKBÄND: nu Vanilla Ninja on hästi kipa.
LEMMIKSAADE: igasuguseid, siuksed naljakad
LEMMIKSÖÖK ja -JOOK: kanaomlett ja segumahl on üle kõige
LEMMIKLOOM: siuke väike karvane kiisu Totu
HOBID: klaveri klamberdamine ja jalgratta sõit
PARIM ISELOOMUJON: ma ei valeta kunagi
HALVIM ISELOOMUJON: ma ei saa hakkama ilma jäätiseta
SOOV: leida kirjasõpru, igalt poolt ja igas vanuses, sugu pole oluline!
ADDRESS: Lea Taklaja, Lennu 30-42, Ämari, Vasalemma v, Harjumaa 76102

■■■

NIMI: Maris Vaht
SÜNNIPÄEV: 11. oktoober
HÜÜDNIMED: Mannu, Manna
KOOL: Leie pk
KOGUN: kuulsuste pilte
TÄHTKUJU: Kaalud
LEMMIKLOOM: koer, kass
LEMMIKFILM: "Kariibi mere piraadid"
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, Sean Paul, Shakira, Jennifer Lopez
E-MAIL: m564@hotmail.ee, manna14@rate.ee, tunmadu.tudruk@mail.ee, msn: mannke_622@hotmail.com
ADDRESS: Maris Vaht, Leie, Pihlaka 12-5, Leie sjsk, Viljandi mk 70303
SOOV: leida 14-15a. kirjasõpru

■■■

NIMI: Merili Raudmäe
HÜÜDNIMI: Mellu, Merka
SÜNNIPÄEV: 14. juuni 1993
KOOL: Nõo põhikool, 4.a klass
LEMMIKTUND: matemaatika, inglise k
LEMMIKVÄRV: helelilla, sinine, roosa

LEMMIKLOOM: hobune, koer
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja
LEMMIKSÖÖK: pannkoogid
HOBID: klaverimäng, rattaga sõitmine, kalal käimine
LEMMIKSPORDIALA: ujumine
SOOV: leida 10-12a. kirjasõpru, nii poisse kui tüdrukuid.
ADDRESS: Kase tee 8, Külitse, Tartu mk 61702

■■■

NIMI: Merit Eno
VANUS: 12 a.
SÜNNIPÄEV: 15.02.1992.
HÜÜDNIMED: Merka, Meku
E-POST: kinzi@hotmail.ee, msn: merit440@hotmail.com
ADDRESS: Leie küla, Leie sjsk, Viljandi mk 70303
SOOV: leida kirjasõpru vanuses 12-14 a., nii poisse kui ka plixe

■■■

NIMI: Kätli Raudmäe
SÜNNIPÄEV: 11. juuni
HÜÜDNIMI: Kätu
HOBID: muusikakoolis käimine ja laulmine
KOOL: Nõo pk, 2.a kl
TÄHTKUJU: Kaksikud
LEMMIKBÄND: IceCream, Vanilla Ninja, NeioKōsō ja Termikas
LEMMIKSÖÖK: ühepajatoit ja tatrapuder
JUUKSEVÄRV: tumepruun
ADDRESS: Tartu mk, Külitse k, Ülenurme v, Kase tee 8
SOOV: otsin 8-11a. kirjasõpru

■■■

NIMI: Marilis Jögi
SÜNNA: 12.12
HÜÜDNIMED: Marka, Mannu, Mann, Liisu, Jöks, Mammumari
TÄHTKUJU: Ambur
KOOL: Leie pk
KOGUN: kuulsuste pilte, postreid ja infid, kleepse
LEMMIKLOOM, -LIND: kaslased, koer, eksootilised linnud

LEMMIKFILM: "Sõrmuste isand", "Harry Potter", "Kariibi mere piraadid"
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, Blue, Termikas, Smilers
LEMMIKLAULJA: Jo-Lo, Shakira, Eminem, Sean Paul jpt
LEMMIKNÄITLEJA: Orlando Bloom, Johnny Depp, Elijah Woods jpt
LEMMIKÕPPEAINE: mata, muusikaõpetus
MEELDIB: väljas käia, internetis surfata, kirjutada, laulda, näidelda
E-POST: mamumari@hotmail.ee, jogi54@hotmail.ee, maysy11@hotmail.ee, rate: marilisj@rate.ee
ADDRESS: Leie, Pihlaka 14-9, Leie sjsk 70303, Viljandi mk, tel: 5045020
SOOV: leida kirjasõpru vanuses 10-... Tahaks, et inimene, kes on sündinud 12. detsembril, kirjutaks mulle – ükskõik, kui vana ta on!

■■■

NIMI: Kätlin Pödra
HÜÜDNIMED: Kätu, Kāti, Kätšu, Katariina
VANUS: 11a
HUVIALAD: kogumine, tantsimine, laulmine
KOGUN: kleepse, šokolaadipabereid ja muud säarast
ADDRESS: Viljandi mk, Leie sjsk, Lalsi k 70313
SOOVIKSIN: 10-13a tüdrukust kirjasõpra
Otsesest lemmikfilmi mul pole Bände ja lauljaid on lemmikuteks lugematul hulgal

■■■

NIMI: Sandra
HÜÜDNIMED: Sannu, Sants, Santzy
VANUS: 15a
SÜNNIPÄEV: 19. mai
KODULOOMAD: kassid, koerad ja jänes
LEMMIKLAULJA: Ruslana, Smilers jne
E-POST: sanzzy005@hotmail.ee
ADDRESS: Sandra Sorokina, Saha k., Tiigi t. Harjumaa 74201
SOOV: ootax 13-19a. poiste ja tüdrukute emaile või kirju

■■■

NIMI: Mailis
HÜÜDNIMI: Mailo, Miilits ja Miilu
VANUS: 13
LEMMIKLOOM: kass ja mõmmi
HUVIALA: karate
LEMMIKSPORDIALA: korvpall
LEMMIKBÄND: Groove Goverage
LEMMIKÕPPEAINE: saksa keel
SOOV: saada kirjasõpru vanuses 14-17a
ADDRESS: Mailis Leppik, Loo sisk., Saha 2-47, 74201, Harjumaa
E-POST: mommy008@hotmail.ee

■■■

Tere, avaldan oma kuulutuse Heas Lapses, et leida lugejate seast endale lõbusat tüdrukut. Olen väga hea iseloomuga ja hea naljasell. Vabal ajal käin väljas. Soovin leida tüdrukutest kirjasõpru vanuses 15-17. Minu andmed:

NIMI: Tauri Kurg
HÜÜDNIMI: 02.07.1988
ELUKOHT: Puiatu ek, Viljandi mk.
VANUS: 15
LEMMIKMUSA: Eminem, T.A.T.U., 50 Cent, Limp Bizkit

■■■

NIMI: Katrina Raiend
JUUKSED: tume/heleblondid (kuidas kunagi)
VANUS: 10 a.
VENNAD: Illimar(2), Marten (13)
KOOL: Harku-Järve laste-aed/algkool, 3. kl.
LEMMIKFILM/MUUSIKAL: surmkindlalt "Grease"! (olen fänn)
SOOV: saada kirjasõpra (võib olla nii poiss kui ka tüdruk)
E-POST: katrinaraiend@hotmail.ee
 Palun meilige! Vastan kindlalt ja lisan veel: olen

Katrina Raiend

pikk, sale, tunnistusel kõik viied...

■■■

NIMI: Annika
HÜÜDNIMI: Tipsu
SÜNNIAEG: 24.09.1989
VANUS: 14
SOOV: leida igast soost sõpru
RATE KASUTAJA: www.rate.ee/users/kiisu133
ADDRESS: Viljandi, Lääne 6-16, 71013
MEELDIB: sõpradega olla ja pidude käia
EI MEELDI: ennasttäis inimesed
E-POST: mopsy14@hotmail.ee

■■■

NIMI: Anu Kullas
VANUS: 12
ADDRESS: Viljandi mk., Kolga-Jaani, Luha 12-2, 70301
SOOV: leida kirjasõpru, nii poisse kui ka tüdrukuid.

■■■

NIMI: Krisli Tamm
ADDRESS: Luha 12-9, Kolga-Jaani, Viljandi mk. 70301
VANUS: 12

E-POST: preili12@hotmail.ee
SOOV: leida 11-14a. kirjasõpru, nii poisse kui ka tüdrukuid

■■■

NIMI: Gloria-Gisela Rohtmets
VANUS: 9
ELUKOHT: Tallinn
E-MAIL: kiisuiisumiisu@hotmail.ee, tel: 6070705
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, Nexus
LEMMIKLAULJA: Kerli Kõiv, Maarja Kivi, Piret Järvis
SOOVIN: soovin ainult plixide e-kirju

■■■

NIMI: Maarja-Liisa Aasna
VANUS: 12
SÜNNIPÄEV: 05.01
HÜÜDNIMI: Liisu
TÄHTKUJU: Kaljukits
ADDRESS: Viljandi mk, Kolga-Jaani, Jaani 2-12
E-POST: Smilersgirl3@hotmail.ee, toreplyx@hotmail.ee
SOOV: leida kirjasõpru vanuses 12-14 a.

■■■

NIMI: Sander Sildver
HÜÜDNIMI: Sants
VANUS: 11
SÜNNIPÄEV: 13.aprill
LEMMIKBÄND: The Black Eyed Peas
LEMMIKLAULJA: Eamon
LEMMIKFILM: "Taxi3"
LEMMIKMÄNG: GTA Vice City, Tony Hawk's Underground
LEMMIKSÖÖK: pitsa
LEMMIKJOOK: Fanta
LEMMIKTUND: kehaline kasvatus, ajalugu
PIKKUS: umbes 155cm
KOOL: Anna Haava nim. Pala Põhikool
MEELDIB: sportida, jõusaalis käia, netis surfata
EI MEELDI: õppida ja mõne lolli inimese jura kuulata
E-MAIL: that2hot4me@hotmail.ee
RATE: www.rate.ee/users/santsz
SOOV: saada 10-11a. kirjasõpru (tüdrukuid) NB! vastan 100%

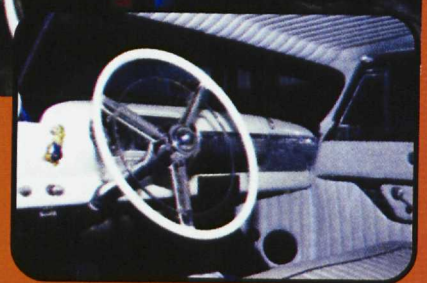
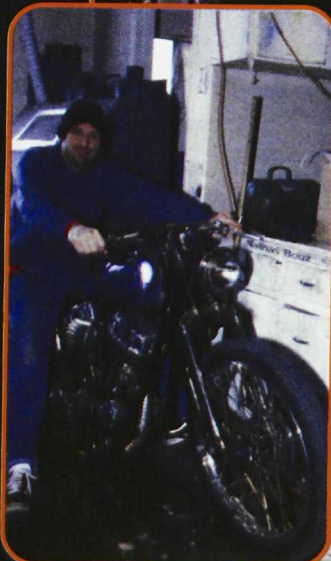
Töökodade eri

Kui meil Eestis võib autosid ehitavaid mehi ühe käe sõrmedel üles lugeda, siis *hotrodide* ja *customite* sünnimaal Ameerikas on juba ainuüksi neid erilisi masinaid ehitavaid töökodasid kaugel üle saja, – mis siis veel oskajatest meestest rääkida! Seekordses Nukkvõlli rubriigis teekingi juttu paarist selliseid imeautosid ehitavast töökojast. Kõigi nende sadade seas, kes seal masinaid ehitavad, on palju selliseid, kes ennast kõikvõimalikkudes kohtades reklaamivad. Boyd Coddington on üks nendest, kelle valmistatud masinad on küll näitusevõitjad ja kummireklaamides osalejad, kuid arusaamatuks jääb see, kas neid ka kunagi maanteel sõitmas näha võib. Tihtipeale ehivad sellised spetsiaalselt näituse võitmiseks ehitatud autod vaid mõne miljonäri garaaži, kus nendelt aeg-ajalt vaid tolmu pühitakse. Seetõttu ei tahagi ma teile rääkida Boydist, Chip Foos'ist ega mõnest muust suurest staarist, vaid just nendest härradest, kes ehitavad autosid mis ka sõidavad.

Salinas Boys on üks väike aga tuntud töökoda väikeses Salinase linnas, natuke maad San Franciscost eemal. Sellest töökojast välja sõitnud masinad on nii mõnelgi korral justkui juhuslikult võitnud suurtel näitustel – see räägibki töö kõrge kvaliteedist. Salinase töökoja "hinged" on Cole Foster ning tema isa Pat. Cole on eelkõige kunstnik ja käsitöölaine, kes ehitab iga masinat kui kunstiteost. Protsess ise võib küll olla aeganõudev ja erinevaid osi tehakse allhanke korras ka teistes firmades, kuid lõpptulemus on seda ilusam. Kustomi-guru Cole valdab ka *hot-rodide* ja tsiklite ehitamist. Ka tema enese sõiduriistad on loomulikult ta enda ehitatud. Little Blue Chopper on tsikkel, mis kaalub vaid 135 kilo. Selline kaal aga on Harley Davidsoni kohta kerge. Teiseks lemmikuks, millest ta kunagi loobuda ei taha, on samuti sinist värvi 1953. aasta Chevy Custom. Chevy on tõpuhas *custom* madaldatud katuse, muudetud kere ja valgeküljelist kummidega. Cole valdab lisaks tsiklisõidule vabalt ka veidi väiksemate ratastega liikumisvahendit rula, mida ta samuti kunagi näidata ei häbene.

← Grill-art iluvõre paigaldamine 1935/36. aasta Ford Coupe projektile.

↑ Mr. Foster ja tema kaks kallimat: Little Blue Chopper ja 1953. aasta Chevy Custom.

↓ Rockstar Mike Nessile ehitatud Chevy Custom ootas veel mõningaid puuduolevaid juppe.

↑ Cole Foster ja tema igapäevases kasutuses olev 1952. a. Harley Davidson Panhead.

← ← Salinas Boyz Customsi õuel uinuvad nii katkise kummiga 1950. a. Chevy Pick-up kui ka sama ajajärgu Mercury.

Tiit Soku spordikool

Nagu pealkirjast juba aru võib saada, tuleb nüüd siin ja kohe juttu korvpallist. Miks just korvpallist? Aga sellepärast, et räägitud sai Tiit Soku Korvpallikooli treeneri Mart Uuehendrikuga. Seda, mis see korvpall on, teavad ju loomulikult kõik spordimaraktrid.

Nendele, kes sellest võibolla tõesti esimest korda kuulevad, võiks seda mängu vast kõige lihtsamini kirjeldada järgmiselt.

Meeskonnast on platsil viis meest, võistlemaid meeskondi aga on kaks. See teeb siis kokku kümme mängijat, kes palli ühelt väljakupoolelt teisele põrgatavad ja üritavad seda läbi metallist rõnga visata.

Loodetavasti ei olnud siin nüüd ühtki lugejat, kellele seda tobedat kirjeldust vaja võinuks minna. Igatahes on korvpall vaieldamatult üks populaarsemaid spordialasid maailmas, võisteldes esikoha pärast vaid jalgpalliga. Kes teist siis ei teaks NBA (National Basketball Association) staare **Kobe Bryantit**, **Michael Jordanit** ja **Shaq Oneali**! Siinkohal ei saa eestlasena kohe kuidagi mainimata jätta ka meie eks-NBA staari **Martin Mürseppa**. Aga Mürseppast ei tahakski ma siinkohal rääkida, sest temal ei ole veel oma korvpallikooli. Tiit Sokul aga on

oma korvpallikool juba alates aastast 1997. Niisiis on **Tiit Soku** juba seitse aastat tegelnud tulevaste korvpallikuulsuste koolitamisega. Lisaks Tiidule trennivad korvpallureid ka **Mart Uuehendrik** ja **Marko Savi**.

Korvpallikuulsuste väljaõppest räägime sellepärast, et Tiit Soku kooli sisseastujad peavad läbima ka katsed, mille järgi vaadatakse, kas neist ka mängumehed saavad. Kel aga vähegi koordinaatsiooni on ja kes veidikegi asjaga enne tegelnud, need kooli tõenäoliselt vastu võetakse.

Kui vanalt tuleks sammud korvpallikooli poole seada? Paras iga korvpallitreeningutega alustamiseks oleks umbes seitsme aastaselt, sest siis on võimalik sellega ka tõsisemalt tegeleda. Korvpallikooli astujal oleks kindlasti vaja ka oma varustust – ehk siis

tosse ja lühikest ning pikka dressi. Seda aga vajatakse vaid alguses, sest kui juba nii ägedaks korvpalluriks kasvavad, et meeskonda mängima võetakse ja võistlustele lastakse, siis antakse dressid selga juba kooli poolt.

Mis aga sellise toreda mängu õppimine maksab? Tiit Soku korvpallikoolis maksab trenn kuus 500 krooni – seda aga siis, kui viis korda nädalas trennis käia. Infot selle vahva korvpallikooli kohta saate aga küsida kooli infotelefonilt 6737500.

HEAD PÕRGATAMIST!

KAS SINUST VOIB SAADA STAAR?

KUIDAS SUHTUD LOOMADESSE?

1 Kui ema tahab sind muusikakooli panna, siis sa

- oled rõõmuga nõus ja hakkad sisseastumiseks harjutama
- ütled: "Muusikakool on nohikutele, mitte minu jaoks!"
- kehitud õlgu ja nõustud proovima.

2 Kui lähed koos perega sisseoste tegema, siis sa

- heidad võimaluse korral pilgu ka valmisriiete
- jooksed maiustuste osakonda ja laod seal ostukorvi komme ja küpsiseid täis
- istud meelsamini autos või supermarketi ukse taga pingil ja loed raamatut

3 Kui sul koolis või kodus miski asi ei õnnestu, siis

- surud hambad risti ja proovid muudkui uuesti, kuni saad selle asjaga hakkama
- lööd käega ja ütled: "Tühja kah, las teised tegelevad selliste igavate värkidega!"
- loobud proovimast, kuid mõne päeva pärast üritad siiski uuesti.

4 Sulle pakutakse näidendis huvitavat rolli, aga selgub, et kostüüm on mitu numbrit suurem. Sina

- võtad kätte ja õmbled endale uue ja veel änsima kostüümi
- ajad suu prunti ja ütled, et näitlemine ongi titevärk ja sa ei mõtlegi sellega tegelda
- viid kostüümi koju ja püüad ema abiga seda parajaks teha.

5 Kui sinult küsitakse, mis on elus kõige tähtsam, vastad sina:

- "Huvitav eriala!"
- "Raha — selle eest saab kõike!"
- "See, et igas asjas oleks vedamist!"

6 Sulle ja su sõbratarile pakutakse võimalust filmis pisikest osa teha.

Pärast kaameraproove selgub, et valik langeb hoopis sinu sõbratarile. Sina

- püüad solvumist varjata ja soovid sõbratarile õnne
- ütled režissööridele, et tegelikult on su sõbrataril koolis väga halvad hinded ja niikuinii ei lubataks teda filmis esineda
- otsustad edaspidi selliseid võimalusi otsida ilma sõbratarita.

7 Näiteringis ütles juhendaja sulle, et oled tõeliselt andekas. Sina

- oled selle üle õnnelik, kuid ei aja nina püsti, vaid saad kiitusest indu juurde
- otsustad koolist ära tulla ja filmi pääseda
- jääd kiituse suhtes ükskõikseks.

8 Koolis avatakse tasuta inglise keele ring ja sind kutsutakse sellest osa võtma. Sina

- võtad rõõmuga pakkumise vastu, sest leiad, et su keeleoskus vajaks täiendamist.
- ütled: "Mul on targematki teha kui võõraid keeli tuupida!"
- püüad ikka mõned korrad ringitundidest osa võtta.

VASTUSED:

■ **Kõige rohkem a-sid:** Sul on eeldusi saada lava- või musastaariks, kusjuures selliseks, kes pidevalt areneb ja muutub. Sinuga on teistel alati huvitav olla ja võid saada päris kuulsaks.

■ **Kõige rohkem b-sid:** Parem ära unistagi staariks saamisest, sest kui see imekombel õnnestukski, siis oleksid selline teravate nurkadega täht, kes kõiki teisi torkab ja kolleegidele palju peavalu tekitab. Vali parem selline elukutse, mis lubaks sul rohkem üksi töötada.

■ **Kõige rohkem c-sid:** Sinustki võib saada staar, kuid ainult siis, kui suudad ennast rohkem kokku võtta ega löö nii kergesti käega. Pead õppima kannatlikkust ja arendama oma tähelepanuvõimet.

1 Kui näed tänaval hulkuvat koera, siis ütled:

- "Mul on küll temast kahju, kuid mul pole võimalik teda endale võtta!"
- "Mul on temast tõesti kahju ja ma jätan ta endale!"
- "Pole mõtet sellisest loomast väljagi teha!"

2 Mida teed, kui sul on võimalik valida kassi ja arvutimängu vahel?

- muidugi valin arvutimängu
- valiksin kassi, sest armastan loomi
- mõlemad valikud on head.

3 Kas lähed ennem kinno kui loomaaeda?

- lähnen loomaaeda, sest seal on nii palju huvitavaid loomi
- läheksin mõlemasse kohta
- mind huvitab kino rohkem

4 Kui sageli vaatad telekast loomasaateid?

- mind ei huvita loomasaated üldse
- ma ei jäta ühtegi osa vahele
- kui saan, siis vaatan.

PUNKTID

- a - 1, b - 0, c - 2
- a - 1, b - 0, c - 2
- a - 0, b - 1, c - 2
- a - 2, b - 0, c - 1

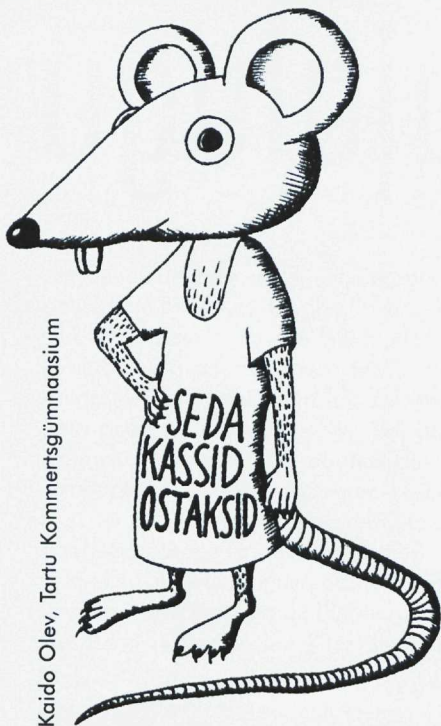
■ **0 - 2 p.** Armastad loomi rohkem kui iseennast. Võiksid vahel siiski ka enda peale mõelda!

■ **3 - 5 p.** Oled normaalne loomasõber. Sind huvitavad nii loomad kui ka meelelahutus.

■ **6 - 8 p.** Sind ei huvita loomad karvavõrdki. Võiksid siiski ka neile tähelepanu pöörata, sest neis on nii palju huvitavat!

KOOLIJÜTSID ON NAERNUD JUBA TOSIN AASTAT!

Siinsed karikatuurid on pärit võistluse "Mida naerad, koolijüts?" arhiivist. Tartu Kunsti-gümnaasium koos õpetaja Paul Kunmaniga on seda konkursi korraldanud juba alates 1992. aastast. Teemadeks on olnud sport, muusika, köök, raha, meditsiin ja palju muud – koolijütsidel ei tule iial naljateemadest puudust! Soovime võistluse korraldajatele jõudu naeruseemnete kasvatamisel!

Kaido Olev, Tartu Kommertsgümnaasium

Tere, Triibu-Liine!
Saadan sulle mõned anekdoodid, loodan, et nad meeldivad kõigile.

Hannes Tallinnast

Miks käib õpetaja kõrbes ringi liivapaberiga?"

Sellepärast, et ta peab seda maa-kaardiks.

Mida mõtleb koer, kui ta piineldes kõrbes ringi jookseb?"

"Kui ma kohe mõnda puud ega posti ei leia, siis teen püksi või suren!"

Miks koer kõrbes suri?

Sellepärast, et ta ei leidnudki puud ega posti.

Roolijoodik kihutab maanteed mööda. Ühe kurvi taga seisab aga politseinik ja peatab auto.

"Te ületasite kõvasti kiirust!" ütleb inspektor. "Näidake oma juhiluba!"

"Ei leia üles!" tunnistab joodik. "Aga ta on täpselt samasugune nagu kõigil teistel!"

"Kuulge, te pole kaine!" hüüatab politseinik. Ta võtab alkomeetri ja käsib: "Puhuge!"

Joodik vaatab politseinikku kaastundlikult.

"Kuhu ma pean puhuma?" küsib ta. "Näita, kust sul valutab!"

"Meie isa maksis eile väga suurt trahvi!" uhkustab väike Petja liivakastis.

"Mida ta siis tegi?" küsivad teised.

"Sõitis pimedas suure kiirusega ratsanikule otsa! Hea, et veel ellu jäi – autonina pole enam olemaski!"

"Aga mis ratsanikust sai?"

"Temast pole mõtet rääkida – pronkskujul pole häda midagi!"

Õpetaja ütleb: "Mahumõõtudeks on sentiliiter, detsiliiter ja liiter. Mis on liitri järel?"

Juku tõstab käe: "Õpetaja, mina tean! Liitri järel tuleb kork!"

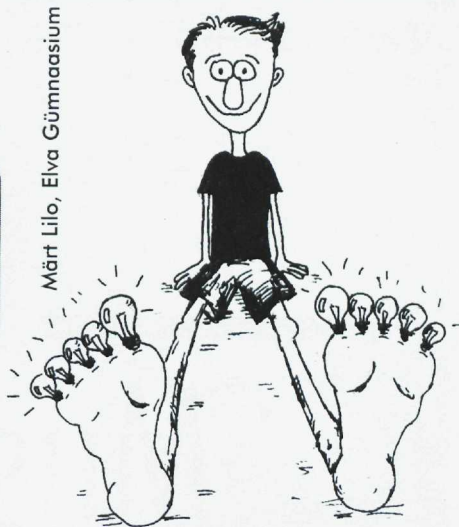
Õpetaja käsib: "Kirjutage vihikusse järgmised laused. "Mina lahkun kodust. Ema lahkub kodust. Isa lahkub kodust. Vanaema lahkub kodust." Juku, kuidas sina nii kiiresti oma laused valmis said? Kas sa jõudsid ikka kõik kirja panna?"

"Muidugi!" ütleb Juku ja näitab oma vihikut.

Sinna on kirjutatud: "Maja täitsa tühi!"

Matemaatika õpetaja küsib: „Juku, kuidas sa nimetad seda tehet, kui sul on

Märt Lilo, Elva Gümnaasium

viis banaani, aga vend võtab kaks tükki endale?"

"See on vargus, õpetaja!" teatab Juku.

"Juku, kuhu sa nii kiirustad?" küsib Ants tänaval sõpra kohates.

"Ruttan emale leiba ja piima viima!" teatab Juku.

"Kas ta on sul haige?"

"Ei, naljane!"

Järgmised vigurküsimused saatis meile Kaia Tartust.

Miks ööbik laulab kinnisilmi?

Sellepärast, et tal on laulusõnad peas.

Mõista, mõista, mis see on: palju puid ja vähe liha?

Väike üksildane jänes metsas.

Kuidas on läti keeles neli jäätist?

Saldejums, jums, jums, jums!

Miks blondiin ei sõida KIA-ga?

Sellepärast, et ta mobiili peale on kirjutatud "NO KIA"

Mida ütleb blondiin, kui ta mobiil heliseb?

"Kust sa teadsid, et ma siin olen?"

Miks elevant ei tööta arvutiga?

Seepärast, et ta kardab hiirt.

Mustkunsti ajalugu

Eelmises numbris rääkisin petisest Cagliostro. Teiseks tunnustatud mustkunstnikuks oli 18. sajandil tõusnud **krahv Torrini** (kodanikunimega de Grisì). Nooruses õppis ta Napolis arstiks ning mustkunst oli tollal tema jaoks vaid hobiks, millega sõprade meelt lahutada. 1796.a. tuli ta ellu aga pöördeline muudatus. Just siis saabus linna teinegi tunnustatud mustkunstnik, Pinetti, kes, kueldes ohtlikust konkurendist, soovis Torrini mainet kahjustada. See tal pettuste abil õnnestuski ning

Torrini haigestus ajupõletikku, vaakudes elu ja surma piiril. Siiski krahv paranes ning otsustas Pinetti kätte maksmiseks saada viimastest meisterlikumaks mustkunstnikuks. Peale pooleaastast üksinduses harjutamist astus Torrini lavale ning saavutas märkimisväärse edu. Peamiseks erinevuseks tema ning Cagliostro ja Pinetti vahel oligi see, et krahvi trikid põhinesid

sõrmeosavusel, mitte pettusel. Eriti tuntu oli ta just oma kaarditrikide poolest. Torrini elu suurimaks saavutuseks oli kuulsusrikas etteaste Rooma paavsti ees. Kuid mustkunstiga oli seotud ka tema elu kõige traagilisem sündmus – ühel etendusel suri õnnetuse tõttu tema poeg ja murest murtud isa ei elanud pärast seda ka ise enam kaua.

Töövahendid

Kui ma eelmises numbris mustkunstniku välimusest rääkisin, jätsin (meelega)

rääkimata sellest, mille järgi mustkunstnike alati ära tuntakse. Sellest, millest on saanud mustkunstnike omamoodi sümbol, firmamärk. Just nimelt – kaabu. Muidugi pole see kohustuslik riietusese, kuid ega see halba ei teeks. Kaabu otseselt mingit praktilist väärtust ei ole (kui välja arvata see, et sealt saab "jäneseid välja võluda" ehk kaotatud asju leida), kuid välimusele annab ta kindlasti soliidust juurde ja ka õhkkonna tekitamiseks on ta asendamatu. Kuid muidugi oleneb see ülejäänud rõivas-

paneb vilepilli sellele tasakaalus seisma. Järgnevalt selgitab ta, et see on imeline vilepill, millel on võime rääkida. „Kahjuks on ta veel noor ega oska rohkem sõnu kui „ja“ ning „ei“. Kaks vileti tähendab jah, üks – ei,“ lausub maag ning palub esitada pillile lihtsaid küsimusi, millele nende kahe sõnaga vastata saaks. Ja oh imet – pill vastabki!

Selgitus: Selle triki sooritamiseks on vaja teist samasugust vilepilli, mille otsa on kinnitatud kummiballoon. Kui mustkunstnik selle kokku surub, laseb pill

Sellest, millest on saanud mustkunstnike omamoodi sümbol, firmamärk. Just nimelt – kaabu.

tusest – mustkunstniku riided peavad olema omavahel kooskõlas. Nagu ma juba ütlesin – leidke ise oma stiil!

Trikk

Mustkunstnik võtab laualt (või taskust) vilepilli (eriti hea oleks, kui ta oskaks seda mängida ja mängiks justkui vahelalaks mõne loo) ning ulatab selle kontrollimiseks publikule. Pilli tagasi saanud, kutsub ta endale publiku hulgast ühe abilise, kellele ulatab võlukepi ning

kuuldavale vile. Et pigistamine toimuks publikule märkamatuks, on muusikariist seotud mustkunstniku käe külge nii, et balloon asetseb kaenlaaugus. Kui nüüd kätt veidi liigutada, pigistatakse balloon kokku ning vile kostubki! Enne esinemist tuleks seda pigistamist aga kõvasti harjutada, et liigutused tunduksid loomulike-na ning et vile ei kostuks valel ajal. Edukat proovimist!

Kummi-kummi-kummi!

Inimestele on läbi aegade meeldinud hämaratel öhtudel jutustada üksteisele kõige ilusa kõrval ka selliseid lugusid, mis natuke närvikõdi tekitavad.

Inglismaal ja Ameerikas vestetakse tänapäeval näiteks lugusid õhku haihtuvatest hääletajatest. Võtab pere oma autosse mõne võõra pöidlaküüdimehe, siis on vägagi võimalik, et ühel ilusal hetkel osutub see vampiiriks... või tulnukaks... või hoopiski õnnistegijaks endaks! Kas neil juttudel ka töepõhja all on, seda on raske kontrollida. Kes tahab, see usub, kes ei taha – pidagi peent naeru!

Kummitused on enamasti ikka seotud millegi vana ja salapärasega: uusrajoonides esineb neid ainult siis, kui seal on varem midagi koletut juhtunud.

Tallinna vanalinnas on teadagi kummitustel mõnus laituda. Palju lugusid on räägitud mungast, kes Lühikese jala majas number 9 on ennast ilmutanud nii elusuuruses kui väikese kujukesena. Kallale munk küll kellelegi ei kippunud, kuid aeg-ajalt ilmus ta välja, verised haavad üle näo, ning piisas sellestki, et lihtinimesele hirmu peale ajada. Eelmise sajandi 30. aastatel olevat kummitav munk oma uurijatele otse üles tunnistanud, et ränk hauatagune elu sai talle osaks seetõttu, et kuigi ta omal ajal timukaametist loobus ja mungaks hakkas, jätkas ta ka elu lõpuni kurjuse teenimist. Kummitusena oli kurjal mungal juba hilja heaks hakata – tuli leppida lõputu ringikondamisega. Aeg-ajalt olevat teda isegi Harju tänava majades kohatud – Hea Lapse toimetusse auhinna-Barbie´sid-legosid käppi-ma pole paharet õnneks tükkinud

Ka Neitsitornis ja selle kõrval asuvas Tallin-tornis on kummitusi nähtud. Neitsitorni viirastus olevat armastanud veel hiljuti väikese vanamehena kohvikus klienti mängida ja ettekandjate lähenedes õhku haihtuda. Sellist nippi tahaksid nii mõnedki sullerid enne arve maksmist korrata!

Üks Eesti kõige kuulsamaid kummitusi on aga hele, õhuline ja leebe **Valge Daam**, kes ilmub eriti romantilisel ajal – täiskuuvalgetel augustiöödel – Haapsalu Toomkiriku ristimiskabeli aknale. Temast kõneldakse kui kaunist neist, kes hiilis salamahti Toomkirikusse oma vaimulikust armsama juurde. Legendide järgi on ta kord eesti talutüdruk, kord rootslanna – aga lõpp on lugudel ühtviisi julm: patuse armastuse palgaks müüriti ta elusalt kabeliseina... Huvitav oleks teada, kes ja millal esimest korda toda valget siluetti kabeliaknal märkas?

Kui Valge Daam laseb end malbelt imetleda, siis Inglismaal, Tringi linna läheduses käib kummitamas va paha mees **Tom Colly**. Temalgi on üsna pikk staaž: nimelt tappis jõhkardikamp Tomi juhtimisel 1751. aastal kaks vanakest. Kurikaelad piinasid vanureid ning uputasid nad lõpuks jõkke. Karistuseks ja hoiatuseks teistele julmuritele Tom hukati ning riputati raudpuuriga üles teeristile: nimelt arvati tollal, et kurjategija õel hing ei suuda ristteel oma rada valida. Nii juhtuski: väidetakse, et tänini ilmub jõhkard aeg-ajalt viirastusena teekäijate ette. Viimasel ajal olevat ta hakkama saanud uuen-dusega ning võtvat vahel musta koera kuju.

Vana hea Inglismaa on üldse üsna vaimudelembeline. Suurbritannia kaguosas asuvas Pluckly külas väidetakse olevat lausa viirastuste paradiis: seal kummitavat nimelt kaheteistkümmes majas! Lustipidu ei käi ainult öösiit nagu paljudes muudes paikades: Rosecourti majas olevat

Tom Colly must hing ei saa tänini rahu.

Haapsalu Toomkiriku ümarristimiskabeli aknale ilmub augustiöödel Valge Daam.

kunagise pereproua kummitamis-aeg hoopis pärastlõun-

nal, kella nelja ja viie vahel, sest just sellal olevat ta mürgimarijade mahla juues oma elu lõpetanud. Võimalik, et vanadaam tunneb puudust inglispärasest kella viie teest?

Äikese ajal ilmub lagunenud veski lähisteles hulkuma must vaim, kes sarnaneb kunagisele mõldrile. Küla lähedal asuval teeristil käib oma kustumatut vaimupiipu imemas mustlanna, kes kunagi Pluckly kandis olevat tulesurma surnud. Vanast tellisetehasest kostab aeg-ajalt läbilõikavaid karjeid – seal olla ammusel ajal kokku varisenud tellisevirna all hukkunud üks õnnetu töömees. Deringi suguvõsa vanas elumajas kondab ringi Naine Valges, kelle lemmikpaigaks on raamatukogutuba, ning sama suguselti teine kaunis daam, 17. sajandil surnud kaunis leedi, keda ta uhke kleidi järgi kutsutakse Naiseks Punases, eelistab liikuda värskes õhus – kohalikul kalmistul. Greystone´i mõisa läheduses eksleb tundmatu mungariides mees, keda vahel on nähtud ka Rosecourti naisterahva seltsis plaani pidamas. Maanteelt kostab aeg-ajalt vanaaegse kaariku rattamüürinat, metsas on kohalik rahvas näinud ammu parematele jahimaadele rännanud polkovniku vaimu ja Esimese maailmasõja lõpul end oksa tõmmatunud õnnetu kooliõpetaja kummitust...

Põnev oleks teada, kas sinul, hea sõber ja sugulane, on ka mõni sõber ja sugulane, kes ütleb, et on kummitustega kokku puutunud? Kui on, siis palun anna sellest teistelegi teada, eks!

Koolimullid

Tere, Hea Laps!

Saadan jälle koolimulle!

Susanna Liisa Mildeberg
Lääne-Virumaalt

LINNUD

Linnud on ilusad, aga igaühele meeldib mõni rohkem kui teine. Oma lemmiklinnu järgi saad teada, missugune sa oled!

- Pääsuke** – ustav, truu
- Koolibri** – maiasmokk
- Kuldnokk** – ilus
- Harakas** – ehete armastaja
- Pelikan** – osav kalapüüdja
- Jaanalind** – kohmakas
- Rähn** – hea otsija
- Puukoristaja** – ettevaatlik
- Vares** – kisakõri
- Papagoi** – lobiseja
- Ööbik** – hea laulja
- Sinitihane** – moekas

Hei, ehtefännid!

Siit saade natuke teada sõrmustest!
Blondie

- Kui tahad, et sul tuleks õnnelik päev, siis pane ööseks sõrmus põidlasse!
- Kui kaotad sõrmuse, mille sõber või peika sulle kinkis, siis purunevad teie suhted varsti.
- Kui süüa tehes pillad sõrmuse taigna või supi sisse, siis leiad uue kallima.
- Kui sõrmus läheb sõrmes katki, siis tähendab see halba. Pead teda enne parandamist natuke aega teises sõrmes kandma, siis võib halb tulemata jätta.
- Kui seod sõrmuse niidi otsa ja hoiad seda selle poisi või tüdruku pildi ees, kelle vastu huvi tunned, siis armub ta sinusse, kui sõrmus hakkab niidi otsas tiirlema. Kui sõrmus aga hakkab edasi-tagasi kõi-

kuma, siis ei saa armumisest asja.

- Kui kannad sõrmust vasaku käe nimetissõrmes, siis tähendab see, et sa oled kihlatud või kuulub su süda kellelegi.
- Sõrmus, mida kantakse vasaku käe keskmises sõrmes, tähendab, et otsid endale sõpra, mitte peikat.
- Kui kannad sõrmust vasaku käe esimeses sõrmes, siis annad sellega mõista, et tahaksid kiiremas korras abielluda.
- Kui paned sõrmuse vasaku käe kõige väiksemasse sõrme, siis tähendab see, et sa ei kavatse kunagi abielluda.

TRIIBU-LIINE MÕTISKLUS:

Kui mõnel inimesel on kõik sõrmed sõrmuseid täis, mida siis arvata? Kas äkki seda, et ta ei tea ise ka, mida tahab?

Anneli Tallinnast saatis järgmised koolimullid.

KLAASIST

- Kui jood kellegi teise klaasist, siis saad teada tema salamõtteid.
- Vaadates kedagi läbi purunenud klaasi, lähed temaga varsti tülli.
- Peegli purunemine toob sulle 7 aastat õnnetust.
- Enne kui klaasi edasi annad, pane see kas või korraks kas lauale või ükskõik kuhu, muidu puruneb sõprus.
- Klaas, mis puruneb käes, on halvaks endeks.
- Klaasi katkimine toob õnne. Mida rohkem kilde, seda enam õnne!
- Künnavalgel enda peeglist vahtimine toob ebaõnne.

VÄRVIDEST

- Valge** – sisendab ahu
- Sinine** – süstib sinusse särtsakust ja parandab seedimist
- Roosa** – muudab sind meeldivaks ja heaks
- Hall** – on rahustav.
- Kollane** – aitab sul keskenduda ja teha vaimset tööd.
- Oranz** – sütitab sind tegudele ja ergutab seedimist
- Punane** – tähendab kirge
- Roheline** – toob näitlejatele ebaõnne
- Must** – on leinavärv, kuid muudab sind ettevaatlikuks ja targaks

SÜNNIMÄRKIDE TÄHENDUSEST

- Laubal** – rikkust ja õnne
- Mehe põvel** – ta saab rikka naise
- Huultel** – ahnust
- Ninal** – reisimist
- Naisterahva paremal põvel** – lahkust
- Kätel ja jalgadel** – palju lapsi
- Kaelal** – rikkust ja kuulsust
- Õlgadel** – tõsiseid muresid
- Rinnal** – vaesust

TRIIBU-LIINE MÄRKUS:

No nii, sõbrad – kogume nüüd suveks ninad sünnimärke täis, siis saame kõvasti rännata! Head reisi, täpinad!

Kristina Kruise Tezak

Lõuendilt šokolaadini

Intervjuu Heale Lapsele Ameerika maali- ja
...šokolaadikunstniku Jean L. Wertziga

Kas sa sooviksid tükikest Cezanne'i, da Vincit, Modiglianit, Picassot või Hopperit?

Ja ma garanteerin, et need maalid lõhnavad üsna hästi.

"Mismoodi tükikest?" oled segaduses. "Kuidas saab kunsti süüa?"

Hea küll, ütlen otse, et tahan sulle tutvustada maale šokolaadis. Õigemini teekonda lõuendilt šokolaadini.

1954. aasta suvel läks väike 6aastane tüdruk Jean koos oma emaga kunstiringi, kus ta avastas akvarellide ja õlivärvide saladused natüürmordist maastikumaalini.

Sellest hetkest teadis väike Jean, et temast peab saama kunstnik.

Aastad läksid ja Jean tegi oma unistuse teoks. Temast sai pärast Kutztowni Ülikooli kunstiopinguid maalikunstnik.

Juhtumisi asutas selle väikese tüdruku perekond juba 1931. aastal Pennsylvania osariigi Lebanoni linnas kommifirma "Wertz Candies." Selle kommifirma saladus peitub kommide käsitsi valmistamises – nii, nagu seda tehti 1931. aastal.

Juhuse tahtel oli "Wertz Candies" perefirma või šokolaadikommide dekoratorit ja Jean paluti appi. "Vedas!" arvad sa, "Hommikust õhtuni kommide keskel!"

Kuid pikapeale tüütab ühetaoline – päiklitest kirsiglasuurini – kommide kaunistamine ära. Jean vajab loominguvabadust ja mitmete katsetuste tulemusena leidis ta selle... šokolaadist lõuendil.

1989. aastast on Jeanil omanimeline firma "Jean Wertz's Chocolate Artistry".

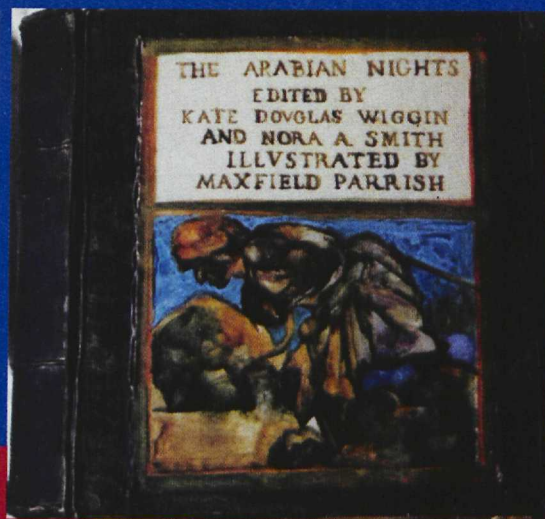
Valgele poolmagusale šokolaadist lõuendile maalib Jean toiduvärvide ja glasuuriga kuulsate meistrite teoseid. Muide, ka nikerdustega kullavärviline pildiraam on tumedast poolmagusast šokolaadist! Ja need maalid lõhnavad tõepoolest magusalt!

On sul juba šokolaadiisu peale tulnud? Kuid need kunstiteosed on vaid silmadega imetlemiseks!

Kunstnik Jean Wertz on lahkesti nõus oma teekonda lõuendilt šokolaadini "Hea Lapse" lugejatega jagama.

• Väikeste laste unistuseks on ikka olnud töötada komm- ja koogipoes või hoopis jäätisesevade valmistajana. Ja pole midagi paremat, kui sündida kommifirma omanike perekonda! Jean, kas sa armastad magusat?

JW: Oi-ja! Ma ei tüdine iialgi šokolaadi nautimast! Ma süüa poolmagusat šokolaadi iga päev ja tõestan iseendale, et see on tervislik.

• Kas mäletad oma esimest äratundmishetke kunstnikuna?

JW: See oli siis, kui ma läksin 6aastaselt kunstiringi. Ma jumaldasin tärpentini lõhna ja seda, kuidas eri värvide segamisega saab täiesti uusi toone. Pintsleid, materjale – kõike seda, mis kunstitegemisega kaasas käib. Mäletan, kuidas õpetaja hoidis mu pintsliga kätt ja me tegime koos pildile, millel oli vist pajupuu tiigi ääres, pikki lainelisi pintslitõmbeid.

• Lõpuks leidsid sa juhuse tahtel enese jaoks šokolaadist lõuendi võimalused. Mis oli su esimene koopia?

JW: Esimene töö oli Matisse' i "Tants". Ma naudin koopiade tegemist, mille juures õpid igalt meistritl midagi. Samas on see ka minupoolne austuseavaldus vanadele meistritele. Kummalisel viisil on mul tunne, et kõik kunstnikud on ajalooliselt omavahel seotud ja hingelises suguluses. Samas, kui maalid kuulsate meistrite teoseid, siis püüad läbi enda edasi anda maalidel valitsevat toleleagset meeleolu. Kui olin valmis saanud Toledo Kunstimuseumi tellimuse 37-le Van Goghi teosele, siis lõpuks oli minuni kandunud ka Van Goghi melanholne maailmavaade.

• Milline on olnud kõige keerulisem teos, mida sa oled kopeerinud?

JW: See on Ameerika kunstniku Thomas Cole' i "Arhitekti unistus"

• Kuidas sa teed kopeerimisel kunstiteoste puhul valiku ja on sul ka oma kindel lemmikkunstnik?

JW: Valiku otsustavad suuremas osas tellimustööd. Lemmikkunstnikke on mul palju, kuid mulle meeldib väga Ameerika kunstnik Edward Hopper .

• Kuid mis saab siis, kui su töö näiteks nassu läheb? Kas siis sööd selle ära? See on vist parim osa šokolaadikunstist...

JW: Ma ei ole veel ühtegi oma tööd ära söönud. Aga on olnud juhtumeid, kus mu klientide lapsed on maale nuusutanud ja natuke maitsnud.

Ükskord pillas Toledo Kunstimuseumi töötaja kogemata ühe mu Van Goghi šokolaadimaali maha ja raam purunes. Loomulikult söi maias muuseumitöötaja vastupandamatu šokolaadilõhna peale natuke magusat! Hiljem asendasin purunenud raami uuega. Kuid mu kunstiteosed on siiski vaid silmadega maistamiseks.

• Su teosed on mõõtmetelt šokolaadi kohta üsna suured: 25x25 sentimeetrit. Kuidas sa oma teoseid transpordid?

JW: Oma näitustele Chicagos ja Toledo Kunstimuseumis viisin oma tööd spetsiaalse külmutusautoga. Ja näitusesaalis peab olema vastav temperatuur.

• Ennekõike oled maalikunstnik ja alles siis šokolaadikunstnik. Sinu maaliloomingut on tunnustatud mitmete kuldmedalite ja Grand Prix'ga. Jean, paar head soovitus sinu poolt Hea Lapse maiastele kunstisõpradele!

JW: Kaks soovitus lastele.

Esiteks: toiduga ON tore mängida!!!

Teiseks: see MIDA sina tunned ja MILLE kaudu end väljendad, on OLULINE.

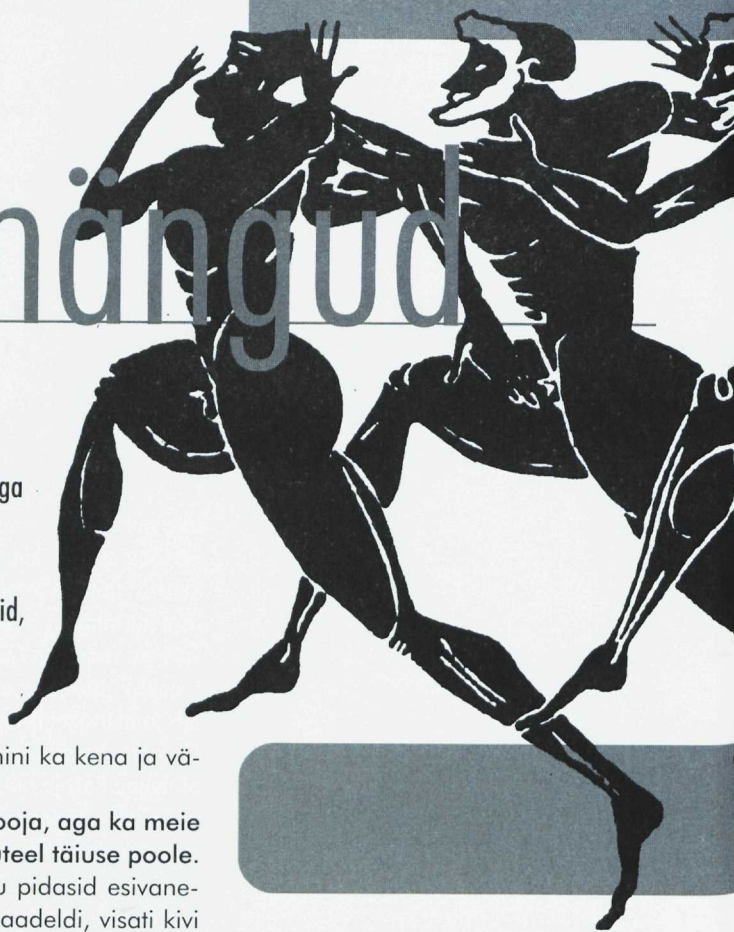
Ükskõik, mida teised sellest arvavad!

Eestist sa veel Jeani šokolaadimaali-kunsti osta ei saa. Teosed maksavad 1300 - 2000 krooni. Aga kui soovid tema galeriid külastada, siis kliki www.chocolateartistry.com. Peale õli – ja šokolaadimaalide on seal veel šokolaadist – martsipanist skulptuurid!

Olümpiamängud

Vana-Kreeka elukorralduses olid kehalised harjutused, keha kaunidus ning tugevus suure au sees. Vana-Kreekas korraldati iga nelja aasta tagant suuri spordimänge – olümpiamänge. Neid peeti peajumal **Zeusi** auks. Ja kuna jumalad elasid **Olümpose** mägedel, siis siit ka mängude nimetus. Võistlema lubati vaid neid, kes olid korralikult vähemalt ühe aasta harjutanud, treeninud.

Esimest korda peeti antiik-olümpiamängud a. 776 e.m.a. – seega 2780 aastat tagasi. (niisiis umbes 85 – 90 põlve tagasi). Alul oli kavastatud staadionijooks (üks staadion (üks staadion oli veidi üle 192 meetri), hiljem ka pikemad jooksud, maadlus ja mitmevõistlus. Pärastpoolle tuli teisigi spordialasid juurde. Võistelda tuli kõigil aladel ja sportlane pidi seetõttu väga mitmekülgne olema. Võitjaid autasustati õlipuuokstest pärjaga, nad olid rahvuskangelased.

Kristlik kirik pidas omal ajal mängu paganlikeks ning 394.a. m.a.j. mängud lõpetati.

Ka meie esivanemad tegelesid kehalise tööga ja olid tugevad ning kaunid nagu **Kalev ja Linda** muiste. Rahvas oli **Taara** usku, austas Loodust, Maad ja Taevast. Taara tähendas esivanemaile taevatahte ja on Indias ja hindi keeles kõnelejaile seda praegugi.

Taara on Indias senini ka kena ja vägev jumalanna.

Taara on suur Looja, aga ka meie tee on kulg arenguteel täiuse poole.

Jaanipäeva aegu pidasid esivanemad jõuvõistlusi, maadeldi, visati kivi kaugele. Nooremad tüdrukud- poisid tegid jooksumänge.

Neid tegid seal ka valikuid, et hiljem tugevama-targema poisiga sõprussidemeid luua, abielluda.

Meie esivanemad on iidsetest aegadest kehaliselt tublid ja sitked olnud (ega muidu seda aastasadu kestnud vabadusvõitlust ka võidetud ei oleks).

1896.a. korraldati Ateenas esimesed kaasaegsed olümpiamängud. Ja sellel suvel, nagu sa tead, toimuvad need mängud jällegi Kreekamaal.

Kes on meie esimesed kaasaegsete olümpiamängude kangelased?

Stockholmi mängudel (1912) saab meie maadleja **Martin KLEIN** hõbedamedali. Ta maadles 11 tundi soomlasega ja võitis. Peale seda ei olnud enam jaksu kuldmedali pärast maadlema minna.

Antverpeni mängudel (1920) võistles juba 14 Eestimaa meest.

Alfred NEULAND sai tõstmises kulla, **Jüri LOSSMANN** maratoni jooksus (42 km) hõbedat. Hõbedat sai ka tõstja **Alfred SCHMIDT**. Nendest said eeskujuks hilisemad kangelased. (Vaata ja loe ise olümpiaaraamatuid ja uuri meie spordikangelaste lugusid!)

Mina sain spordipisiku Melbourne'i olümpiamängude (1956) ajal. Meie **Bruno JUNK** võitis 20 km käimises seal pronksi ja **Uno PALU** tuli seal kümnevõistluses neljandaks. Olin siis 13 aastane ja hakkasin hoolega harjutama. Harjutusi teen ka praegu.

Neid soovitan kõigile loomeinimestele, teadlastele, üliõpilastele, õpilastele. Ka suvepuhkuse ajal, koolivaheajal.

Kas Ateena olümpiamänge telerist vaatad? Kas meie sportlaste võimalustest midagi „jagad“?

Kas nüüd suvevaheajal teed aktiivsemalt ja korrapäraselt kehalisi harjutusi, ka kehalist tööd?

Tead sinagi, et TERVES KEHAS ON TERVE MÕISTUS.

Kes meie kangelastest on sinu eeskujuks spordis, muusikas, luules... elus?

Kui Vana-Kreeka pani aluse suurele spordipeole, siis Eestimaa pandi alus suurtele laulu- ja tantsupidudele. Esimene üldlaulupidu toimus 1869.a. Tartus. Üldjuhiks oli **Johann Voldemar JANNSEN** – koolmeister, eesti ajakirjanduse rajaja, ajakirjanik, kultuuritegelane, luuletaja Lydia Koidula isa. Korduvalt oli peo üldjuhtide hulgas ka

Holger Lihtmaa, Tartu
Kunstigümnaasiumi arhiivist

Karl August HERMANN – keeleteadlane, ajakirjanik, esimese eesti päevalehe väljaandja, muusikaajakirja ja ka kirjandusliku ajakirja toimetaja, kultuuritegelane, helilooja, koorijuht ja rahvaviiside koguja. Paljude-paljude üldjuhtide hulgas on legendaarse kuulusega **Gustav ERNESAKS**.

Tänu esivanemate laululustile, rahvalaulule, laulu- ja tantsupidudele on meil tänapäeval hulgi **andekaid neide ja noormehi**, kelle laulurõõm ei piirdu ainult oma rõõmuks laulmisega – aga see ju üks olulisemaid –, vaid nad on peatselt teatri- kontserdi- või estraadilavadel nii Eestis kui ka raja taga ning juba ka nüüdses Euroopa Liidus.

SPORTIARST & HINGETOHTER
JÜRI O.-M. ENNET

STATOIL

Toetame terveid eluviise

Millised meie laulu-, tantsu-, pillivirtuosid, teatrinäitlejad, ooperilauljad, estraaditähed on sinu lemmikud, eeskujud? Kas õpid uusi laule, pillilugusid? Millised sihid sa endale selles valdkonnas sead?

Kas sa oskad **häält hoida**, et sa oma „kuldkõri“ ära ei karju, häälepaeltele liiga ei tee? On ju nii mõnigi kaunishääl oma rõõmsast ja töörohkest tulevikust ilma jäänud. Hoi mõistlikult häält! Uue klaveri, kitarrari või suupilli võid sa osta, aga häält raha eest ei saa. Hoi ja koolita targalt oma häält.

Ka esivanematelt saadud musikaalsus – **hea kõrv** – vajab „säätsurežiimi“. Tugevad detsibellid (heli valjus) rikub kuulmise tervavust, kahjustab sinu muusikugeniaalsust. Olen sulle juba öelnud, et eluprintsiibiks olgu:

NON NOCERE! Ei kahjusta, ei kahjusta mitte ainult kehalist ja vaimset tervist, vaid ei kahjusta ka kaunist häält ning musikaalset kuulmist, kõrva.

Ka suitsetamine paneb häälepaeltele „põõna“, aga seda sa ju loomulikult tead.

Õpi julgelt unistama, fan-

taseerima ilmsi ja ka unes. „Telli“ endale kaunid unenäod ja siis vaata neid. Unenägudes saavad nii mõnedki julged mõtted õigesti „kanaliseeritud“. Uni ei ole ainult passiivne puhkus, unenägude ajal korrastatakse ka mitmed ilmsi korrastamata jäänud mõtted, emotsioonid, fantaasiad, plaanid.

Halb uni ning aegajalt halvad unenäod on põhjustatud öhtul TV-st vaadatud „õudukast“ või siis viitavad sellele, et oled jällegi kauaks arvutitoolile istuma jäänud, hilja magama läinud, valesti söönud, kellegi peale vihanud.

Halb uni on nagu valgusfoori punatuli, märk, et

- 1) oled rikkunud unerežiimi (hilise magamaminekuga),
- 2) oled liigselt vähe teinud keha lisi harjutusi, trenni, füüsilist tööd,
- 3) vaatad liigselt TV-st „õudukaid“, liialdad internetiga,
- 4) ei säästa kõrvu („suured detsibellid“)
- 5) kardad suhelda.

Mida teha, et sul oleks hea uni? Kuidas õigesti suvel puhata? Kuidas unistada, sihte seada ja kuidas neid siis ellu rakendada? Seda sa nüüd tead! Ole Karastunud ja Enesekindel – OKE!

Doktor Taat

Peeter, mina ja Musikene telkimas

“Lahel, mis?” ütles ema Peetrile ja minule reedel salapäraselt.

“Homme lähme telkima! Ma laenasin oma töökaaslaselt Reinitelgi!”

“Lahel!” hüüdsin mina, ja Peeter hüüdis ka: “Lahel!”. Ta ahvib mind alati, kui ise midagi mõistlikku välja ei mõtle.

Agaga ütles hoopis: “Oi, aga mina lubasin Alma-tädile, et lapsed hoiavad nädalavahetusel Musikest! Alma-tädi peab vererõhu pärast paar ööd haiglas kontrollis arsti valve all olema.”

Alma-tädi elab meie majas ja Musikene on ta jube armas kuldne retriiver.

“Veel lahedam!” hüüdsin mina. “Võtame Musikese ka kaasa!”

Ja Peeter hüüdis ka, et Musikese peab tingimata kaasa võtma, või muidu ei nõustu tema üldse kaasa tulema, vaid jääb koju koera hoidma.

Emaga ja isa läksid kõõki nõu pidama ja me Peetriga jäime elutuppa põialt pidama, et Musikene saaks kaasa tulla. Ja vähemalt seekord oli põidlapidamisest kasu, sest ema ja isa olid asjaga nõus. Aga ainult sellisel tingimusel, et meie Peetriga hoolitseme Musikese pissitamise ja söötmise ja muude asjade eest. Ja Alma-tädilt tuli muidugi ka luba küsida.

Telklaagrini oli kahe tunni autosõidutee. Musikene ei mahtunud korralikult hästi autosse, sest see oli pampe ja magamiskotte ja muud trāni täis. Minu meelest oleks Musikene võinud minu sülle tulla, aga ema ütles, et nii suur koer lihtsaks mu enda all laiaks, sest ta kaalub kindlasti rohkem kui mina ja parem lamagu taon, et ta lamab hoopis ema jalge ees. Nii siis tehtigi, kuigi mina ja Peeter püüdsime vastu vaielda.

Me pidime telgi püstitama sellisesse

kohta, kus oli juba ehitatud meid hirmus paljusid telke ja selliseid rajastega maju, mida nimetatakse vagunelamuteks. Teisi koeri õli seal ka. Kohe esimese hooga pistis Musikene plehku ja kappas tutvust tegema suure musta koeraga, kes elas meist mitu telki edasi. Või nii me vähemalt arvasime. Tegelikult pani Musikene pihta hoopis nende grilli peal särisenud vorsti ja sai selle tembu eest söimata nii suurelt mustalt koeralt kui kui ka tema peremehelt.

“Kohe Musikene rihma otsa!” karjus ema vihaseks ja vaatas süüdistavalt minu ja Peetri poole.

Õnneks kasvas meie telgikoha kõrval puu, mille külge me sidusime Musikese pika rihmaga otsa sidusime. Ta sai mitu meetrit liikuda, aga ei võinud enam jalga lasta enam ei saanud.

Isa ja ema hakkasid telki püstitama. Musikene vaatas seda suure huviga pealt ja oleks väga tahtnud neile appi minna. Agaga ütles, et mingi ta hoopis lastele appi, sest neil paistab olevat muidu liiga vähe tegemist.

Me Peetriga hakkasime Musikese küljest puuke otsima ja kuulasime, mida ema ja isa omavahel räägivad. Ema märkas esimesena, et telgil oli tugev kalahais küljes. Siis tuli isal meelde, et see töökaaslane, kellelt ta oli telgi laenanud, on tubli kalamees. Varsti märkas ema, et telgi põrand oli täis surnud putukaid ja me Peetriga pidime need kokku korjama. Ja siis märkasime me kõik, et sääsevõrk oli auke täis, sest sääsed lendasid sisse nagu soolaleivapeole. Agaga sellest ma praegu pikemalt ei räägi, sest õõni oli veel hea tükk aega ja enne seda jõudis ka üht-teist juhtuda.

Kui telk oli püsti ja “tuuldumas”, nagu isa ütles, läksime vaatama, mismoodi

järverand välja näeb. Mina talutasin Musikest rihma otsas, kuigi Peeter virises kogu aeg kõrval ja püüdis mult rihma ära võtta. Lõpuks sai mul mu lolli venna virinast kõrini ja ma andsin rihma talle vabatahtlikult. See juhtus pärast seda, kui mina olin märganud ujumisrannal koera keelumärki, aga Peeter veel mitte.

Peeter pidi Musikesega puude juurde jääma, aga me teised käisime varbaga vett katsumas. Rand nägi täitsa tore välja ja meil kõigil tuli tahmine ujuma minna. Musikesel vist ka, sest ta haukus ja vingus ja tiris rihmast ja püüdis vägisi meiega kaasa tulla.

Varsti saime aru, et ta oli hoopis ema järele igatsenud. Kui me vee äärest tagasi tulime, läks Musikene õnnest segaseks ja hakkas ema ümber ringi karglema. Ja kuigi Peeter oli see, kes Musikese telgi juurde tagasi talutas, sõrkis too kogu aeg ema kannul.

Otsustasime Musikese telgi juurde jätta ja enne grillvorstilõuna söömistki ujumas käia. Agaga seda oli lihtsam öelda kui teha, nagu me varsti märkasime. Nimelt alustas Musikene nimelt alustas oma haukumis- ja vingumiskontserti kohe, kui olime kaks sammu ranna suunas astunud.

“Keegi peab ilmselt Musikesega siia jääma,” ütles ema, ja kõik vaatasid Peetri poole. Agaga Peeter ütles, et tema tahab ka tingimata ujuma minna ja Musikest valvaku keegi teine.

Siis nõustus isa rüütellikult telgi juurde jääma ja lubas ka meie lõunasöögi ette valmistada, mis tähendas vorstipaki lahti tegemist. Agaga Musikene ei olnudki isa seltsiga rahul, vaid lärmas samamoodi edasi nagu enne.

Alles siis, kui ema läks Musikest sügama, rahunes too maha ja hakkas ema käsi lakkuma.

“No eks ma siis võtan siin päikest,” ütles ema ohates ja lubas meil ujuma minna.

Musikene ei lasknud ema hetkekski silmist. Ta kõndis ema järel nagu vari, ja kui ema kuhugi maha istus, läks Musikene ta jalgade peale lamama.

Meile kõigile, ema välja arvatud, tegi selline jumaldamine väga nalja. Ka ema oli algul üsna liigutatud, aga varsti hakkas talle närvidele käima, et Musikene ei tahtnud teda üksi isegi vetsu lasta. Musikene ulgus vetsu-ukse taga, ja kui ema seal paari minuti pärast välja tuli, kargles Musikene tema ümber ja ning haukus suure rõõmu pärast, nagu ei oleks oma kallist perenaist tervelt kuu aega näinud.

Me käisime õhtul veel teisegi korra ujumas, sest ilm ja vesi olid soojad.

“Kas sina ka tuled?” küsis isa emalt, aga siis tuli talle Musikene meelde. “Ah jah, sa ei saa ju tulla, sest koer pistab lõugama.”

Ema oli selle aja peale juba päris ärritunud.

“Täna küsimast, mina kavatsen siiski ka ujuma minna!” kärkis ta ja võttis kotist oma rannalina välja. “Ja see loom võib niikaua lahkesti siin oodata!”

Nii me siis läksime kõik koos randa ja jätsime Musikesega telgi juurde vinguma ja haukuma. Tal oli jube kõva hääl. See kostis väga hästi järveni ära ja ema ei saanudki ujumisest rõõmu tunda, vaid pidi juba kümne minuti pärast tagasi pöörduma. Musikene oli oma pika rihma tervenisti puu ümber keerutanud ja nägi nii hale välja, et emal hakkas tast kahju.

Telgis magamine oli päris vahva. Me pidime ka Musikesega ööseks sisse laskma, sest midu oleks ta terve telgi ümber lükanud ja oma vingumisega kõik naabrid üles äratanud. Meil ei olnud kuigi palju ülleilgiset ruumi. Musikesega mahtus täpselt minu ja Peetri jalutsine, sest me oleme lühemad kui ema ja isa.

Telklaagri õõ on hoopis teistsugune kui koduõõ. Kõik telkijad ei magagi öösel, vaid laulavad ja räägivad kõva häälega ja mängivad raadiot. Ja mõned kõnnivad kingi kõpsutades täitsa sinu telgist mööda. Musikene hakkas iga kord urisema, kui väljast hääli kostis. Ja kuna väljast kostis hääli iga natukese aja tagant, ei tahtnud Musikesega urineerida lõppu tulla.

Kui siis väljas lõpuks ometi vaikselt jäi, hakkas telgi seest teistmoodi hääli kostma. Nimelt sääse pininat. Ja selline hääli hoiab inimesi ärkvel veelgi paremini kui kuskilt kaugemalt kostev möla.

Me kõik hakkasime hullu moodi

plaksutama ja oma punne sügama.

“Kuidas siia nii palju sääski on sisse tulnud?” sosistas isa närviliselt. “Kas keegi idioot hoidis telgi ust lahti?”

Peeter ütles, et jah, isa ju ise tuulutas telki, aga sääsevõrk oli kogu aeg ees.

Siis ütles isa, et me peaksime taskulambi põlema panema ja kõik sääsed maha nõttime, enne kui nad meid üleni täpiliselt söövad. Me panime taskulambi lakke rippu ja hakkasime sääski tappa, aga neid ei paistnud sugugi vähemaks jäävat.

“No näete, sääsevõrk on auke täis!” ütles ema siis. “Kustutage ruttu taskulamp ära, või midu meelitab valgus neid veel juurdegi!”

“Siis me ei näe neid tappa!” ütles Peeter.

“Me peame ukse kinni panema,” arvasin mina. Mulle tuleb tavaliselt ikka häid mõtteid pähe.

Nii me siis tegimegi. Kõigepealt tõmbasime ukseaugu lukuga kinni ja siis jätkasime sääsejahti. Aga kui kõik sääsed olid maha löödud, tuli Peetrile häda ja ta käis väljas ja varsti oli meie telk jälle paksult sääski täis. Me pidime jälle lambi põlema panema ja sääsejahti jätkama. Meil kõigil hakkas sellise vehklemise peale täitsa palav, eriti kui telgi uks ka kinni oli. Aga ema ei lubanud meil seda lahti teha, sest sääsevõrk oli auklik ja me oleksime pidanud terve öö sääski nõttime.

“Parem sääsed kui lämbumissurm!” teatas isa ja avas ukseaugu.

Isa ja ema ja Peeter hakkasid vaidlema, kumb paha on väiksem paha, kas kari sääski või palavus, aga siis sai Musikene millegi vahvaga hakkama.

Ta lõnksutas lõugu ja püüdis õhust just telki lennanud sääse kinni!

Me kõik olime Musikesega teost nii valmistatud, et hakkasime teda kiitma ja lausa ootasime, et telki veelgi mõni sääsk lendaks. Peeter soovitas, et avaksime sääsevõrgu luku ja rulliksime selle tervenisti lahti, nii et Musikesel oleks tegemist, aga see ei olnud meie teiste meelest eriti hea idee. Varsti tuli siiski august uus sääsk ja Musikene napsas ka selle suhu.

Musikene ise paistis ka asjast õhinal olevat. Ta jäi ukseaugu juurde vahti pidama ja nabis iga uue sisselennanud sääse kinni.

“Äkki peaks tule põlema jätma, et Musikene näeks sääski püüda?” ütles Peeter.

Aga isa oli seda meelt, et sääski ei tasu ikka lausa meelitada ka ja pealegi on tulevalgel paha magada. Niisiis kustutasime taskulambi ära ja lootsime, et Musikene oskab sääski püüda pimedas sama hästi kui lambivalgel.

Natuke aega kuulasime kõik hiirvaikselt, kas kostab sääsepininat, ja siis kostiski. Aga kohe seejärel kuulsime lõualõnksutust ja samal hetkel lakkas ka sääsepinin.

Musikene valvas telgi ust terve öö läbi. Hommikul ei olnud telgis ühtegi sääske ja Musikene nägi kohutavalt väsinud välja. Ja kui meie hakkasime magamiskottidest välja ronima, vajus Musikene lõpuks madratsi peale külili ja jäi silmapilkselt magama.

Ema võis rahumeeli ilma Musikeseta vetsus ja pesul käia! Ta oli asjaga nii rahul, et otsustas ka suplema minna. Ja imede ime – ema käis ka ujumas ilma Musikesega ja tema ulgumiseta! Ning kõige tipuks võisime grillkatuse all ilma Musikeseta ka vorsti grillida! Talle ei olekski vist midagi sisse mahtunud, sest tal oli kõht sääski täis.

Ta jäi ukseaugu juurde vahti pidama ja nabis iga uue sisselennanud sääse kinni.

Pildid tegi Kristiina Kass

Musikene magas niikaua, kuni hakkasime oma asju kokku pakkuma ja tema ümbert telki lahti võtma. Siis tõomas ta telgist välja ja vedas end puu varju und jätkama. Ja alles siis, kui isa pani automootori käima, virgus Musikene ja vaatas, et teda maha ei jätetaks.

Ta läks ema ukse juurde ja püüdis sisse trügida. Aga ema oli oma jalgade alla kõik meie neli magamiskotti toppinud, nii et Musikene ei mahtunudki oma vanasse kohta ära. Emal oli nimelt sellisel arvamusel, et Musikesel on palju mõnusaam olla minu ja Peetri tagaistmel. Et tegelikult võiks ta vabalt pooleldi minu ja pooleldi Peetri süles lamada.

Suvised lukulluslikud lauad

Kui talvel tuli puuvilja- ja marjasõpradel moosipurkide kallal käia või sügavkülmutusest võetud mulluseid marju lahti sulatada, siis nüüd on lõpuks käes see aeg, kus ka meie siin põhjamaal saame värske kraamiga maiustada. Lausa lukulluslikult luksuslikud söömaajad, mm-mm!

Muide, kas tead, kes oli Lucullus, kelle järgi uhkeid söömaaeu lukulluslikeks hakati kutsuma?

Lucius Licinius Lucullus (110. eKr – 56.pKr) oli Rooma väejuht, kes pärast kordaläinud sõjakäike Väike-Aasiasse loobus poliitilisest karjäärist ja hakkas (üks ikka tänu võimsale sõjasaagile) ilusat elu elama. Ta laskis Roomasse rajada suure kauni pargi, mida hakati kutsuma Luculluse aiaks, ning tema uhke maja hiilgas sammaskäikude, rõdude ja söögitudadega, kus toite serveeriti kalliskividega kaunistatud liudadel. Teda võiks peaaegu et võrrelda praeguste uusrikastega – selle erinevusega, et nii Luculluse aed kui ka tema loodud väga rikas raamatukogu polnud mõeldud ainult uhkeldamiseks vaid olid rajatud kasutamiseks kõigile. Muide, Lucullus oli see, kes tõi Aasiast Euroopasse esimesed kirsid!

Muidugi oli seda sorti rikkal mehel palju kadestajaid, ning kord, kui Rooma foorumil kõndides tuli Lucullusele vastu ta sõber Cicero koos Pompeiusega, olevat viimased otsustanud "luksussööja" haneks tõmmata: nad teatasid, et tulevad Luculluse juurde lõunale, kuid tahavad süüa ainult seda, mida peremees üksi olles sööb. Lucullusel ei lubatud teenrile öelda, et lauda istuvad ka külalised ja seati kohe sammud sõbramehe poole.

Vaevalt et Lucullus ka üksi oleks paljast vett ja leiba lõunaks võtnud, kuid kallite külaliste ees oleks ta siiski tahtnud uhkust ajada. Ja et mees polnud just karuaruga, vaid paljulugenu inimene, siis nokkis ta nupp õige kiiresti: teenrile külalistest kõnelemata teatas ta, et lõunalaud tuleb katta Apollo nimelisse söögituda. Lucullusel oli nimelt mitu söögisaali, ja igaühes korraldati erineva tasemega söömaaeu. Apollo söögituda oli mõeldud kõige uhkematel söömapidudeks – ja teadagi kaeti sinna ka seekord ülipeente roogadega laud. Külalistel vajusid Luculluse "argilõunat" nähes suud lahti!

Kalliskive meil siin taldikutel just ei hiilga, kuid lukulluslike kirsse saame nautida küll. Seekordsed retseptid ongi meil sellised suvised – kerged, aga maitvad!

HELERI LEIUTATUD HEA LAPSE KÕHUTÄIS

(Väga maitsev!)

Sul on vaja:

- maasikaid
- kirsse
- aprikoose
- õunakuubikuid
- kiiviile
- heledaid viinamarju
- mitut värvi ja erineva kujuga kummi-ja vahukomme
- puutikke

Kastmeks:

- 100g šokolaadi
- 2 spl. piima

VALMISTAMINE on väga lihtne: võta puutikk ja pane sinna otsa kas puuvilju või komme.. Kastmeks sega piim ja šokolaad kokku ja kalla puuviljadele või kasta puuvilju enne suhu pistmist kastmesse. Šokolaad tuleks enne tükikesteks teha ja topsikusse panna. Aja pliidiil kausis vesi kuumaks ja aset sellesse šokolaaditopsik. Sega lusikaga, kuni šokolaad sulab.

ANNA LINDA ANDEKAD JÄÄKUUBIKUD

Vaja on:

- jääkuubikuvorme
- maasikaid
- vett

Pane natuke vett igasse kuubikuvormi ning pane igasse kuubikusse ka üks maasikas, millel muidugi saba tagant ära tõmmatud. Aseta need vormid sügavkülma – pärast on neid ilus joogi sisse panna! Palava ilmaga väga mõnus üllatus!

GERLI GENIAALNE MELONIJÄÄTIS

Vaja on:

- 1 suur melon

- 300 ml maitsestatamata jogurtit
- (soovi korral) veidi suhkrut

Poolitage melon ja võtke kõik seemned välja. Mikserdage viljaliha ühtlaseks massiks. Segage melonipüree jogurtiga. Kallake meloni-ja jogurtisegu madalasse külmutusvormi ja külmutage. Serveerige kuulikestena.

KAIRE TERVISLIKULT TÄIDETUD MUNAD

- 12 munapoolikut (6 keedetud muna)
- salatilehti
- 1 pott basiilikut (5 – 7 lehte)
- 250g pakikohupiima
- 1 küüslauguküüs
- 2 tl sidrunimahla
- 2 tl suhkrut
- 1/2tl soola

Keeda mune 8 minutit, pane kiiresti külma vette, et koor kergesti lahti tuleks. Koori ja poolita munad. Pane mõni basiilikuleht kaunistamise tarbeks kõrvale ja haki ülejäänud hästi peeneks. Sega hakitud basiilik kohupiimaga ning maitsesta purustatud küüslauguküüne, sidrunimahla, suhkru, soola ja pipraga. Aseta munapoolikud taldrikule salatilehtede peale. Jaga täidis munade peale. Kaunista basiilikulehtede ja näiteks paprika, tomati või kurgitükikestega.

Triibu-Liine märkus:

NB! Rannahooaja tõttu ennast näljutama hakata on täitsa tobe! Mida rohkem suvel liigud, seda julgemini võid vahepalaks porgandi ja õuna kõrval näksida ja jäätist ja kommi! Iseasi muidugi, kui kavatsed suvi läbi ainult arvuti ees konutada – siis on tõesti figuuri hoidmiseks ainuvõimalik maius porgand... kuni sulle pikad kõrvad kasvavad!

SÜDASUVINE TERVITUS!

Meenutan taas kõigile, et põhjaeestlaste auhinnad ootavad võitjaid Tallinnas, Kullo Lastegaleriis (Kuninga 6), lõunaeestlaste omad aga lähuvad Tartu O. Lutsu nim. Keskraamatukogu lasteosakonda (Kompanii 3/5). Kellel on muid soove, neil palume kirjutada või meilida. Helistada soovijatel palume Hea Lapse numbril helistada alates juuli lõpust – seni on toimetus puhkusel. Siin on siis kirjas mainumbri võistluste võitjad.

Tere, ma olen 14aastane plix. Sooviksin tutvuda 15-16 a. poiste ja tüdrukutega. Minu e-post on: kirke25@hotmail.ee.

Tere! Otsin uusi kirjasõpru. Olen 16a Tallinna tüdruk. Minu e-maili aadress on: Jaana.Kurg@mail.ee. Minu pilte ja ankeeti saate vaadata aadressil: <http://www.rate.ee/users/jaana117>

Tere! Ma olen üksik 13a tüdruk ja sooviksin, et mulle kirjutaksid 13-15a poisid. E-post: melu256@hotmail.ee, tel: 58005489.

Tere, kõik eesti noored, olen 12a Läänemaa tüdruk ja sooviksin endale kirjasõpru vanuses 11-14a. Hobideks on mul ujumine ja tantsimine. E-post: pyrett15@hotmail.ee.

Tšao kõigile! Sooviksin saada kirjasõpru vanuses 12-16a., tüdrukuid ja poisse. Mina olen 12a. E-post: kinzi@hotmail.ee.

Sauka! Ma olen Viljandimaal elav tüdruk, kelle nimi on Liis. Olen 12 aastane. Mulle meeldivad väga paljud asjad, ei hakka neid praegu üles lugema. Ootan rohkem kirju poistelt, kes on 12-16aastased. E-post: liisikiisi13@hotmail.ee, msn: liisy123@hotmail.com. Jään ootama!

Hei, aktiivsed 15-17a. poisid üle kogu Eesti! Kellel vähegi viitsimist, võiksid mulle kirjutada. Olen 15a., mängin

LEGO-auhinnad tõi loos seekord MARIO IVANOVILE Raplamaalt, ERMAN JUGASAARELE, GREGOR SEMIDORILE, ALEKSANDER AAVIKULE, RAUL PUTNINILE, KAAREL PÄRTELILE ja RENE VAINSAALULE Tallinnast, SIMMO-EGERT JÄNESELE Tudulinna, ANNE AASLAIULE Harjumaalt, IRMELI KOKMANNILE Põlvamaalt, ARGO PAAVELILE Audrust ja ROLAND VISNAPILE Tuhalaanest.

võrku, kuulan Linkin Parki, Limp Bizkitit, Puddle of Muddi jms. Rohkem saate teada, kui kirjutate! TRIIN PAALO, Martna, Läänemaa 90601.

You, poisid, plikad! Otsin kirjasõpra vanuses 10-... a. Sooviksin vahetada postreid ja kuulsuste pilte. Otsin inimesi, kes tahax teha bändi! Kirjutage! E-post: mammumari@hotmail.ee, jogi54@hotmail.ee. MARILIS JÕGI, Leie, Pihlaka 14-9, Leie sjsk, Viljandi 70303, tel nr: 5045020.

Olen 12a. plika. Meeldib muusikat kuulata! Minu nimi on Julia. Kui keegi tahab minu kirjasõbraks saada, siis kirjutage e-postiaadressil: julka2004@hotmail.ee.

Tere, minu nimi on Jaanika. Olen 12 aastat vana ja tahaxin, et plikad ja poisid vanuses 13 - ... kirjutaksid mulle. Kui kirjutate, siis kirjan endast rohkem. Vastan 100%-liselt ja kuulutus ei vanane. www.rate.ee/users/prunett13

Tere! Olen 12 a oma arust meeldiv plix. Ootan 12-13a. poiste ja plikade kirju. E-post: dianakatry@hotmail.ee.

Tere! Otsin kirjasõpru, 12-15a. tüdrukuid, et suvel hängida ja lõbutseda. Ise olen 13, elan Tartus. Minu msn on pehka55@hotmail.com, Minu rate aadress on www.rate.ee/users/tuhkfde. ja hoti aadress on poksikott25@hotmail.ee. Mul on ka telefon, kuid seda ma ei anna enne, kui me oleme saanud sõpradeks! rauno.kaljurand@mail.ee. RAUNO.

Tere! Olen 12 aastane Kerli Saaremaalt. Kogun Vanilla Ninja pilte. Mul oleks hea

Ristsõna-auhinna võitsid ARDI OBJARTEL Valgamaalt ja ANDRES SÄRG Mustlast.

Barbie' peaauhinna võitis seekord SIGRID SIBUL Vilustest, kõrvalauhinnad saavad RIIN MOKRIK, ELERI NARITS ja MARLEEN VARBLAS Jõgevall.

Südameliidu T-särgi saavad SUUREJAANI gümnaasiumi 3.b klass ja KÄTLIN LUHT Türitl.

meel, kui keegi mulle saadaks Vanilla Ninja fotosid või pilte või postreid või autogramme! E-mail: limpa14@hotmail.ee.

You, inimesed, teie kirju ootab üks plix! Kõik 12-...vanuses poisid ja plixid, palun kirjake www.rate.ee/users/nunnujansa. ja muidugi ka hoti aadressil minikass12@hotmail.ee.

Tere, olen 11 a tüdruk Tallinnast ja otsin kirjasõpru. Vanus pole tähtis. Otsin nii poisse kui ka tüdrukuid, peaasi, et olge lõbusad ja fun! Algselt ütlen ainult e-maili, siis meilige mulle ja ütlen kodu-aadressi! E-post: tcarolina@hotmail.ee.

Hallo, hallo! Olen 13aastane plix, kes sooviks tutvuda 13-14aastaste poistega. Mulle meeldib arvutis surfata jne. Elan Viljandi maakonnas (Mustlas). Kui tahad rohkem teada, siis kriba... E-post: livet@hotmail.ee.

Tere, kui keegi tahab mingi postri vastu vahetada The Rasmuse postrit, siis meilige mulle! E-post: simpliplik@hotmail.ee. KELLY

Kõik 12-14 a poisid, kirjutage 12a kaunile pliksile. Mu e-postiaadress on: blackgirl112@hotmail.ee. KERSIKA. Jään ootama!

Hei-hei, kõik 13-16a. poisid ja tüdrukud! Mulle meeldib laulda, joonistada, klaverit mängida ja sõpsidega aega veeta. Kui tahad mulle kirjutada, siis saada kiri e-postiaadressil: girlike13@hotmail.ee või sticko5@msn.com. Jään teie kirju ootama!

DANIEL RADCLIFFE

Tsau, poisid vanuses 12-...! Mailige 12 a. pliksile, kelle e-post on: kilkgirl@hotmail.ee Võite ka kõllata: 53475734. Jään ootama! INGRID

You! Kõik suured ja väikesed, kes koguvad kuulsusi nagu Jennifer Lopez, Kylie Minogue, David ja Victoria Beckham, Justin Timberlake, Beyonce, Halle Berry, Kerli Kõiv, Catherine Zeta Jones, Madonna, Nicole Kidman, Cameron Diaz, Nexus ja Vanilla Ninja ning võtke minuga ühendust! **MARVEL PIIK, Kolga 62-16, Harjumaa 74602.** NB! Vastu tahan Britney Spearsi postreid või pilte! Jään teie kirju ootama!

Heya, poika või tüdo! Olen Janne Võrust. Kes Sina oled? Mulle meeldib võrkpalli mängida, lugeda, kirjutada, sportida, joonistada, õppida (ma pole sellegipoolest tuupur). Kui Sa arvad, et tahad mulle kirjutada, siis teegi seda! (Kirjutatan kõigile tagasi.) Tore olex, kui saadaxid ka oma pildi! **JANNE, Luha 27-4, Võro 65607.** Jään huviga ootama!!!

Hei! Olen 12a. poiss ja minu nimi on Rein. Sooviksin saada kirjasõpru vanuses 11-13 aastat. Kirjutada võivad nii poisid kui ka tüdrukud. Minu huvialadeks on puutöö, mulle meeldib igasuguseid asju ehitada ja meisterdada. Mulle meeldib veel jalgrattaga sõita, arvutiga mängida ja internetis surfata. **REIN HIRVEMÄE, Vastseliina sjsk, Võru mk 65201.**

Hei-hei! Olen 13a. tüdruk ja minu nimi on Meriliis. Ma soovin endale kirjasõpru vanuses 12-14 aastat, nii tüdrukuid kui ka poisse. Minu huvialadeks on hobuste kleepsude ja piltide kogumine. Mulle meeldib ratsutada ja minu lemmikloom on hobune. Mulle meeldib teha käsitööd ning vabal ajal meeldib mulle sõpradega lõbutseda. Mulle meeldib veel ujuda ja jalgrattaga sõita. **MERILIIS HIRVEMÄE, Vastseliina sjsk, Võru mk 65201.**

NIMI: Karin-Els Vaader

HÜÜDNIMED: Karka, Kartša

SÜNNIPÄEV: 19.11.1992

HUVIALAD: internetis surfamine, sõpsidega väljas olemine jm

LEMMIKSPORDIALAD: keegel, ujumine,

kaugus ja 60m jooks

LEMMIKTOIT: friikartulid

LEMMIKJOOGID: Sprite,

segu-apelsinimahl

PARIM BÄND: VANILLA NINJA!!!!

MEELDIB: ujuda, SUVI, kinos käia, šoppamine, sõpsidega väljas olla, soojad ilmad, reisida, Saaremaal olla, kirjasõpse leida jpm.

EI MEELDI: külmad-vihmased-lõrtsised ilmad, ülbamine, valetamine, kodus istuda, joodikud, tomati-porgandimahl jpm.

OLEN: energiline plika, kellele

meeldib väga muusika

MOBIIL: 53988586

E-MAIL: vnbigfan@hotmail.ee

MSN: vn_4evergirl@hotmail.com

ja lopez_rulez_152@hotmail.com

ADDRESS: Vorse 28 Tallinn, 13418

SOOV: leida 12-14a. plixidest ja poistest kirjasõpse, kes leiaksid alati aega vastata mu kirjadele. Sul võiks olla ka postreid!

Tere! Olen 14a. Siiri. Mul on sinised silmad ja pikad (mitte eriti) juuksed. Tähtkujult olen Ambur. Olen 150 cm pikk. Mu lemmiktegevus on sõbrannade ja poistega (punastan!) väljas käia. Mulle meeldib väga reisida.

E-post: siiri229@hotmail.ee.

Tsauki! Olen 13a. Anne-Liia. Mulle meeldivad postrid, hea muusika ja oskus teha kodukat. Mul endal on see ka olemas. Kirjutage: **ANNE-LIIA, Lubja 64-10a, Pärnu 80041** või kõllake 58131630.

Tere! Mina olen Madis. Otsin endale tüdruksõpru. Meilige mulle, eks ju? E-post: ejay123@hotmail.ee.

Hei, kõik lähedad 11 – 13a. plikad ja poisid! Kirjutage 11-aastasele plikale. E-post: mimmu78@hotmail.ee, Liisu.Musi003@mail.ee.

NIMI: Anu-Liis Laar

HÜÜDNIMI: Anuška

VANUS: 12

SÜNNIAEG: 11.04.92

KODULOOM: kass Ants

LEMMIKRAAMAT: "Anne Franki päevik"

LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps

LEMMIKBÄND: t.A.T.u.

IIDOL: Julia Volkova

LEMMIKVÄRV: sinine

LEMMIKTOIT: maasikad

LEMMIKJOOK: vesi

LEMMIKFILM: "Amelie"

LEMMIKNÄITLEJAD: Julia Roberts, Nicole Kidman

LEMMIKTEGEVUS: sõpradega koos olemine

E-POST: tatufan@solo.ee,

MSN: anuliislaar@hotmail.com

SOOV: Kirjutage mulle, t.A.T.u. fännid!

NIMI: Riine Roseniit

VANUS: 13

SÜNNA: 27. mail 1991

KOOL: Lõpe põhikool

LEMMIKLOOMAD: kassid, koerad

LEMMIKLAULJAD: Sean Paul,

Sahlene, Boyonce

LEMMIKBÄNDID: Atomic Kitten,

Vanilla Ninja, The Black Eyed Peas

SOOV: leida 12-14a. kirjasõpru.

Vastan 99,9%.

E-POST: riineroseniit@hotmail.ee

RATE: AngelOfSummer

MSN: AngelOfSummer_27@hotmail.com

ADDRESS: Lõpe 1 – 5/6,

Pärnumaa 88402

NIMI: Kerstin

VANUS/sünnipäev: 8 a., 22. det.

LEMMIKBÄND:

Vanilla Ninja

LEMMIKAJAKIRI:

Hea Laps

MEELDIB:

rattaga sõita

EI MEELDI: õppida

SOOV: leida igas vanuses kirjasõpru üle Eesti

ADDRESS: Aasa 3, Avinurme, Ida-Virumaa 42101.

NIMI: Maarja

VANUS/SÜNNIPÄEV: 13 a., 5. aug. 1990

LEMMIKLAULJA: Frankee

LEMMIKBÄND: Linkin Park

MEELDIB: olla koos lähedate inimestega

EI MEELDI: friigid ja nõmedikud

SOOV: leida normaalseid kirjasõpru üle Eesti. Vastan kõigile!

ADDRESS: Aasa 3, Avinurme, Ida-Virumaa 42101.

Nii ma tunnen

Eda Stern

Eda Stern

Meeleolukalt, tempokalt

1. Rän - dan möö - da ran - na - ser - va, kuk - las päik - se - kiir.
2. Ma - ja ka - tus sel - ja - ta - ga teh - tud kuld - sest roost.

Kat - sun kae - da ü - le me - re, kau - gel sil - ma - piir.
ter - ve su - ve ol - la või - me ko - gu pe - re koos.

Ran - na - män - nik tuu - les kõi - gub, mi - na ki - vi peal.
Tal - vel lin - nas oo - tan su - ve, o - len me - re - poeg.

Vaa - tan merd ja tun - nen, et mul to - re ol - la seal.
Põh - ja - maal on i - gat - su - seks mõ - nus su - ve - soe.

3. An - na, sõ - ber, tal - ve - ha - kul pih - ku o - ma käe,

nii on talv meil hul - ga soo - jem, ru - tem möö - da läeb,

ru - tem möö - da läeb, ru - tem möö - da läeb.

Lase fantaasial voolata

■ Kui kellegil ei tule häid ideid, mida mängida, siis korralda selliseid mänge, mida oled näinud televisioonis. Näiteks: Bläkkboks (seal oli huvitavaid sõnade arvamisi), Krambambus (Maailmarekordid ja see küsimustele vastamine õhupalliga), Kuldvillak või mõni muu saade.

■ Võid teha ka **matkimist**. Näiteks nii, et igaüks valib ühe laulja, keda ta järele teeb (sel juhul peab sünnipäeva korraldajal olema see plaat või kassett) ja pärast esinemist annavad kõik oma hinnangu – aga enda esinemist muudugi hinnata ei saa.

■ Veel üks vahva mäng on **kuulsusemäng**. Valitakse näiteks kolm inimest, kes istuvad seljaga ülejäänud inimeste poole. Neile pannakse selja külge sildid, millest igaühe peale on kirjutatud mõni kuulsus või kõigile külalistele tuntud inimene või muu olevus. (Nt: Eda-Ines Etti, Arnold Oksmaa, siga.) Need inimesed, kes istuvad seljaga, neid nimesid ei näe ega tea. Esimene inimene, kes on seljaga, küsib näiteks, et kas ta on mees, siis ülejäänud rahvas vastab, et ei ole. Siis järgmine inimene, kes seljaga istub, küsib näiteks, et kas ta on eestlane ja ülejäänud siis vastavad vastavalt tema nimele. Ülejäänud inimesed tohivad vastata ainult kas jah või ei. Ja lõpuks peab see mängija, kes seljaga istub, ära arutama, kes ta on. Ma loodan, et kõik said aru selle mängu põhimõttest, sest see on hästi äge mäng.

■ Tore on ka **kirjade peitmine**. Korraldaja peidab kirjad ära niimoodi, et ühe kirja leiad kuskilt kivi alt (näiteks) ja see kiri juhatab kuhugi järgmisse kohta. Ja nii võib teha nii palju kirju, kui viitsite. Ja lõpuks antakse kirjas käsk, et mängija peab tooma mingi asja või jõudma mingisse kohta. Selle, kuidas lõpetada, võib täitsa ise välja mõelda. Tuleb lasta fantaasial voolata!

NBI Alati ei pea auhinnaks olema ju mingi asi. Kuigi ma ei usu, et diplomit kah on mõtet anda: nangunii kaob see kuhugile ära. Auhind võib olla ka näiteks see, et võitja saab esimesena tordi tüki või näiteks, et viimane koht peab järgmise mängu välja mõtlema.

Sigrid Sibul Viluste põhikoolist

Lõngakeramäng

Sellest mängust saavad osa võtta 10 või enam mängijat. Mäng käib muusika saatel. Mängijad moodustavad ringi ja muusika pannakse käima. Esimene mängija paneb endale lõngakera lõua alla ja annab selle teisele mängijale üle nii, et seegi hoiab kera oma lõua all. Teine mängija annab samal viisil lõngakera üle kolmandale ja nõnda edasi. Kui mängujuht peatab muusika, siis see mängija, kelle lõua alla lõngakera parajasti pidama jäi, läheb mängust välja. Mäng jätkub seni, kuni järele on jäänud ainult üks mängija. Tema ongi võitja.

Riin Mokrik Jõgeva ühisgümnaasiumist

Karaokemäng

Seda mängu on kõige parem mängida sünnipäeval, kus on palju inimesi.

Üks peab olema õhtujuht. Õhtujuht jagab kõik mängijad paardesse. Iga paar peab laulma ühest laulust 2 – 3 rida. Kõik peab käima väga kiiresti ja ükski laul korduda ei tohi. Kui laul kordub või paar jääb liiga kauaks vait, siis on nad mängust väljas. Võidab see paar, kes teab kõige rohkem laule.

Marleen Varblas Jõgeva ühisgümnaasiumist

Värvimäng

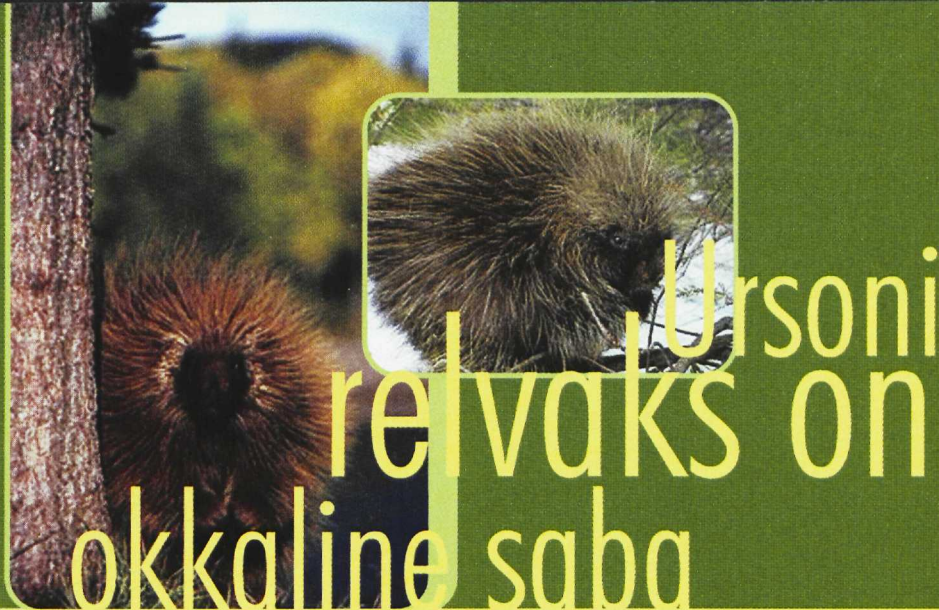
Võistlejad seisavad reas, üks on mängujuht, kes annab igaühele teada, mis värvi ta esindab. Juht hüüab ühe värvi nimetuse. Kui ta hüüab näiteks: "Kollane!", siis astub ette see, kelle nimi on kollane. Kui ta jääb hiljaks, küsib mängujuht temalt pandiks näiteks 1 krooni või midagi enda küljest. Ja nii edasi.

Eleri Narits Jõgeva ühisgümnaasiumist

Tere, minu nimi on Phil. Mitte mingi koopaarav Phil, vaid hoopistükkis urson. Pärit olen ma Põhja-Ameerikast ja kuna olen väga nutikas elukas, otsustasin teile veidike endast pajatada.

Ursoni relvaks on okkeline saba

Praegu olen kolmeteistkümne aastane (meie eluiga on tavaliselt 20 aastat) – seega urson parimais aastais. Oma sünni ühel kevadel mäletan ma vägagi hästi – kaalusin siis 600 grammi ja mul oli kohe seljas kolmkümmend tuhat okast! Algul olid okkad nõrgad ja pehmed, aga – oh imet! Juba tunni ajaga kuivasid nad ära ja ma muutusingi mõnusaks okaskeraks nagu siil!

Algul toitis ema mind ainult piimaga, kuid paari nädala pärast närisin juba metsamarju ja pähkleidki. Veel kolm kuud sundis ema mind piima imema, siis läksin mehisema toidu peale üle. Jälgisin jõmpsikana ema iga liigutust – kuidas puu otsas turnida, mil moel pesa teha ja vaenlaste eest hoiduda.

Suve lõpupoole hakkasin üha sagedamini ise pikemaid metsaretki tegema – elu tundma õppima. Oktoobris, kui emale uued kosilased saabusid, otsustasin, et olen juba suur pois ja lähen laia maailma vallutama.

Nüüd olengi juba parajalt paks ja meeldiv sell ja kaalun tervenisti kaheksa kilo. Seljapoolel on mul kollakasvalged paksud ja teravad okkad ning pealael uhke kuni kaheksasentimeetristest okastest tutt. Köht on siidiselt pehme ja tumedakarvaline. Seevastu on saba nagu sõjanui ja kaetud teravate okastega.

Käpad on mul teravate küünistega, sestap olen osav ronija ja seetõttu sättisingi oma puhkepaiga kolmekümne meetri kõrguse männi ladvaokstesse. Kui ma seal mõnusasti keraskes, tundun altnaatajale tühipaljalt varesesepesana. Maskeerimiseks missugune!

Toitu on mul siin laanes piisavalt. Puude otsas krõbistan nii mahlaseid lehti, võsusid, marju kui ka pähkleid. Vahel saab maiustada viljapõldude servas ning talvel lähivad noored männi- ja kuuseokkad ja pehme puu-

koorgi täie eest. Mul on ka oma kindel magustoit – nimelt sool, lihtsalt sool. Selle hankimiseks tuleb aga inimeste lähedusse hiilida. Oh, kui mõnus on mõnd labidavart või pardiist järada, peaaegu et inimese lõhn ja mekk man. Naaber urson Jack näris läbi koguni farmeri kirvevarre ja pistis poolenisti nahka hobusetallist äralohistatud sadula! Pidulik hetk saabub ka siis, kui mõne äravisatud kondi või hirvesarve leian. Delikatess!

Vaenlastest kimbutavad mind vahel nugised, ilvesed, hundid ja koiotid. Nende paharettide vastu aitab mu okkeline sabanui ja piisab paarist vopsust tülitaja koonu pihta, kui kiusaja kiunudes põgeneb. Nii mõnigi kipub arvama, et ma paiskan oma okkad vaenlasele vastu nagu nooled vibust, aga see on valejutt. Sabaga vehkides eralduvad minu "võitluspiigid" kergesti ja tungivad üpris sügavale tülnorija kasukasse.

Oi, pidin peaaegu unustama, et mul on ka sõbratar Shirley, kes on täpselt minu sarnane ja me oleme oivaline paar. Meile meeldib koos suplemas käia ja järves on ju nii lahe veetaimede õienuppe näksida!

Hilissügisel, oktoobris, kui ma Shirley'ga pereplani pidama hakkasin, saavad teisedki metsaelanikud minu mitmekesisest lauluoskust nautida. Ma oskan kutsika moodi vinguda, kassilikult näuguda või hundi moodi uriseda. Vahel huilgan nagu öökull või kriiskan pahameelest nii et mets kajab.

Talve lähenedes saab varjuline pesapaik aegsasti välja valitud ja kui külm väga näpistama kipub, võtan paar sõpragi küljesoojendajaks. Seltsis segasem!

Loo lõpetuseks veel niipalju, et kui mõni väike inimesehakatis mind endale kaisukaruks tahab, siis head nahka sellest ei tule. Ma sõbrunen küll, kui mulle hästi süüa antakse ja rahulikult päevaseid uinakuid lubatakse. Ma ei ole agressiivne ega torgi ilmaasjata kedagi. Kuid ühel heal päeval tüdinen mugavusest, mind kutsub ürgne loodus, metsad ja järved ja... Shirley. Ja siis lasen ma jalga...

Nägemiseni!
Teie söber urson Phil

Internetist refereerinud Ants Kaldma

Küll on hea elada!

Magda Pihla lasteraamatuist

Kunagi ammu, kui praegused vanaemad olid alles väikesed tüdrukud, kirjutas õpetaja **Magda Pihla** lastele ühevaatuselise jõulunäidendi "Ma olen muinasjutt". Väikesele Viivele tuleb jõuluõöl külla muinasjutt, kes kutsub veel teisigi külalisi: tulevad Viive koolivihikud ja nendes laiutavad tindiplekid – pasta-pliiatseid ju tol ajal veel ei olnud. Väike Viive on sellel aasta kõige ilusamal õhtul väga õnnetu, sest ta usub, et ei vääri oma jõulukingitusi. Pealegi on ta lõõnud oma kooliõde Salmet ainult sellepärast, et too on teistsugune kui teised. Kuid Muinasjutt kutsub kohale tähed ja küünlad, kes lohutavad Viivet, et kui ta suuremaks saab, siis teeb ta kõik tööd hästi ega ole enam lohakas. Salme annab Viivele andeks. M. Pihla raamatuis polegi kõik lapsed ingelhead, vaid vahel ka pahad, kes loodavad end parandada.

See ongi Pihla sõnum lastele: kui ise oled hea, siis on ka hea elada!

Kirjulillelise põlle kingivad tütre emale emadepäevaks, tikiavad selle kauniks ja väike Silmatara ajab niite nõela taha.

Magda Pihla parimaks ja toredaimaks raamatuks on "Rõõmuraasuke". See jutustab väikesest vahvast tüdrukust, kelle tööks on kasvamine. See ilmus suure sõja aastatel Eestis ajakirjas, raamatuna aga pärast sõda Saksamaal, kus kirjanik tol ajal elas. Hiljem elas ja töötas ta Kanadas. Rõõmuraasukesel on ema ja isa ja nad kõik armastavad üksteist väga. Rõõmuraasuke on oma sõnul puteise (pooleteise) aastane, ja kui raamat otsa saab, on ta kümnene. Raamat koosneb väikestest juttudest, milles on kirjas tüdruku rõõmud ja mured, hea- ja pahateod. Suur pahanus tuleb aga siis, kui Rõõmuraasuke lõikab kääridega katki oma sukad, ema

sohvapadja ja omaenese pehmed valged juuksed. Rõõmuraasuke on nii lohutamatu, et ema peab talle kinnitama, et homme on ta jälle hea laps.

Raamatu järg on "Rõõmuraasuke kirjad". Nüüd on ta päris suur tüdruk, kes läheb varem kooli kui teised, sest ta elab koolimajas ja tema ema on õpetaja. Rõõmuraasuke jutustab oma kirjadest vanaisast ja vanaemast, tädi Maiust, tädi Reedast ja tema tütrest Taivest, kellega on hea mängida, sest vanaisa heinamaa on kõige mõnusam mängumaa. Hea laps olla tähendab Magda Pihla teostes olla sõber loodusega.

Ühel kirjandusvõistlusel auhinnati Pihla raamatut "Eide tütar, taadi tütar", mille aluseks on tuntud eesti rahvalaul. Eit ja taat elavad suure metsa servas väikeses majakeses koos oma tütre Liinaga. Nad hoolitsevad metsaelanike, lindude ja loomade eest ja armastavad väga oma tütar, vaieldes, kas ta on eide või taadi tütar. Raamatu järg on "Küll on hea elada!", mis jutustab karupere elust ja seiklustest. Karutaadi nimi on Tõmm, karumemme nimi Mõmm ja pisikaru on Villi, kes pahas tujus viriseb, heas tujus aga vilistab. Eite-taati külastavad nad siis, kui on haiged ja mõtleavad: küll on halb elada. Kuid pere ravib nad terveks, väikese Villi jalahaava seob Liina kinni oma siidpaelaga. Jälle kodus, tunnevad nad: küll on hea elada! See ongi Pihla sõnum lastele: kui ise oled hea, siis on ka hea elada! Mõlema raamatu sõnastus on tore ja haarab kaasa.

Fantaasiarohke ja seikluslik on "Õnneretsept", mille on aastatuhandete tööga välja töötanud igivana professor Rosseforp. Kurjad nõiad varastavad retsepti ja käristavad selle pooleks. Retsepti otsitakse Kuu pealt ja merepõhjast, mäekollikoopast ja pildiraamatute maalt, kuni see lõpuks leitaksegi.

M. Pihla raamatud koos teiste eesti lasteraamatutega aitasid eesti lastel välismaal emakeeles lugema õppida.

Magda Pihla polnud ainult kirjanik, ta oli ka kunstnik. Eriti hinnatud olid ta kaunid lillemaalid ja maastikud.

Hilve Rebane

Magda Pihla

**EIDE TÜTAR
TAADI TÜTAR**

KÜSIJA SUU PEALE EI LÖÖDUD!

Aitäh kõigile, kes võtsid vaevaks meie küsitlusele vastata! Toimetusele oli KÕLGIST vastustest väga palju kasu – tõmbame nüüd veidike suvel hinge ja alustame uuel kooliaastal uue hooga!

Kõige rohkem oli vastajate hulgas tüdrukuid, kel vanuseks 13 – 15 aastat, ja 12 – 14-aastasi poisse. Kõige noorem vastaja oli 7 aastane, kõige vanem 36. Rubriigid, mis meeldivad ühtviisi nii poistele kui ka tüdrukutele, on Naeru-uss, Koolimullid ja Suur vahetund. Kõik poisid loevad huviga Nukkvõlli, tüdrukutele on autohuvilisi ainult paar. Koomiksilehekülge kiidavad kõige enam 9 – 10aastased lugejad, Oma sulega rubriik on rohkem 13 – 15aastaste huviobjektis. Järjehoidja-lehekülge peavad pooled väga vajalikuks, pooled aga leiavad, et seda ei pruugiks ajakirjas olla. Lemmikloomaankeete ei soovi enam näha päris paljud – ja nagu olete märganud, pole me seda rubriiki viimasel ajal enam teinud ka. Kindlasti on Miisud-Pontud oma perenaistele-pere-meestele väga armsad, aga eks nende kirjeldused kippusid pika-peale üheübaliseks minema küll.

Postrisoovid on ka üsna erinevad: on neid, kes ütlevad, et seal peaksid esinema ainult lauljad, kuid teised väidavad, et ainult filminäitlejate fotod ruulivadki. Kolmandad soovivad näha hoopis Triibu-Liinet ja kirjarahvast... Eks me püüame siis mingi kuldse kesktee leida ja iga-ülele midagi välja joonistada.

Ka võistlusteks oli tulnud paar päris head ideed, ühte neist juba kasutamegi selle numbri Barbinduseleheküljel.

Päris mitu vastajat soovisid Tantsukiusatuse jätkumist. Tantsuklubi Laguun treener Ivo Kappet palus kõiki oma fänne tervitada ja vabandada, et alustab oma lugudega alles

septembrinumbris, kuna vahepeal nõudsid mitmesugused võistlused ja ülikoolieksamid oma osa...

Mul on suur rõõm öelda, et ABSOLUUTSELT KÕIK vastused olid kirja pandud huvitavalt, ilma õigekirjavigadeta ja igati Euroopa KÕRGtase-mel! Auhinnaraamatud pidime seetõttu lihtsalt välja loosima.

Need lähevad **MATS-JOONAS KULLALE** Laevas, **NELE LUIGELE** Läänemaal, **AVE MÄELE** Turbas, **LISSET ROHULE** ja **PELLE-SIIM VATTERILE** Tallinnas, **TRIINU METSALE** Saaremaal, **HELERIN VÄRONENILE** Kanepis.

Kleepsud saavad **ANNE AASLAI** Harjumaalt, **ADEL TERENTJEVA**, **KÄBI SUVI** ja **DANE JÄNES** Tallinnast, **JORGEN HOLM** Saaremaalt, **PAULA HELENA KASK** Haljalast, **KÄRT SEPP** Pangodist, **MARIS LAINEMÄE** ja **OLGA AMELIKINA** Kohtla-Järvelt, **TAIRI SÄÄSK** Puurmanist, **TAURI VÄSTRIK** Tartumaalt ja **MARIEL SALUMAA** Kullamaalt.

Veel kord suur tänu asjatundlike vastuste eest!

Tere, Hea Laps!

Oktobris leidis mu vend õhupalli koos kirjaga, mille oli teele saatnud Anna Hjälmkvist Rootsist. Ta oli selle kirjutanud 18. septembril! Mu isa kirjutas talle, kust ja millal me palli leidsime ja kus me ise elame. Varsti saime Annalt vastuse, kus ta tahtis mu kirjasõbraks hakata. Ta kirjutas, et terve kool oli sügisel õhupalle teele saatnud ja nad said palju vastuseid, aga ükski teine kiri ei läinud nii kaugemale. Anna on 10 aastane, ta saatis mulle oma foto ja oma papagoi Plaxi pildi.

Therese Liise Aasma Nurstest

Triibu-Liine rõõmustab: Palju õnne, Therese-Liisel! Kas pole tore Hiiumaal elada: sõpru leiad nii pudel- kui õhuposti teel! Hoidke suvel mere ääres käies kõik rannal silma peal: kes teab, kus võib oodata mõni sõbrasonum!

Tere, toimetus!

Ma ei saa öelda, et oleksin just paks, aga nii peenike ma ka pole, nagu tahaksin. (Tegelt vist pole ükski tüdruk nii sale nagu tahaks, eks ju?) Minu pikkus on 160 cm ja kaalun 49 kilo. Televisoris ütles üks kuulus daam, et õige saleda inimese kaal on see, kui tema pikkusest lahutada 120. (Ise on ta küll päris kõhn, aga ta ei öelnud, kui pikk ta on.) See tähendab siis, et mina peaksin kaaluma 40 kilo??? (160 – 120 = 40) Kas ma peaksin siis 9 kilo maha võtma? Seda oleks minu meelest küll liiga palju! Olen kuulnud niisugusest asjast nagu kaaluindeks. Mis see on?

B. Harjumaalt

Triibu-Liine uuris asja ja vastab nii:

Armas B! See kuulus daam viskas vist lihtsalt nalja – või pole ta siis niisama tark kui kuulus! Kaaluindeksit kasutatakse tõepoolest rasvumise mõotmiseks, aga nü lihtne selle arvutamine nüüd küll pole, et võta aga 120 maha ja asi ants. Kaaluindeksi arvutamiseks pead oma kehakaalu (kilodes) jagama oma pikkuse (meetrites) ruuduga. Sinu puhul oleks see siis 1,6: 2, 56. Ligikaudne vastus on 18, 8. Kaaluindeksi rahvusvahelised piirmäärad on järgmised – niisiis oled just normaalkaalus, ennemini kaldud ala- kui ülekaalu poole. Aga tegelikult on lood nii, et kasvueas laste puhul neid piirmääru ei arvestata. Küll jõuad!

Kategooria Kaaluindeks

Alakaal	Alla 18,5
Normaalkaal	18,5-24,9
Ülekaal	25,0-29,9
Rasvumine	30,0-39,9
Tugev rasvumine	40 ja rohkem

Kui mul oleks lemmikloom...

See pealkiri on minu puhul arvatavasti "veidi" üle pakutud, arvatavasti isegi väga palju üle pakutud... sest et meil on kodus üsna palju koeri. Ja arvatavasti on paljud loomaarmastajad, kel pole ühtegi looma, väga tihedad selle pärast, et mina endale veel loomi tahan. Loodan, et mu mõte segaseks ei jäänud? OK, üritan selle lühidalt kokku võtta: kodus on 20 koera + minu isekus "päris oma" koera saada.

Oma koer... Päris oma koer... Peab tunnistama, et hoolimata meie suurtest kutsikahordidest, pole minul ainsamatki oma kutsukest. Probleem on selles, et kõik meie tšau-tšaud on näitusekoerad. On ju olemas lastele ja noortele mõeldud näituseosad nagu "Laps ja koer" ja "Juuniorihändler", aga... Tšau-tšaud ei sobi kohe üldse sellistel näitustel esinemiseks, sest nad on ühed väga isepäised ja veidi ülbed tegeliskid. Mitte, et ma tahaksin neid maha teha – tegelikult on nad kodus ühed kohutavalt armsad "nuustikud" või kui tahetakse, siis "mopid" – aga nad ei ole just perfektseid näitusekoerad. Labradorid, retriverid ja saksa lambakoerad on kindlasti parema "esineda tahtmisega". Nendega saab kindlasti hakkama ka vähese kogemusega händler (s.t. esitaja – esitaja ei pea ilmtingimata olema koera omanik. See võib olla nii kasvataja kui ka väljaõppinud händler.) Niisiis – ei tšau-tšau!

Nii, nüüd tuleb teine küsimus: miks

ma ei taha tavalist koera, nn. krantsikest? Mul ei ole midagi segavereliste vastu. Vastupidi: tahaksingi kogemust lihtsalt toreda koeraga, aga kahjuks ei ole see minu teha. Kindlasti on mu vanematel üht-teist öelda kodust "peente" tõuguse sekka sattuva mitte nii kõrge klassist pisikese päta kohta. Mitte, et neile ei meeldiks krantsid – pigem on see põhjus sügavmõtteline. Seepärast ma ei joni ega vingu, see ei sobiks.

Minu lemmik-koeratõug on tšehhoslovakkia huntkoer. Pole kuulnudki? Sellist tõugu Eestis polegi! See koer on pealtvaates täielik hunt: kollased viltused silmad, keha värvus helehallist tumedani, väga suur keha ja väga truuperemehele. Võõraste vastu, ilma peremehta, on ta väga tige. Probleeme võib tekkida koduloomadega. Ei sobi algajatele, argadele veidi kurjema, äkilisema loomuga inimestele. Selles koeras on palju hundi verd, ja ülejäänu kuulub saksa lambakoerale. Tšehhoslovakkia huntkoer on minu meelest kõige hundim koer maailmas. Ja ma armastan seda tõugu.

Järgmine koeratõug, mis mulle sümpatiseerib, on collie, siis berni karjakoer, tiibeti mastiff (kes meil kodus on), dogid, iiri hundikoer ja bernhardiin (samuti kodus peesitamas). Need koerad on kõik väga suured ja kui ma ühe neist koju tooksin, saaksid kõik kodused krambid. Niigi käib kodus pidev sebimine! Oleme pidanud palju vaba aega ohverdama kutsude

pärast. Olen vägagi kindel, et koerad söövad pererahva toidust kallimaid vitamiine, valmistoite, ravimeid jms.

Iga põlvkond kutsikaid jätab majja jälgi – näritud toolid, kriibitud põrandad, maha lõhutud ukсед, hambajäljed tosinatel koerakaussidel, tallutud lilled... Kutsikad suudavad uskumatult spioonilikult kõike ära korraldada. Teinekord jään isegi mõtlema, et kas ma ikka ise kaussi õue ei viinud.

Olen avastanud, et absoluutselt kõigile kutsikatele meeldivad minu huulepulkade pehmemad osad. Maitse üle ei vaielda! Pean tunnistama, et olen väga hullusti nende pisikeste närukaelte peale vihastanud! Nende pisikeste saatamate eest tuleb hoolitseda nagu oma laste eest! Usun, et olen vägagi vastutustundlik, võrreldes teiste omavanustega. Mitte, et nüüd eputada tahaksin, aga ma ei käi üldse pidudel ja muudel taolistel üritustel. No oma rolli mängib kindlasti ka vanemate sõna ja tahtmine: kui neil ikka vaja välja minna, siis mina – marss platsil! Mitte ei tea, miks minu vennast nii väga "korralvuriks" ei taheta...

Agas minu loo pealkiri on ju "Kui mul oleks lemmikloom"! Õudne! Kuidas küll mina, igavene mitterahulolija 20 koeraga, julgesin sellise pealkirja all sõna võtta! Eks mul peaks veidi piinlik olema, et ma rahul ei ole... Kui aus olla, siis olengi üsna rahul, kuid võin ka põhjusi kirja panna.

1. Oma koera julged päriselt kiinduda. (Mina olen oma kiindumiste tulemusena parajaid pauke saanud, kuna kutsikaid tahavad ju teisedki koeraarmastajad.)

2. Oma koeraga võid jalutada minna siis, kui tahad. (Uskuge või mitte, aga ma armastan koertega jalutamist looduses.)

3. Oma koer on "oma koer". (Sellest mõttest saavad vaid entusiastid aru, ma arvan.)

4. Oma koeraga võid omi plaane teha. (Näiteks: homme lähen Sipsiga

Ja kujutage ette, et teil on sellisid kodus igas suuruses.

Mitte ei mäleta, kes see kavala näoga bernhardiin kutsikas on.

kalale või nädalavahetusel tuleb Rudolf minuga ratsutama.)

Aga muidugi peab koeraomanik olema vastutustundeline ja kindel selles, kas ja milleks ta kutsikat vajab. Teinekord on mul piinlik oma sõbrannade pärast, kes on endale koera manguvad, ja pärast tuleb hädakisaga, et kutsikas "nutab" iga päev (tegelikult on

koeral arvatavasti mingisugune allergia) või et kena kutsuke on tigidaks muutunud. Nii ei kõlba üldse... Laps võiks ikka teada, mida tähendab looma eest hoolitsemine. Mõnikord väsitakse ühest koerast ära (mis minu meelest on ilmvõimatu), aga kuidas siis paljud inimesed suudavad viit koera pidada? (Ma ei räägi kahekümnest, sest see on erandjuhus!) Siis parem pidada kuldkala, mitte koera! Või tundub ka temaga olevat raskevõitu? Ah, mis ma siin õpetan, kogun endale veel mingisuguse "hate clubi" Eks igaüks talitagu, nagu talle õigem paistab ja nagu loomale hästi mõjub.

Õnne loomadele ja nende perenaistele-meestele!

Angela Konsa Tartust

MINU ROTID

Ühel vihmasel päeval otsustasime mina ja ema siis mulle lubatud roti lõpuks ära osta. See päev on mul hästi meeles, kuna oli nii vihmane ja trolliliiidid olid maas. Kui lõpuks jõudsim loomapoodi ja roti ära ostime, sõitsime koju. Koduteel sai otsustatud, et rott saab nimeks Riina. Riina müttas kogu tee pappkastis. Lõpuks koju jõudes panime Riina puuri.

Nädalad möödusid ja Riina muutus iga päevaga paksemaks ja paksemaks. Ükskord, kui me puuri pesime, hoidsin ma Riinat süles ja andsin talle päevalilleseemneid. Küll ta siis neid mugis! Lõpuks oli ta nii kohutavalt paks, et muretsesime, ega me talle liiga palju süüa ole andnud. Mõnikord naljatasime, et ta on tiine... kuni ma ühel vana-aastahommikul ärgates kuulsin Riina puurist piiksumist ja viiksumist. Riina puuri juurde minnes avastasime, et tal olid pojad – 12 paljast abitud rotipoega!

Otsemaid jooksin suurde tuppa ja hüüdsin: "Riinal on POJAD!"

Üllatus oli tõesti suur. Selgus, et olime loomapoest ostnud tiine rotineiu!

Ühe rotiplika jätsime ka endale, ma panin talle nimeks Mari.

Kuid nüüdseks on mõlemad kahjuks surnud...

Anu Lehis Tallinnast

MINU KIPSER

Mu kassi nimi on Kipser, ta on emane. Ma sain ta nõnda.

Oli soe suvepäev. Meil on ilus kirju kasukaga kass Killer, hüüdnimega Killu, kes on vaksineeritud ja puha. Mu ema hakkas tuppa minema, kui äkki kuulis kassi näugumist ja arvas algul, et seda häält teeb vana kass. Siis aga sai ta aru, et see on kassipoja hääl. Ta kutsus mind kaasa ja me leidsime lauda äärest kirju kassipoja. Mulle tundus, nagu oleks Killer jälle väike, aga kui talle lähenesin, sain ma aru, et see kiisu on metsik ja vabalt sündinud. (Kassiema on jooksnud peremehe juurest ära ja siis poeginud.) Siis saime aru, et Killer on nüüd isa.

Kutsusin oma õed ja läksime lakka kassipesa otsima, kuna kassipoeg oli ju lakast alla kukkunud. Vanem õde nägi üht kirjut kassipoega, kelle käpad ja rinnaesine olid valged. Ja mina nägin üht, kes oli musta värvi ja valgete käppade ning rinnaesise, esikäppadel olid tal sokid ja tagakäppadel põlvikud. Paari tunni pärast nägin ma ka nende ema, kes oli samasugune nagu see kass, kelle ma leidsin, ainult suurem, ja kõigil jalgadel olid sokid.

Nädalate jooksul nad harjusid meiega ja meie panime nende nimed. Need valisid omanikud: esimene kass, kelle kaudu me ka teised leidsime, sai nimeks Kipsi ja oli mu kaksikõe oma, teise kassi omanikuks oli mu vanem õde ja selle nimeks sai Kessu. Ning viimane kass jäi mulle ning ma panin talle nimeks Kipser. Kipsi ja Kessu olid isased, Kipser emane. Nende ema nimi on Miisu. Aprillikuus, kui me käisime Tartus, oli isa leidnud valge auto alt Kipsi surnukeha. Kui me sellest teada saime, matsime ta ilusasti loomade surnuaeda. Ta hauale panime kimbu lilli ja puistasime neid ka laiali, nagu meil on kombeks saanud: kui mingit looma matame, siis paneme ka teiste loomade haudadele lilli. Loomade surnuaeda on meil

ka teisi loomi,

kass Joonas,

hiiri, lammast

idid jne.

on meil kolm

ller, Kipser ja

ller on julge,

d on veel na-

d. Kui kedagi

nu ja Kipseri

, võin ma talle

kuna siis on ta

- ta on väike

on mu lem-

adeks veel koe-

pad, lehmad ja

aslased.

Janne Albert

Pihlta algkoolist

MINU KOER

Mul ei ole oma koera, aga väga tahaks. Ära minu üle naera, see teeb meelega pahaks. Olen rääkinud emale, olen rääkinud isale: tooge mulle koer või siis koerapoe!

Isa ütleb: "Ei saa – kuhu kodus panna ta?"
Ema ütleb: "Rahune! Koeraga tuppa ei mahu me."

Rene Košenski Kehra keskkoolist

Harri Jõgisalu

Sipelgarajal

Ühel päikesepaistelisel päeval läksime matkasalgaga läbi vaigu järele lõhnava ja jala all krõpsuva kuiva nõmme, pea kohal kõrged kuldsete tüvedega männid. Aeg oli jalgu puhata ja leiba võtta. Valisime selleks paraja paiga kändude ja mätaste vahel. Saime leivakotid lahti sõlmitud, vaevalt suutäie hammustada või pudelist piima rüübata, kui tüdrukud pistsid nagu ühest suust kisama:

“Sipelgad! Sipelgad tulevad kallale!” Keksisid nagu tulistel sütel, vehkisid kätega ja pühkisid jalgadelt sipelgaid. Hädaldamise peale märkasime, et kõigil sibasid sipelgad sääri mööda üles.

“Siin ei ole kusagil olla, igal pool on sipelgad ees!” tahtsime kisades jooksma pista.

Õpetaja Ajango aga polnud sellega nõus:

“Oodake ikka! Vaadake, kes kellel ees on! Kas mitte meie ei ole sipelgatel jalus?”

Jäime talle rumalalt otsa vaatama: imelik jutt – oleme sipelgatel jalus! Õpetaja aga näitas, et olime end sipelgata raja peale asutanud ja nende liiklusele ette jäänud, seepärast ka ründavad, nõuavad tee vabastamist. Ega me sipelgate rajast enne midagi teadnudki, kuni – õpetaja käpuli ees – olime roomates kuivas kulus ja okkarägus kulgevat rada uurinud. Rajal vooris suuri punapruune sipelgaid nagu praegusel ajal mõnel magistraalil autosid, sibas tulijaid ja

minejaid. Õpetaja nimetas neid metskuklasteks.

“Kuhu see rada viib või kust poolt tuleb?” küsis õpetaja. Arvasime ära, et pesa poole. Sipelgad kandsid midagi lõugade vahel – pikka männiokast või mingit muud kandamit – väikeste mehikeste kohta suurt koormat, aga jooksidki veel selle all. Jäime vaatama, kuidas üks sipelgas tiris rohelist lihavat röövikut. See vingerdas, viskles ja rabeles kõigest jõust, aga sipelgas lahti ei lasknud, kuigi uss oli temast mitu korda pikem ja raskem. Varsti tuli aga röövikuga võitlejale abimehi, kes haarasid sellest omakord kinni. Naljakas oli, et igamees sikutas oma poole, kuid lõppude lõpuks mindi ikkagi selle mauguga edasi pesa suunas.

Õpetaja andis mõistatada: “Mida tollest röövikuveost arvata? Milleks sipelgatel ussi vaja oli ja kas sellel metsas ka mingit tähendust on?”

Sedagi oskasime arvata – olime kuulnud, et sipelgad hävitavad metsakahjureid, viivad pessa poegade toitmiseks. Õpetajalt kuulsime, et ühe sipelgapesa tööväe saagiks langeb päevas mitukümmend tuhat röövikut, vastset või putukat. Suurest pesast on väsimatult korjel miljon või rohkem töösipelgat, moonaja ehitusmaterjali kogujat, kes teevad ära hiigeltöö – hoiavad ligi hektari metsa puhta iga liiki kahjureist, ei lase männivaablasel või muudel söödikutel võimust võtta. Sipelgarajad viivad pesast eemale – igasse suunda ligi viiekümne

sammu kaugusele, lisaks puutüvesid mööda kõrgele üles ja sealt alla. Väikese sipelga kohta on see pikk teekond, läbi joosta tuleb radade vahel olev

maa, kaasa võtta, mis söödav või kulub pesa ehitamiseks.

“Anname neile süüa!” leidis keegi ja poetaski rajale leiva- ja munaraasuke. Sipelgad haarasid need sedamaid lõugade vahele, ükskõik kui suur tükk kellelgi ka polnud. Aga sööma ei asunud keegi, vaid sibas pala pea kohal hoides kiiresti pesa poole.

Sipelgapesi olime kodus koplis ja heinamaal varemaltki näinud, aga see, mille juurde matkal jõudsimme, oli hiigelt kõrge kuhil, ulatus meile rindu. Sipelgaid oli sellel murdu, nad käisid väikesetest avadest okastemäkke sisse ja välja, kandsid ja toimetasid. Õpetaja küsis, kas me mõnd kilplaste lugu mäletame. Neid naljakaid jutte olime hiljuti klassis lugenud. Õpetaja tuletas meelde ilma aken-deta maja ehitamist, kuidas õuest valgust kottidesse kühveldati ja tuppa toodi.

“Valgust ei saa õuest kilplaste moodi tuppa kanda, tuleb aknast sisse lasta. Aga päikesesooja sipelgapessa viia?” küsis õpetaja. Naljakas küsimus. Selles võis mingi nõks või mõistatus olla.

Tuli välja, et sipelgad ei ole kilplased, kui õuest sooja sügavale pessa viivad. Kuidas nad seda teevad? Õpetaja pidi selle ise ära seletama. Varakevadel on üleval pesakuplil hunnikus üksteise kukil sipelgaid päikesepaistel. See pole ainult talvetardumuse ülessulatamine – kuumaks köetud kehaga viiakse soojus kaasa sügavale pesakäikudesse.

Õpetaja võttis kasteheina kõrre ja libistas sellega üle pesal sagivate sipelgate, meil käskis vaadata, mis edasi juhtub. Vastu päikest nägime, kuidas kuklased ajasid tagumikud püsti ja pritsisid sätendavaid kaari. Õhus oli tunda teravat ninnakargavat vingu – vaenlase vastu on sipelgail kange hape – hirmutavad sellega vaenlase eemale. Metsatulekahjul, kui leegid pesa haaravad,

Õpetajalt kuulsime, et ühe sipelgapesa tööväe saagiks langeb päevas mitukümmend tuhat röövikut, vastset või putukat.

asuvad sipelgad oma pitsidega põlen-
gule vastu – iseasi küll, kui palju nad
tuld kustutada suudavad, aga pesa kait-
sevad ennastalgavalt.

Õpetajal oli sipelgatest palju rääki-
da ja näidata. Uudiseks oli ja tegi nal-
jagi, et sipelgad peavad karja ja mõnel
pool kasvatavad viljagi. Meie olime kõik
lehma- ja seakarjas käinud ja tahtsime
näha, missugune on metsas kuklaste
kari. Pesast mõne sammu kaugusel,
puhmana kasvavate suurte lillade õite-
ga ohakateni viival rajal sibas tihedalt
sipelgaid, neid ronis ka ohakatel.
Ohakate vartel, õitel ja lehtedel oli lausa
hunnikus lehetäisid ja nende ümber
askeldas kuklasi, aga täisid nad kinni ei
nabinud ega pessa ei tassinud.

Õpetaja ütles, et see on sipelgate
kari, keda nad käivad lüpsmas. Meid
ajab see kangesti naerma – kodune
lehmälüps tuli meelde! Kus sipelgate
lüpsikud on?

Lehetäi lüpsmine käib nii, et sipelgas
kobab või kōdistab tundlatega lehetäid,
mille eest saab täilt tilga suhkurmaga-
sat eritist. Sipelgad lüpsavad tuhandeid
täisid, lakuvad pugu kurguni täis ja vii-
vad "piima" pessa, emadele ja arene-
vatele vastsetele. On välja arvatud, et
suve jooksul kogub tugev pere viissada
ja enam liitrit suhkrut sisaldavat lehe-
täide väljaheidet ja puulehtedel olevat
mesikastet.

Sipelgate lehetäikarja vaenlaseks on
lepatriinu, nagu veise- või lambakarjale
hunt. Sipelgad kaitsevad lehetäisid kar-
ja juurde lendavate lepatriinud eest, kuid
triinudest nad jagu ei saa. Lepatriinut ka-
tab paks kilp nagu tankisoomus, peale
selle eritavad nad lehkavat vedelikku ja
õgivad sipelgate karja. Triinude aplaid
vastseid kaitseb samuti mürgine eritis.

Õpetajalt kuulsime, et maailmas loe-
takse sipelgaid enam kui seitse tuhat lii-
ki, neist elab Euroopas üle 60 ja Eestis
38 liiki. On hulgas neidki, kes toituvad
mitmesugustest seemnetest, korjavad
neid pessa ja mõnel pool isegi varasta-
vad põldudel viljapeadest teri. Meie
teadsime peale metskuklaste väikesi pu-
naseid või kollaseid kusirautsikuid. Kui
need püksi pugesis, siis
torkasid hirmus valusasti.
Karjas käies seda vahel
juhtus. Kive kergitades nägi
nende all musti sipelgaid.

Matka lõpul pani õpeta-
ja meile südamele, et mär-
kaksime sipelgapesi maas,

kui metsa all käime või istume, et os-
kaksime hinnata nende väsimatut tööd,
et austusest elu vastu sipelgale hoolima-
tult peale ei astuks.

Sipelgad on meist, inimestest, Maa
peal äraarvamata kauem aega elanud
ja oma rada käinud. Merevaigus on
kunagi kahe-kolmekümne miljoni aas-
ta eest helmemänni vaiku kinni jäänud
sipelgad muumiatena meie päevini säili-
nud ja nagu näha, on nad samasugu-
sed kui praegused.

...

Matkal sipelgatest kõike teada ei saa –
näeb vaid neid, kes ringi rändamas. Mis
toimub suures okaslinnuses, jääb var-
jatuks. Sipelgate kohta on palju uurimu-
si. Selles arvukas ja põnevas putukate
sugukonnas on üle maailma töörega-
jaid, ehitajaid, lammatajaid, sõdalasi,
vargaid ja rōvleidki. Nuhtluseks on saa-
nud vaaraosipelgad.

Suveõhtuil võib näha tiivuliste sipel-
gate lendu. Vanasti ennustati selle järgi
ilmagi, nähti läheneva vihma märke.
Sipelgate elus tähendab tiheda pilvena
pesast väljalend isa- ja emasipelgate
paarumislendu. Selle järel murravad
emased tiivad, lähevad tagasi sügavale
pessa ja asuvad munema, isad aga
surevad. Mõne liigi emasipelgas võib
elada kakskümmend ja enam aastat,
töösipelga iga on vast kolm aastat.

Sipelgapesa on põline ehitis – tea-
takse mitmekümne aastasi kuhilaid. Elu
sipelgapesas käib range korra järgi.
Pesas on mõnisada emasipelgat, kes
hoolitsevad järelkasvu eest. Tööpere
võib olla miljonitesse ulatuvalt hiigelsuur.
Sündimisest peale on töölistel kindlad
ülesanded: hoolitsus emade ja haude
eest, munade, vastsete kandmine üle-
misteale korrustele soojenema ja jahtu-
misel sügavamale tagasi; edasi pesa
kaitsel olemine ja – kõige olulisem:
ehituseks materjali kokkukandmine ja
toidumoona hankimine.

Et sipelgate elust vähe teatakse,
näitab seegi, et sipelgamunadeks pee-
takse nende suuri valgeid või kollakaid

nukke, millest varsti koorub sipelgas.
Munad ja vastsed on hoopis väikesed.
Nukke, samuti mune ja vastseid, näeb,
kui pesa lõhutakse, varjav kate (näiteks
kivi) pealt ära võetakse. Siis asuvad töö-
sipelgad neid peitma ja viivu pärast on
kõik kadunud.

Sipelgatel on ka vaenlasi: pesakuhi-
laid lõhuvad karud ja metssead, puuri-
vad rāhnid. Aga ka inimene on nende-
ga omatahtsi talitanud – näiteks sipelga-
vanne võttes. Veel enam on pesa- ja
korjeala kahjustanud arutu metsaraie.

Rüüste eest on metskondades sipel-
gate kuhilpesade ümber kaitsetarapid
ehitatud ja kuklased looduskaitse alla
võetud. Nad on kirjas Eesti Punases
Raamatus.

**Sipelgad on meist,
inimestest, Maa peal
äraarvamata kauem aega
elanud ja oma rada käinud.**

Suvejuttu jäätisetüdrukutega

Tüdrukutebändi IceCream asutasid 2001. aasta sügisel muusik Are Jaama ja ansambli Kuldsed Linnid lauljana tuntud Külli-Katri Kirber. Ansambli sünnile ja ka hilisemale edule aitas tublisti kaasa asjaolu, et Eestis peaaegu polegi lastele mõeldud popmuusikat ja -ansambleid. Esimeseks liikmeks sai laulja **Pille-Riin Karro**, keda soovitasid "Laulukarusselli" korraldajad. Teisena lõi kaasa Pille-Riini sõbratar ja klassiõde **Helena Pruuli**. Kolmas liige on mitmeid kordi vahetunud, kuid nüüd on selleks **Anna-Liisa Rink**.

Ansambli IceCream esimene laul "Tahan saada staariks" võeti kuulajate poolt väga hästi vastu, kuid tõeline läbimurre saabus 2002. aasta sügisel lööklauluga "Helista mulle mobiilile". Praeguseks on "jäätisetüdrukutel" oma jäätis, vihik ja 2 plaati. Kõige uuem kannab nime "Teen mis tahan". Suve hakul sain jutule kahe kolmandikuga IceCreamist – Pille-Riini ja Helena.

Kas teie panite bändile nimeks Ice Cream?

Pille-Riin: Ei, seda tegid meie produtsendid. Meil oli vist juba 3 lugu salvestatud, aga bändil ei olnud veel nime. Siis oli kiiremas korras sobivat nime vaja.

Helena: Jäätis meeldib ju kõigile lastele ja ma arvan, et igaüks saab aru, mida "Ice Cream" tähendab.

Kui noorele kuulajaskonnale teie laulud mõeldud on?

Helena: Kõigile, kes kuulavad. Suur osa meie kuulajas-

konnast on meist nooremad, aga pidevaid fänne on ka vanemate kuulajate seas

Tean, et teil on lausa oma jäätis ja nüüd ka vihik. Pille-Riin: Jäätis ilmus meie esimese plaadiga. Küllap oli see meie bändi nime pärast...

Teine plaat tuli hästi paljude vidinatega – võtmehoidjate ja kaelapaelttega...Aga me otsustasime, et ka jäätis võiks edasi müügil olla.

Teil on sel suvel väga palju esinemisi. Kes otsustab, kus ja millal te esinete?

Helena: Meie produtsent Külli-Katri Kirber lepib inimestega ajad kokku. Meile helistatakse ja tehakse ettepanek kuskil esineda. Produtsendid otsustavad, kas võtta pakkumine vastu või mitte. Kui juhtub nii, et mõni liige lihtsalt ei saa tulla, siis esinetakse või lükatakse esinemine lihtsalt edasi.

5.juunil pidite soojendama bändi Vanilla Ninja. Kuidas teil läks?

Pille-Riin: Hästi. Kuigi ma pabistasin enne esinemist kohutavalt. Lava oli väga suur ja vaatajaskond tohutu...Aga õnneks läks kõik hästi.

Kuidas leiate kooli kõrvalt aega laulmiseks ja esinemisteks?

Pille-Riin: Kooli ajal meil esinemisi ei ole olnud. Õigemini on olnud, aga mitte nii palju, et see kooliskäimist segama hakkaks. Aga lugude salvestamised toimuvad pärast kooli, nii et pole mingit probleemi.

Teil on isegi oma fännklubi. Mis eesmärgiga see loodi?

Helena: Ma ei tea...Et kõik käiksid kohal ja...

Pille-Riin: Meie fännid plaanivad korraldada kokkutulekuid ja sellepärast fännklubi loodigi.

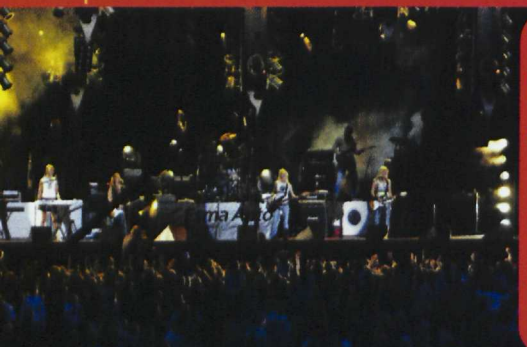
Kuidas on võimalik saada teie fännklubi liikmeteks? Äkki mõni "Hea Lapse" lugeja soovib seda teha, aga ei tea, kuidas.

Helena: Meile võib kirjutada näiteks e-mailile. Alati võib minna meie kodulehele ja seal ühendust võtta teiste fännidega.

Kuidas on kuulsus teie elu mõjutanud?

Pille-Riin: Midagi suurt ei ole muutunud. Lihtsalt paljud inimesed teavad meist nüüd rohkem. Mingisugust autogramme-tormijooksu küll ei ole...

Anneli Orgusaar

← IceCream oli 5. juunil Vanilla Ninja soojendusbändiks.

Ice Creami kodulehekülj: www.icecream.ee
"Jäätisetüdrukute" e-mailid:
Pille-Riin: pille@icecream.ee
Helena: helena@icecream.ee
Anna-Liisa: anna@icecream.ee

Tsirgulinna hiired vallutavad maailma

Kooliaasta lõpul täheldati Tsigulinna hiire massilist rändu pealinna poole. Ei noh, eks neid põld- ja uruhiiri jäi veidike ikka Valgamaale ka, kuid moekad ja mõnusad arvutuhiired ronisid karpidesse ja kiirustasid koos R@ noortega Tallinna, et Raekoja platsil külaonudele-tädidele patsi lüüa.

Kasside peal neid Tsiguliina hiiri vist veel katsetatud pole, kuid inimkatsed on nad küll kenasti läbi teinud.

Võib-olla oled sinagi, hea lugeja, vahel mõelnud, et arvutuhiired võiksid päris hiirte moodi olla mitte ainult pika juhtmesaba, vaid ka näo poolest?

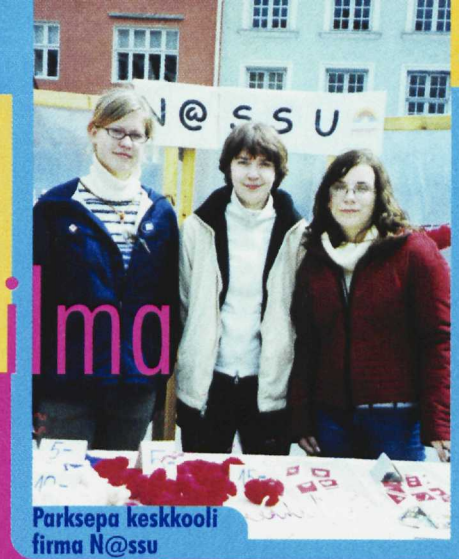
Õpilasfirma R@ (loe: rät) noored aga võtsid kätte ja tegid mõtte teoks.

Tsiguliina keskkool on küll üsna väike – vanemates klassides õpib vaid 46 õpilast –, kuid firma-asjad sujuvad seal hoogsalt. Oma osa selles on kindlasti ka majandusõpetaja Marek Mekil, kes aitab õpilastel firma-asju ajada. R@ tegutseb Tsiguliinas juba kolmandat aastat: algul valmistati isevärki helkurkleepse, järgmisel aastal hakati tegema võtmepaelu ja nüüd siis on järg

jõudnud karvaste ja suleliste arvutihiirteni.

Anne Alamets (turundusjuht), Pille Granovski (finantsjuht), Marek Vares (tootmisjuht), Martin Anier (personali juht) ja Mart Jallai (tegevdiriكتور) on 11. klassi õpilased, niisiis asutasid nad oma firma juba 8. klassis õppides. Firma toodangut on näidatud ja turustatud nii Teeviida üritustel ja mitmesugustel laatadel kui ka välismaal: Norras sai R@ mitme riigi õpilasfirmade seas müügiedu poolest koguni teise koha. Mart Jallail on väike kahtlus, et ka esikoha võitjat – inglased õpilasterühma, kes turustas omatehtud kokaraamatut – aitas ostjate leidmisel see, et nende müügilett paiknes naljakate arvutuhiirte naabruses.

Ka Tallinnas olid hiirehuvilised enamasti välismaalased, nii et finantsdiriكتور Pillel tuli pidevalt valuutakursil silma peal hoida: üks inglise härrasmees tahtis kaasa viia mitut hiirt, kuid Eesti

Parksepa keskkooli firma N@ssu

kroonid olid tal juba otsakorral ning appi tuli võtta Inglise naelad.

Juulikuus hoiab Tsiguliina rahvas oma noortele äriinimestele kõvasti põialt: siis toimub Maltal rahvusvaheline õpilasfirmade lõppvõistlus ja R@ kui tänavune Eesti parim ruttab oma hiirtega firma au kaitsma.

Tallinnas oli tsirguliinalaste hiirtel väga hea minek: kui kogu Teeviida ürituse jooksul müüdi 6 karvast toodet, siis leidis Raekoja platsil tervelt 15 hiirt uue omaniku üheainsa tunni jooksul!

Läheb Maltal kuidas läheb, firma omanikud on otsustanud, et järgmisel õppeaastal enam arvutuhiirtega ei tegutseta. Aga käsi R@ kindlasti rüppe ei lase! Mida nad sügisel välja nuputavad, saame ehk teada, kui hoiame silma peal nende koduleheküljel: <http://www.tsirgu.edu.ee/firma/index.php>

Leelo Tungal

Tallinna Öismäe Vene lütseum

Tsiguliina hiired

Narva Juhkentali kool, Anna ja Anna Firma Beautans

Pille Granovski, Marek Vares, Anne Alamets, Mart Jallai Tsiguliina keskkoolist

MULJEID VANILLA NINJA SUURKONTSERDILT TALLINNA LAULUVALJAKUL

Karin Kirmjõe (12):

Vanilla Ninja kontsert oli tõesti vägev elamus! Mul on tõeliselt hea meel, et ma otsustasin sinna minna! Kõigepealt sellepärast, et mulle meeldib muusika, mida Vanilla Ninja teeb ja üleüldse on see bänd väga lahe. Samuti oli ka soojendusbändide hulgas palju esinejaid, keda ma hea meelega kuulan, nii et see kontsert oli nagu kaks kärbest ühe hoobiga. Vanilla Ninja tüdrukud on minu meelest väga kedad! Kuid minu lemmik on Piret Järvis. Tal on nii äge saade ning ta oskab seda meeletult hästi juhtida! Ja ta on nii ilus! Kuid seda on ju kõik Vanilla Ninja tüdrukud!

Lavashow mulle meeldis! Bändi lausa rõõm laval vaadata! Nad olid nii mõnsad! Ja Marek Sadam oli kah tubli... Ergutas meid seal kõvasti! Ka valgustus oli väga änx, ilutulestik oli vägev ja need leegid, mis vahepeal laval lahvasid... Jaa, show mulle meeldis! Vanilla Ninjal on selline hunnik tohutult häid laule: "Purunematu", "Tough Enough", "Don't Go Too Fast", "Liar"... Minu lemmikud on kaks viimast – need on eriliselt head laulud! Loodan, et nii häid laule tuleb veel eriti palju ning et neile kõikidele tuleksid videod! Ainus, mis mulle ei meeldinud, oli see, et Vanilla Ninjat pidi nii kaua niisama ootama! Ma mõtlen, et lahe oli, et soojendusbände nii palju oli ja kõik, aga kui Da Buzz lõpetas, siis oleks võinud Vanilla Ninja ka kohe lavale tulla, kuid tegelikult pidime üle poole tunni niisama ootama! Sellega on vist kõik öeldud... Loodan et nii lähedaid kontserte tuleb veel!

KÜSIJA SUU PEALE EI LÖÖDA!

Tere!

Ma olen tüdruk Tallinnast. Olen 13aastane Tallinna tüdruk ja tahaksin esitada inimestele ühe küsimusel!

Oleks väga tore, kui võimalikult paljud sellele vastaksid. Nimelt:

KUIDAS MEELDIDA POISILE, KUI SA POLE VÄRVITUD JA SUL POLE ERITI PALJU ILUSAID RIIDEID?

Minu meiliaadress on **Kysimus-@hot.ee** ja ootan vastuseid kõigilt postel ja tüdrukutelt, kes oskavad välja mõelda vastuse, mis aitaks (ma arvan küll) paljusid tüdrukuid.

Teen lõpuks vastustest kokkuvõtte ja saadan Heasse Lapsesse!

Ootama jäädes,
Gerli Tallinnast

Kristiina Vanari (11):

Kontsert oli väga lahe, kindlasti lähen ma nende kontserdile järgmine kordki. Olen nende suur fänn ja mulle lihtsalt meeldib see muusika, mida nad teevad. Lemmiklaul on mul "Don't Go Too Fast". Kõige rohkem meeldib mulle Maarja Kivi, sest mulle meeldib väga ta lauluhääl, aga muidu meeldivad kõik nad mulle. Lavashow oli täpselt selline, nagu ma lootsin, lava oli neil väga lahe. Kui mul oleks võimalik nendega rääkida, siis sooviksin neile kõike paremat ja seda, et nad lõpetaksid oma kooli ilusti viitega.

Tere, Hea Laps!

Saadan teile mõned fännilehtede aadressid!

Ikka teie Blondie

Madonna: <http://www.madonna.com>

Britney Spears: <http://www.britneyspears.com>

Robbie Williams: <http://www.robwilliams.co.uk>

Nelly Furtado: <http://www.nellyfurtado.com>

Avril Lavigne: <http://www.avril-lavigne.com/>

Eminem: <http://www.eminem.com>

Atomic Kitten: www.atomickitten.com

Gorillaz: <http://www.gorillaz.com>

Kate Ryan: <http://www.kateryan.be>

Sean Paul: <http://www.sean-paul.net/>

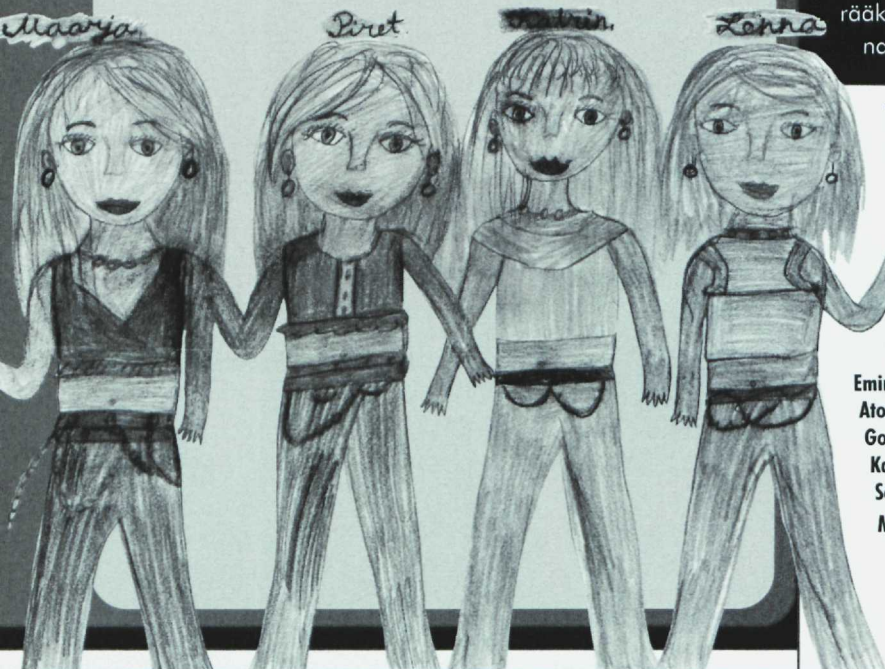
Meie Mees: www.meiemees.ee

Ja siin on veel üks fänniaadress kah!

Nelly Furtado (minu lemmik!!!):

550 Eglinton Avenue West
38114 Toronto

Ontario Canada M5N 3A8

Vanilla Ninja Inessa Dmitrovski Hiiumaalt

Järjehoidja

SEIKLUSED UNES JA ILMSI

Väikesesse Flaami-maa linna

Verenisse satub seikleja loomuga mees nimega Seppe. Veren tundub mehele esialgu üsna tavalise unise paigakesena, kuid õige pea märkab ta, et kõik selle linnakese lapsed tunnevad paanilist hirmu magamineku ees. See pole tavaline titade jonn, vaid kohutav pelgus, mida täiskasvanud ei taha mõista: keegi neist ei usu, et unenägude kaudu hiilib laste juurde õel varas, kes oskab unes käpa peale panna just nende asjadele, mis on lastele kõige armsamad. Seppe on aga ainus täiskasvanu, kes otsustab Jonasele, Marliesile ja nende sõpradele appi minna. Lood aga lähuvad õige põnevaks...

Poiss poeb kirstu. Õnneks on see piisavalt suur. Ta saab mugavalt selili lamada. Ja läbi kirstukaane võib ta näha seda, mis toimuma hakkab.

Ta laseb vaikselt kaane alla vajuda. Nüüd tuleb tal ainult oodata. Asi on üpris põnev, kuid esialgu ei tunne Jonas veel erilist hirmu. Ta püüab läbi augu välja piiluda. Toast kostab midagi, üks kääksatab tasakesi. Põrandalaud naksab. Nüüd tunneb Jonas oma südant siiski põksuma hakkavat. Tema otsmikul pärleandab higi. Uuesti surub ta silma vastu auku kirstuseinas. Ei midagi. Jonas pilgutab silmi. Põrandalaud naksab jälle. Jube.

Mis juhtub Jonasega edasi, seda saad lugeda flaami kirjaniku Karel Verleyeni raamatust "Unenäo varas". Jutustuse on tõlkinud Vladimir Beekman

© Kirjastus Tiritamm

KASSISÖBER ELLEN, HĚERINGAKÄGISTAJA JA TEISED

Rootsi kirjaniku Margareta Lindbergi raamat "Ellen, Milda ja Pavarotti" tõotaks justkui muusikalisi elamusi – kuid kes arvab, et Pavarotti nime võib kanda ainult kuuluis itaalia tenor, see eksib rängalt. Pavarotti, kes Lindbergi raamatus tegutseb, ei oska üldse kahel jalal kõndida – ja üldse on ta alles hiljuti neljal käpal vänderdama õppinud. Pavarottiks hakkab teda kutsuma Björkässe sugulase juurde saadetud linnatüdruk Ellen. Ellen on kümneaastane tüdruk, kes elab koos ema ja kasuisaga, kuid aeg-ajalt saab olla koos ka isaga, kes on kunstnik ega oska korralikult raha teenida. Heeringäkägistaja hüüdnime kannab aga mees, kellest nii mõnedki Björkässe mõtleavad halvasti, kuid kellest Ellen hakkab lähemal tutvumisel hoopis lugu pidama. Björkässe hakkab Ellen üldse nii ilmast kui inimestest mõtlema hoopis teisiti kui varem. Peatselt on tal seal lisaks väikesele Mildale suur hulk sõpru.

...

Tuulekojas lamas suur must labrador.

"Minu koer," ütles Allan. "Mine eest, Caruso, me läheme sisse!" Koer sirutas end ja veeratas enda laisalt selili.

"Ta tahab, et tal kõhtu sügataks," seletas Allan.

Nad kükitasid kummalegi poole koera kõrvaile ja asusid sügama. Allan sügas esimest otsa.

"Mispärast on koera nimi Caruso?" küsis Ellen.

"Sellepärast, et ta laulab imehästi. Caruso on ooperilaulja. Maailma parim."

"Pavarotti on parem," väitis Ellen. "Just praegu laulab ta New Yorgis. Kus kohas see Caruso laulab?"

"Ta on ammu surnud."

"Surnust ei ole kuigi raske paremini laulda," arvas Ellen.

"Kas veame kihla?" pani Allan ette.

"Mille üle?"

"Selle üle, et Caruso oskab laulda. Kümne krooni peale."

Tõlkinud Allar Sooneste
© Kirjastus Huma

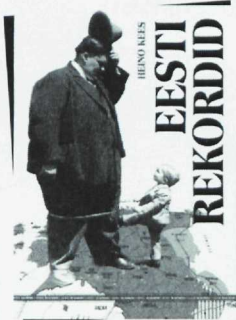
Lõbus ja lahe raamat sobib suviseks lugemiseks kõigile looma- ja raamatusõpradele!

Ellen, Milda ja Pavarotti

GUINNESS EESTI MOODI

Igasugustest ülemaailmsetest imeasjadest on palju kõnelnud ja teleasaateidki tehtud. Kuid tegelikult tehakse meil siin Maarjamaalgi suuri tegusid. Nüüd on ülikoolilinnas Tartus tark mees Heino Kees paljude teiste nupumeeste ja – naiste abiga kokku pannud teatmeteose "Eesti rekordid", mis peaks kindlasti kuuluma igasse kooliraamatukogusse, kuid sobib kahtlemata ka kõigi mäluvängurite raamaturiulisse. Õieti on tegemist juba viienda täiendatud väljaandega – esimene seda sorti teatmeteos ilmus nimelt aastal 1992.

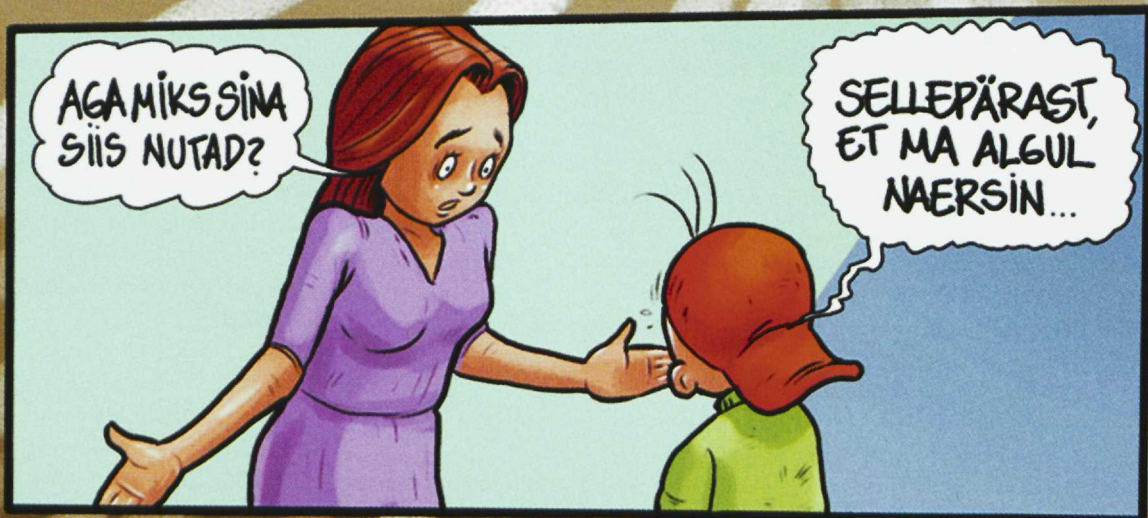
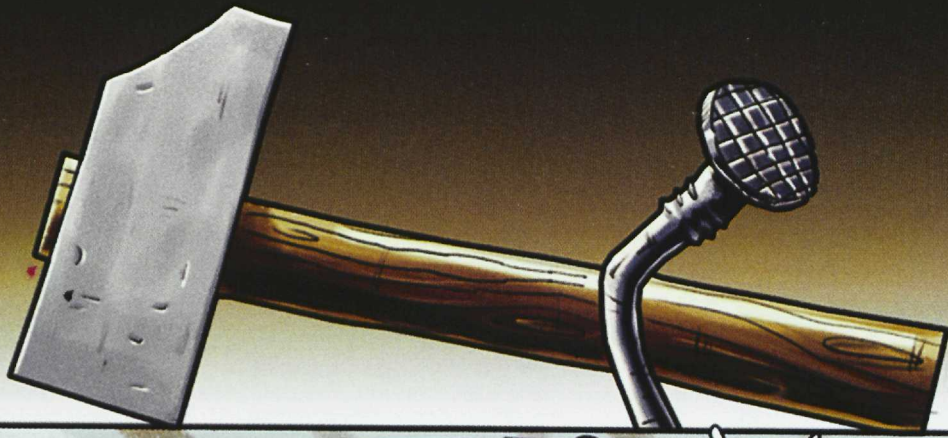
Pole küll kuulda olnud, et sellesse raamatusse pääsemiseks oleks keegi madusid neelanud või sütel sarabandi tantsinud, kuid ometi leiab "Eesti rekordite" omapäraseid tegelasi. Näiteks elas 19. sajandil Virumaal keegi härra Krüüger, kelle suguvõsa otsustas

heast peast koopas elutsema hakata ja andis endast märku alles 1936. aastal, kui tekkis tarvidus enda valdusse tükike riigimetsa saada.

Isevärki rekordeid on meil samuti tehtud: näiteks on hammasatleetikas maailmameistriks ja kuuekordseks Euroopa meistriks tunnustatud Voldeemar Kuristik vedanud ära 21,1-tonnise (2 autoga võrdse) raskuse, paigalt liikuma tõmmanud 23-tonnise vaguni ja lõõnud tervelt 11 minutit ja 46 sekundit karutantsu, neiu hambus... Kahjuks pole öeldud, kas atleet lõi hambad neiu turja või mujale, aga igatahes võtaksid Kuristiku imetlusväärset hambad kadedaks ka krahv Dracula!

Rekordiraamat kinnitab, et pikim eestlane, 219 cm pikkune Ain Lipstok, jääb siiski alla maailmarekordimees Hussain Bisadile, kellel on pikkust tervelt 236 cm.

Raamatus on juttu nii taimedest kui ka loomadest, nii järvedest kui ka jõgedest, nii majandusest kui ka poliitikast. "Eesti rekordite" väljaandjaks on Tartu Ülikooli Kirjastus.

Suvi särab vikerkaarevärvides

Suve hittnukud My Scenelt JAMAICA!

Poissnukud moodustavad kuuma noortebändi. Kõigil tüdrukukudel on pakendis video, kus saab kuulata ka poistebändi muusikat ning näha nende seiklusi Jamaikal!

Joonistas Liisa Veskimäe Tartust

eldakse küll, et riie ei riku meest, aga vahel ikka rikub küll – kui mees, naine või ka laps ilmub räpaste rõivastega kooli, tänavale või supelranda, siis ei tahaks tema poole mitte vaadatagi!

Aga kes meist tahaks teiste silmi riivata!

Tänavune suvemood on aga tõeliselt silmi paitav: kantakse just sellist värvi rõivaid, mis ajast aega on lastele meeldinud: roosaid, oranže, helerohelisi, kirkalt kollaseid.

Rannakostüümidesse võib heegeldada lausa vikerkaare!
 SEEKORD KUTSUME KÕIKI JOONISTAMA KIRKAID JA SILMI PAITAVAID ESINEMISRÕIVAID ICE CREAMile ja VANILLA NINJale!
 Parimatele auhinnad RIMONNELT!

SALMIK, SALMIK, VAATA ETTE!

Tere, Hea Laps!

Saadan teile salmikuvärsse.

**NB! Need on kõik minu
enda kirjutatud!
Liisbet Nirk**

■ ■ ■

Meeldivad kuu ja tähed,
lilled ja loodus.
Nii oli see aastaid,
kuid see oli seni,
kuni kohtasin sind.
Armastus mu südames
oli kui õitsele puhkev roosiõis.

■ ■ ■

Sinu ilusad sinised silmad,
võlusid mind hetkest,
mil neid nägin.
Meie vahel tekkis side,
kuid mitte jääv.
Nüüd mõtlen,
äkki armusin hoopis
sinu sinistesse silmadesse,
mitte sinusse...

■ ■ ■

Sel hetkel, kui suudlesid mind,
tähistaeava all,
oli kõik imeline,
linnud laulsid,
mis siis, et oli hämar,
liblikad lendasid,
kuid neid nägime vaid meie....

■ ■ ■

Langes tähti taevast,
kui suudlesid mind.
Kaugelt kostus öökulle,
kuid me ei märganud neid.
Olime teineteise embuses,
tundes armastust.
Kõige ilusamat tunnet,
mida võib kunagi tunda...

■ ■ ■

Ma lendaksin,
kuid mul pole tiibu.
Säraksin taevas,
kuid ma pole täht.
Oleksin roos,
kuid see pole võimalik.
Armastaksin sind,
kuid milleks?
Sina mind ju ei armasta...

**Järgmised salmid saatis
meile Tiina Tallinnast.**

■ ■ ■

Söö vaid poolteist õuna,
siis kui sul on lõuna.
Ja kui tuleb õhtu,
veega täida kõhtu,
siis sa homme oled peen
nagu metsas kannuseen!

■ ■ ■

Sulle kingin salmirea!
Õpi pähe, ole hea!

■ ■ ■

Ei elevant ole siga,
ei lammas laululind.
Ei tea, mis mul on viga,
et sina vihkad mind?

■ ■ ■

Elevant ei ole siga,
mul on täpselt sama viga.

■ ■ ■

Siga laulis tamme all,
sinu nimi meeles tal.

■ ■ ■

Elutee on must ja pime
nagu pimesoolikas.
Koolis koos me õppisime:
sõber, ole hoolikas!

■ ■ ■

Kirjan siia lehele:
ära mine mehele!
Muidu saab sust tulehark –
mis see loeb, et oled tark!

■ ■ ■

Roosidel on küljes okkad,
hoia nendest kaugel mokad!

■ ■ ■

Sa, valge peaga plika,
mul meeles seisad ikka.
Su sokkideta jalad
on nagu järvekalad.

■ ■ ■

Ära pikalt seleta,
klassiõde mäleta!

MEENUTUSI MÕTETEST

Väikestel lastel on alati huvitavad mõtted. Kui mina olin pisike, oli mul tohutult mõtteid, mis praegu tunduvad naljakate ning isegi tobedatena. Mind hakkas huvitama, kas ka teistel selliseid mõtteid peas ringi liikus. Tegin siis pisikesse küsitluse.

Chaty (13) uskus väiksena, et üle muru ei tohi kunagi kõndida, sest siis muutub ta notsuks. Seega käiski ta alati mööda teid ja murule kõndima vabatahtlikult ei läinud. Miks minna otse, kui saab ringiga?

Kätlin (14) ei mõistnud, kuidas saavad näitlejad filmis ühest kohast teise niivõrd kiiresti. Peale selle arvas ta veel, et näitlejad ei tea, kui neid filmitakse. Lihtsalt kaameraonu hakkab jälitama mingeid inimesi ja filmib neid. Seejärel läheb film kohe telekassse. Hiljem mõtles ta tegelikult välja ka, kuidas näitlejad saavad nii kiiresti kohta vahetada: neil on selleks turboauto!

Birgit (15) on noorem vend ja suurema õena oli tal kohustus venda õpetada. Ja mida muud õpetada, kui mitte tähestikku. Õpetamine käis järgmiselt: Birgit seisab venna kõrval ja katab ühe venna kõrvadest käega, teise aga karjub: "A, B, C..." Mina pole küll päris kindel, et selline

meetod aitas vennal tähestiku selgeks saada, kuid kindlasti ei lennanud see tal kohe teisest kõrvast välja. Birgit ise meenutab tagantjärele, et vend sai küll tänu tema õpetustele tähestiku selgeks.

Merle (14) on aga väike õde. Kui õerasas sündis ja

Tuleme jalgsi zooloogia muuseumist. Vidrik: Ma olen nii väsinud, et mu silmad hakkavad juba punni minema.

ta koju toodi, oli Merle arvamusel, et teda peab hoidma nagu nukku. Eks ta siis võttiski beebil peast kinni. Kui vanemad selle peale pahan-dama hakkasid, oli Merle segaduses. Peale selle arvas ta veel, et alati tuleb kasutada lühimat teed. Kui sul on valida, kas hüppad kõrgelt müüri alla või lähed mööda treppe, siis valiksid arvatavasti ikka trepid. Merle aga otsustas vastupidi. Ja hüppaski kõrgelt alla. Õnneks jäid luud-kondid terveks...

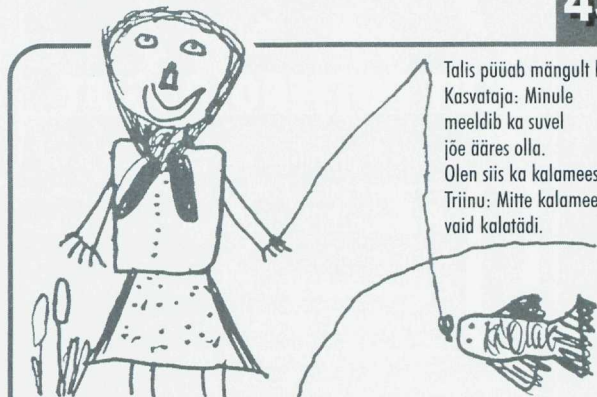
Mimol (14) olid seoses filmindusega omad mõtted peas uitamas. Nimelt ei saanud ma aru ühest asjast: kuidas teab kaameraonu, keda järgmisena näidata? Sain aru sellest, et kui on ainult kaks inimest rääkimas, siis on asi lihtne. Kaamera on kõigepealt ühe peal, siis teise peal ja nii edasi. Aga kui on kolm inimest? Või hoopis massistseen? Kaameraonu oli minu silmis kõige targem ja tublim inimene.

Minu teine kummaline arusaam oli kõrvaaukude tegemistest. Arvasin, et inimene, kellele tehakse auke, istub ühes toanurgas. See, kes auke teeb, on teises nurgas ja sihhib püssiga. Ning kui mööda laseb, siis on pahasti ja väga ai-ai-ai. Kõigi rahustuseks võin öelda, et kõrvaaukude tegemine pole üldsegi selline ja valus see ka ei ole.

Tean veel juhtumit, kus üks pisike plikatirts arvas, et konnad ei oska ujuda. Ja et konnad ikka ellu jääksid, käis ta neid kanalis päästmas.

Nagu näete, on minul ja mu sõpruskonnas kunagi olnud väga naljakad arusaamad asjadest. Arvan, et ka teil on sellelaadseid mõtteid olnud. Ärge neid unustage, kunagi tulevikus on lõbus meenutada, kuidas on hobuse kohta öeldud: "Mina püüan selle lehma kinni, panen ta kuuma vette ja võtan suled maha!" Mulle tuletatakse sageli meelde, kuidas ma seda lauset kord kõva häälega hõikasin...

Mellu Valgast

Talis püüab mängult kala. Kasvataja: Minule meeldib ka suvel jõe ääres olla. Olen siis ka kalamees. Triinu: Mitte kalamees, vaid kalatädi.

RÖÖVLID OMAVAHEL

Meil on elektriga nii, et kui korraga töötavad praeahi ja veekann, siis hüppavad korgid välja. Muidu peame seda meeles, aga ükskord tulime emaga koos koju ja mina tahtsin keeta teevett ja ema mõtles verivorstid ahju panna. Plaks! – ja kogu korter oli pime.

Emä käskis mul koridori minna ja elektrikorgi sisse lülitada, aga see võttis mul natuke aega, sest käsikaudu liikumine pole naljaasi. Kui koridori ukse juurde jõudsin, kuulsin selle tagant so-sistamist. Keegi katsus ust ja proovis võtit lukuauku lükata, aga seespool oli võti ees. "Röövlid!" taipasin kohe.

Siis koputati vastu ust – algul vaikselt, hiljem hakati rusikatega taguma.

Emä tuli ka esikusse ja küsis: "Mis sa, Triin, nii kaua viivitad?" Ütlesin talle sosinal, et ukse taha on röövlid.

Emä ei tahtnud algul uskuda, aga kui röövel karjus koleda häälega: "Tehke uks lahti!", siis võttis ta sahtlist revolvri moodi valgumihkli ja sihtis sellega nagu päris püssiga ukse poole. "Tee siis lahti!" ütles ta mulle.

Mina võtsin esikunurgast pörandaharja ühte kätte ja tegin teisega ukse lahti. Olin valmis võitlema.

Aga ukse taga seisis vanaisa ja vanaema. Vanaisal olid käed rusikas nagu poksijal. Nad olid tänavalt näinud, et meie aknas kustus äkki tuli ja arvasid, et meile on mingid röövlid sisse murdnud. Neil on meie võti olemas, aga see ei läinud lukuauku. Kuna korgid olid väljas, siis ei töötanud ka uksekell, seepärast siis hakkaski

vanaisa ust taguma. Aga hääl oli tal kole sellepärast, et tal oli just hammas välja tõmmatud ja suu oli vatti täis. Hea, et ma ei jõudnud talle pörandaharjaga virutada!

Pärast oleme selle loo üle kõvasti naerda saanud!

Triinu Tallinnast

HEA LUGEJA,
kas ka sinul on isevärki lugusid ette tulnud?
Pane need kirja ja saada toimetusse!
Parimad lood avaldame ja nende autorid saavad auhindadeks raamatuid!

PISUT POTTEROLOOGIAT

Üle kogu maailma esilinastub sel suvel kolmas Harry Potteri raamatute järgi vändatud film "Harry Potter ja Azkabani vang".

Daniel Radcliffe'i ja Emma Watsoni fännidel on põhjust rõõmustada: nende lemmikud mängivad ka selles linaloos peaosid, kuigi mõned filmitegijad kahtlesid, kas nad pole nende rollide jaoks juba liiga "vanad".

Kolmest peaosalisest on kõige vanem Rupert Grint, kes saab peatselt kuusteist täis. Emma Watson pidas kaasosaliste seltsis 15. aprillil oma neljateistkümnendat sünnipäeva ja Daniel saab 23. juulil viieteistkümneseks. Ega see polegi ju mingi lubjaka-iga, aga järgmine filmilugu – "Harry Potter ja tulepeeker" – jutustab teatavasti neljateistkümnendaastastest võlurikooli õpilastest. Kuuldavasti on esikolmik siiski juba ka neljandas filmis osalemiseks lepingu sõlminud!

"Azkabani" režissööriks oli mehhiklasest filmimees Alfonso Cuaron, kelle senine looming koosneb üsnagi vägivallikastest linateostest. Kuigi lugejad teavad, et ka kolmas Potteri-raamat ei koosnenud just lillede noppimisest ja käsikäes jalutamisest, panid filmi tootjad Cuaronile pahaks pörgupiinade ja mõõkhambuliste penide toomist ekraanile. Kuid režissöör nende näpunäiteid ei kuulanud ja väitis, et Potter pole enam kaheteistkümnene ja mingit roosat mannavahtu pole mõtet tema fännidele pakkuda.

Ei jäänud siis muud üle, kui tuli filmi kokkumonteerimisel mõningaid kärpeid teha. Täispikka varianti pidavat Cuaron näitama kodus oma lastele – ja need olevat igati rahul ega nägevat ka õudusunenägusid...

Neljanda filmi lavastamist aga Cuaronile enam ei pakutud – "Harry Potter ja tulepeekri" režissöör töö teeb Mike Newell, kellel on selja taga päris mitu edukat filmi: "Mona Lisa naeratus", "Neli pulma ja üks matus" ning "Noore Indiana Jonesi seiklused". Newell on lubanud oma tööga toime tulla 2005. aasta lõpuks.

Filmirahvas loodab, et ka raamatute autor J. K. Rowling peab võluritempole vastu: on ju kavandatud tervelt 7 Potteri-ainelist filmi, kuid viies raamat, "Harry Potter ja Fööniksi ordu", nagu mäletate, ilmus alles möödunud talvel...

Andrus Tallinnast

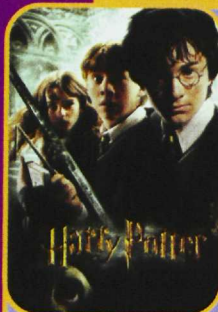
Nagu teiegi, head sõbrad, tahaks Triibu-Liine uut Potteri-filmi võimalikult ruttu vaatama minna. Kes kannatab, see kaua vaatab!

Välisajakirjanduses on mainitud, et filmitöö pole noorte peaosaliste koolitunnistustele sugugi halvasti mõjunud: Daniel väidab koguni, et tal läheb nüüd koolis paremini kui enne, sest pingeliste tööpäevade jooksul on poiss õppinud paremini keskenduma ja saab asjadest kiiremini aru. Emma Watsonil pole küll kunagi õppimisega probleeme olnud. Kui režissöör palus noortel näitlejatel kirjutada essee oma kangelase iseloomu kohta, siis pani Emma kirja 11-leheküljelise põhjaliku analüüsi, Daniel piirdus üheleheküljelise kokkuvõttega ja Grint ei viitsinud eriti asjasse süveneda – täpselt nii, nagu oleks talitanud ka tema poolt kehastatav Ron.

Daniel Radcliffe rõõmustas väga, kui kuulis, et filmis mängib Sirius Blacki osa Gary Oldman, kelle fänniks ta end peab. Sümpaatia oli vastastikune – Oldman kinkis Danielile kui musafännile kena bassitarri!

Tore on see, et kuulsus pole noori kinokangelasi rikkunud: Emma väidab, et õnneks on neil palju arukaid sõpru, kes ei lase näitlejatel nina liiga püsti tõsta. Danieli olevat aga ühel rahvakogunemisel eh-

matanud noor fännitar, kes vehkis kätträtiga, millele oli kirjutatud: "Miski ei tule minu ja Harry Potteri vahele!" Siis, kui noormees taipas, et tegu oli Harry Potteri kätträtikuga, ohkas ta kergendatult: eks igaühe kätträtt ole ta ihule tööpoolest kõige lähemal!

Kas teate, et üks meie lugejatest osutus teravilmsmaks potteroloogiks kui tõlkijad-toimetajad-kirjastajad kokku?

Pätu Pärnumaalt saatis meie sellise sõnumi:

"Tere Triibu-Liine, leidsin ühe asja, mis mind sügavalt häirib. Sain endalegi jõuludeks raamatu "Harry Potter ja Fööniksi ordu" ja olen seda praeguseks mitmeid kordi lugenud. Viga on selles, et peatükil 13 lehekülj 249 on pealkiri "Peale tunde Dorisega". Tekkis kohe küsimus, kes on Doris? Harry jäi minu teada peale tunde professor Dolores Umbridge'iga. Kas ei peaks olema pealkirjaks hoopis "Peale tunde Doloresega"?"

Kui Triibu-Liine asja raamatu tõlkijalt Krista Kaeralt järele uuris, sai ta sellise vastuse: "Mis seal öelda, ongi kirjastuse viga. Seda ei märganud kellegi silmad, kes seda raamatu käsikirja korduvalt lugesid. Katsume korduvalt puhul ära parandada ja suur tänu märkamise eest. Palun vabandust!"

Tubli, Pätu! Järgmine trükk ilmub parandatuna tänu Sinu teravale pilgule!

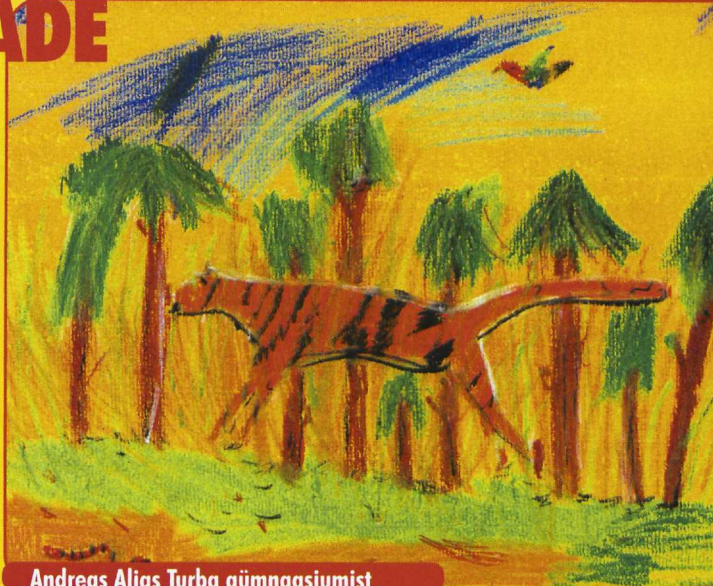
Mis parata, eksimine on inimlik: küllap märkasid paljud lugejad, et meie juubelinumbri kaanele oli sattunud ekslikult aastaarvuks 2003? Trükikratt ON olemas!

Kätlin Luht Tõrilt

PONTU-LONTUSÕPRADE VÕISTLUS LÄKS KORDA!

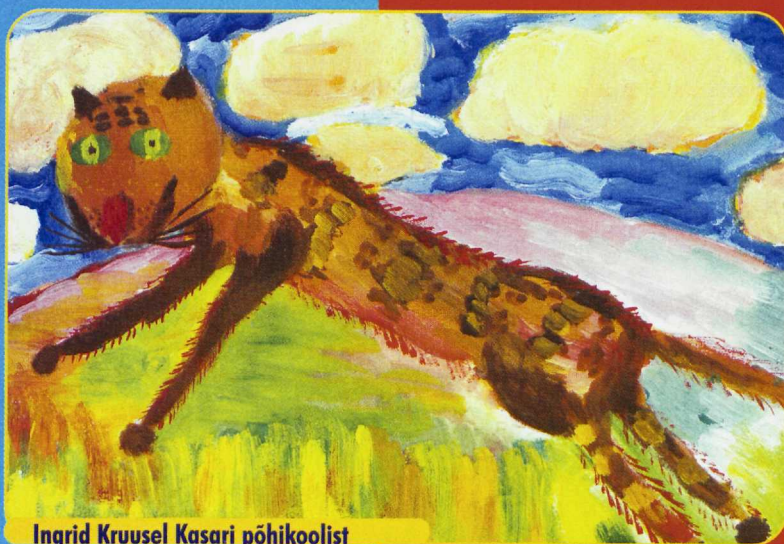
Tallinna Laste Turvakeskuse, AS Fifaa, pisiloomade netipesa www.Lontu.ee ja Hea Lapse ühine joonistusvõistlusele saabus tublisti üle kolmesaja väga vahva töö. Parimatest parimateks tunnistas Žürii järgmised noored kunstnikud: ROMI RAHULA Alustest, LIISI TARVO ja EMIL MARVIN MIKK Tallinnast ja EGERT AUG Saaremaalt (koolieelikute vanuserühm); ANDREAS ALJAS ja KEIT KADAK Turbast, MARET SAAREMETS Suure-Jaanist ja YYHELY HÄLVIN Vilustest (1. – 4. klass); IRINA PRAVON Kehrast, INGRID KRUUSEL Kasarist, MIRJAM VESKE Pärnust (5. – 9. klass). Eripreemiad said ALLAN MÄNNISTE Kunda lasteaiast "Kelluke" ja EDITH TAKK Suure-Jaani gümnaasiumist. Alates 12. juulist võib joonistustest korraldatud näitusi näha AS FIFAA T-särgipoodides Tallinnas, Tartus, Pärnus, Jõhvis ja Rakveres.

Andreas Aljas Turba gümnaasiumist

Allan Männiste Kunda lasteaiast

Ingrid Kruusel Kasari põhikoolist

Hei, lapsed!

ÄRGE JÄTKE KAHE SILMA VAHELE SUURT PAUNVERE VÄLJANÄITUST, mis toimub 25. septembril 2004 PALAMUSEL! Sellel vahval üritusel silma paistmiseks ei pea olema täiskasvanu – avatud on ka LASTE-NÄITUS, millele oodatakse teie endi kätega valmistatud käsitöid ja kindlasti ka nunnusid (erilisi aiasaadusi), kuidas siis muidu!

Kes tahab Paunvere suurel väljanäitusel kiita saada, see pangu pea ja käed tööle ning toimetagu oma käsitöö 17. septembriks 2004 Palamusele. Aadress: Palamuse rahvamaja, Kõstri allee 1, Palamuse, Jõgevamaa 49202.

Elisa Männisalu, Pelgulinna Gümnaasiumist

Irina Pravon Kehra keskkoolist

Paekivi võlujõud

Ühes kauges, kauges laanes elas üks karu. Ilusal kevadpäeval mänglesid selleski metsatukas päikesekiired. Neil oli nii suur võlujõud, et nad muutsid seal tammuväljal mesikäpalgi tuju väga heaks. Korraga avastas karujõmm enda jaoks imelise lindude laulu. Ta teritas oma kõrvakuulmist ja asus paekivile istudes lindude siristamist kuulama.

Istekoht oli karu jaoks oivaline. See oli vooderdatud samblaga ja suuruski oli sellel parasjagu. Nõnda seal istudes ja lauluviise kuulates tuli jõmmil endalgi mõmin välja. Karu hakkas mõtlema, et äkki on see erilise võlujõuga kivi.

Varsti hüples kivi ümber haavikuemand. Nudisaba oli kuulnud lauluviisi ja otsustas vaatama tulla, et kes seal küll esineb. Jänes tegi ettepaneku, et lauluviis võiks kõlada hoopis kolmehäälset. Nõnda nad võtsidki kõik üheskoos viisijupi üles. Mesikäpp ja pikk-kõrv lasid täiel rinnal oma häältele kõlada.

Seda vaatamängu jälgis puu otsast harakas. Suleline teatas esinejatele, et nad võiksid metsaelanikele kontserdi korraldada. Sädistaja lubas kõigile teate viia. Peagi olid informeeritud kõik metsaelanikud, et suure paekivi juures toimub kontsert.

Päikeseloojangul kogunesidki kõik paekivi juurde. Avanes imeline vaatepilt. Keset suurt kivi seisid pruuni kasukaga karumõmm ja heledakarvaline jänes. Nende ümber õhus tiirles väike linnuparv, kes rõõmsahäälselt külalisi tervitas. Järsku hakkas metsas muusika kõlama. Kõik ehmusid, sest ühtegi pillimeest näha ei olnud. Peale esimeste taktide kõlamist avasid esinejad oma

Teet Kuusmaa

Ta teadis rääkida, et kivil on selline võlujõud seepärast, et ta on ühe laulurahva – eestlaste – rahvuskivi.

suud ja sealt tuli kuuldavale imeline laul. Põdrad raputasid imestusest päid, nii et mõnelgi kukkusid sarved maha. Laul oli nii meeleolukas, et kitsedel jäid plaksutamiseks lausa sõrad valusaks. Metsasanitarid ja reinuvaderidki löid oma kohevate sabadega laulutakti kaasa, nii et karvatutid lendasid. Varsti oli kivi juures tõeline metsakoor. Kõik laulsid valjuhäälselt.

Kohale tõttas metsa kõige targem elanik öökull. Öökull teatas kõigile, et see on võlujõuga kivi. See kivi suudab iga enda läheduses oleva elusolendi laulma panna. Ta teadis rääkida, et kivil on selline võlujõud seepärast, et ta on ühe laulurahva – eestlaste – rahvuskivi. Öökull pajatas ka eestlaste laulupidude traditsioonist. Ühehäälselt võtsid metsaasukad vastu otsuse, et igal aastal korraldatakse suure kivi juures metsalaulupidu.

Tänaseks päevaks on loomad seal juba palju, palju aastakümneid laulupidusid korraldanud ja arvatavasti korraldavad nad neid nii kaua kui eestlasedki.

Elis Sarapuu
Tartu Kivilinna gümnaasiumi 4. c klassist

...

KUI MA OLEKSI LIND,
 siis ma lendaksin kaugele ära,
 siis ma tõuseksin kõrgustesse
 ja eksiksin kohevaisse pilvisse.
 Siis ma lendaksin koos päikesega
 üle taevavõlvi.
 Ja sirutaksin aina tiibu
 sinise taeva poole.

Kui ma oleksin lind,
 siis ma hõljuksin taevas.
 Ma otsiksin vikerkaart
 ja märgi vihmapiisku.
 Kui õhtu hämarus aga hiiliks ligi,
 siis ma puhkaksin tiibu
 ja mõtleksin, et nüüd
 oleks vist aeg koju tagasi pöörduda...

Marianne Proomet
 Tallinna Arte gümnaasiumi 7b klassist

MINU SUVI

Suvi on mõnus,
 siis olla on hea.
 Maasikad mul on kõhus
 ja tuju sellest hea.

Olen hästi rõõmus,
 suvest mõnus mul,
 käes on heinakõrtest sõrmus —
 tegin selle hommikul.

Anni Karu
 Kehra keskkooli 3. b klassist

Pildi tegi Kirke

MINU SUVI

Minu suvi on suur ja lai.
 Hea, et klassi läbi sai.
 Ema tädi juurde lubab,
 seal on minul oma tuba.

Makki põhja keerata ei või —
 naaber kutsub politsei.
 Skeidiga sõitma võin minna
 ja sõpru külastama linna.

Markus Aljas
 Kehra keskkooli 3. b klassist

...

Suvi jõuab kohe kätte,
 siis saab päike oma lätte.
 Põletab ta pruuniks meid,
 kütab soojaks veteteid.

Suvel sõidan mina Pärnu,
 ja mul pole üldse kärnu.
 Ujuma ma lähen siis.
 Hinne on mul ainult viis.

Kelli Põlendik
 Kehra keskkooli 3. b klassist

Mati Soonik

Parmu matus

Aavo oli mängult rohutirts ja Mart oli mängult sipelgas. Rohutirts-Aavo hüppas pikkamisi kodu poole, komps seljas. Sipelgas-Mart vedas männiokast enese järel.

"Tere, rohutirts!"

"Tere, sipelgas!"

"Kus sa end ära vaevasid, et nii pikaldane oled?"

"Parmu matusel."

"Kes parmu ära tappis?"

"Hobune virutas kabiaga, siga löi sõraga ja koer togis käpaga."

"Kuhu parm maeti?"

"Lauda taha."

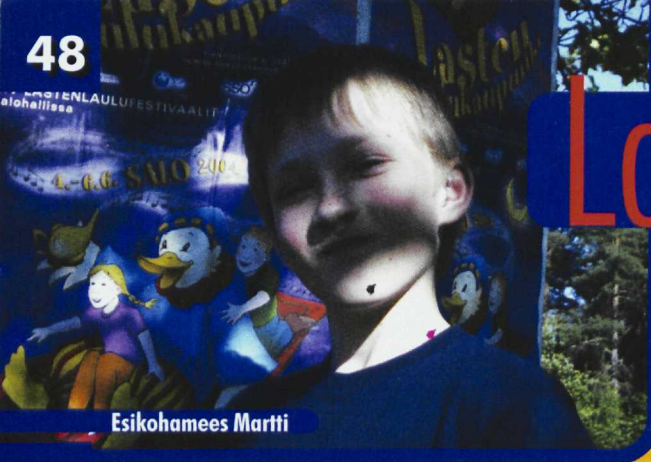
"Kas peiedel süüa ka said?"

"Sõin nii, et vats rebenes. Ja kompsu topisin samuti toitu täis."

"Kas järele veel midagi jäi?"

"Jäi, jäi!"

"Ole kena, valva okast, et keegi seda minema ei vii! Ma käin veidi ära!"

Esikohamees Martti

Laulukarusell

**IGAL LAPSE ON JU VAJA
OMA PESAPUUD,
PÄIKSEKIIRI, NAERUKAJA,
LAULUSUUD...**

"Pesapuu" Külli Murand

Pilk lavale

**1992.aastast alates on Lasteakraani
Muusikastudio olnud
LAULUKARUSELLI keerutajaks.**

Tänavune „Laulukarusell“ oli mitmes mõttes eriline. Ennekoike oma silmapaistva muusikalise taseme poolest, aga ka telesaateid rikastavate laagriklippide poolest. Esimest korda „Laulukaruselli“ ajaloo said kõikide vanuserühmade lauljad ja juhendajad kokku nädalalõpulaagrites, kus salvestati lauljaid tutvustavad videoklipid ning kõikide vanuserühmade lauljad viisid muusikalise kingituse lastekodulastele:

7-9-a. vanuserühm käis külas Tartu Käopesa Lastekodus, 10-12-a. vanuserühm Pärnu Lastekodus, 13-15-a. vanuserühm Imastu Kool-Kodus ja 16-18-a. vanuserühm Keila SOS Lastekülas.

Esimest korda „Laulukaruselli“ ajaloo osales võistlusel väga palju poisse ning neljast esikohast kolm napsasidki seekord noormehed endale.

„Laulukaruselli“ võitjad osutusid võitmatuteks ka rahvusvahelistel festivalidel.

13-15-a. vanuserühma võitja **KARL-JÖRGEN VISKUS** Saaremaalt (juhendaja Pilvi Karu) sai peapreemia 28. mail Jurmalas toimunud Raimond Paulsi nimelisel rahvusvahelisel konkursil „Uued tähed“. Sellel festivalil pole Eesti varem osalenud ning suureks auks oli meile see, et Karl- Jõrgen kui „Laulukaruselli“ võitja kutsuti otse finaali, kuhu pretenderis kokku enam kui 3000 lauljat ja tantsijat.

Karl-Jõrgen pälvis eesti keeles esitatud Raimond Paulsi „Hällilauluga“ viis korda hinde 10 ja kaks korda hinde 9 +,

mis oli selle võistluse absoluutselt parim tulemus.

4.-6.06. toimunud XIV rahvusvahelisel **Salo Lastelaulufestivalil** Soomes võitis esikoha „Laulukarusell 2004“ 7-9-aastaste vanuserühma võitja **MARTTI LAAS** Pärnust Toomas Volli juhendamisel. Suurepäraselt esines ka „Laulukarusell 2004“ Grand Prix võitja **Jaanika Kilgi** Raplast Thea Paluoja juhendamisel.

Rahvusvahelise laste lauluvõistluse finaalis osales kokku kaksteist 7-12-aastast lauljat Eestist, Lätist, Leedust, Türgist, Poolast, Gruusiast, Soomest ja

Inglismaalt. Marttile tõi võidu R. Peterseini laulu „Linda, naerata!“ muusikalisel laitmatu ja artistlik esitus.

Lasteakraani Muusikastudio lauljad ja „Laulukaruselli“ võitjad on Salo Lastelaulufestivalil osalenud 1991. aastast alates.

Esimese võidu tõi Eestisse Lenna Kuurma 1992.a. Võitjate seas on olnud Liisi Koikson, Maria Listra, Elo Madisson, Ott Mattisen jt.

Kõige vanema vanuserühma võitja **MIKK DEDE** Türilt (juhendaja Tiiu Schüts) sai priipäsu konkursile „Kaks takti ette 2005“.

Uus „Laulukarusell“ pääseb telekraanile tiirlema taas 2006.aastal, kuid veel enne seda saame kaasa elada eesti parimate 3-6-aastaste laulajatele saates „Laulukarusellike 2005“.

Lasteakraani Muusikastudio on kõigele sellele lisaks jõudnud organiseerida ka kolm üleriigilist uute lastelaulude võistlust: **LEPATRIINU LAULUVÕISTLUS** 1990/91, **LASTELAUL 95** ja uudisloomingu võistlus **LASTELAUL 2003**.

Salo festivali hing Alla Bergen

Martti Laas ja Jaanika Kilgi Salos koos juhendajate Toomas Volli ja Thea Paluojaga.

Icecream

HEA LAPS

clikits™

Klõpsi kokku nagu meeldib!

CLIKITS on uus moodne süsteem, mis võimaldab Sul luua stiilseid ehteid endale ja kaunistusi oma toale.

Kas oled lilletüdruk või meeldivad Sulle hoopis südamed ja tähekesed — kõiki CLIKITS elemente saab kokku klõpsida lugematul hulgal erineval moel ja nii saad ise luua endale isikliku stiili.

Vaata ka meie fantastilist kodulehekülge

www.clikits.com

UUS
MOOD
TÜDRUKUTELE

LEGO
play on™

Võida stiilseid auhindu!

Tähista karp, mis kuulub lilletüdrukule

Õige vastus märgi ristiga

Nimi: _____

Aadress: _____

Vastus saada Hea Lapse toimetusse